

MAANANTAI 22. SYYSKUUTA 2008

Puhetta johti

puhemies **Hans-Gert PÖTTERING**

1. Istuntokauden uudelleen avaaminen

Puhemies. - (DE) Julistan torstaina 4. syyskuuta 2008 keskeytetyn Euroopan parlamentin istuntojakson uudelleen avatuksi.

(Istunto avattiin klo 17.00.)

2. Edellisen istunnon pöytäkirjan hyväksyminen: ks. pöytäkirja

3. Parlamentin kokoonpano: ks. pöytäkirja

4. Valtakirjojen tarkastus: ks. pöytäkirja

5. Valiokuntien ja valtuuskuntien kokoonpanot: ks. pöytäkirja

6. Elokuun 23. päivän julistaminen stalinismin ja natsismin uhrien eurooppalaiseksi muistopäiväksi – Lapsikaupan torjuminen (kirjalliset kannanotot): ks. pöytäkirja

7. Yhteispäätösmenettelyä noudattaen annettujen säädösten allekirjoittaminen: ks. pöytäkirja

8. Ilmoitus neuvoston toimittamista yhteisistä kannoista: ks. pöytäkirja

9. Vastaanotetut asiakirjat: ks. pöytäkirja

10. Suulliset kysymykset ja kirjalliset kannanotot (vastaanotetut asiakirjat): ks. pöytäkirja

11. Rauenneet kirjalliset kannanotot: ks. pöytäkirja

12. Neuvoston toimittamat sopimustekstit: ks. pöytäkirja

13. Vetoamukset: ks. pöytäkirja

14. Määrärahojen siirrot: ks. pöytäkirja

15. Parlamentin kantojen ja päätöslauselmien johdosta toteutetut toimet: ks. pöytäkirja

16. Puhemiehen julkilausuma

Puhemies. – (DE) Terroristijärjestö ETA teki eilen jälleen murhan: autopommi tappoi 46-vuotiaan armeijan väepelin Luis Conde de la Cruzin Pohjois-Espanjassa. Tämä oli kolmas Espanjassa 24 tunnin sisällä räjähtänyt autopommi. Kolmessa räjähdyksessä loukkaantui useita ihmisiä, yksi vakavasti. Euroopan parlamentti tuomitsee voimakkaasti nämä terroriteot ja haluaa kertoa olevansa asiasta syvästi huolissaan.

Haluan esittää Euroopan parlamentin puolesta vilpittömät surunvalitteluni vääpeli Conden perheelle ja sukulaisille ja osoittaa solidaarisuutta Espanjalle, sen viranomaisille ja erityisesti Espanjan turvajoukoille. Haluan myös ilmaista tukemme ja esittää osanottomme autopommi-iskuissa loukkaantuneille ja heidän perheilleen.

Meidän on toistettava yhä uudestaan täysin selvästi, että terrorismi on suora hyökkäys vapautta, ihmisoikeuksia ja demokratiaa vastaan. Emme voi toistaa tarpeeksi usein, ettei terrorismi ole milloinkaan oikeutettua. Siksi meidän on torjuttava terrorismia yhdessä kunnioittaen jatkuvasti oikeusvaltioperiaatetta ja noudattaen täysin lakia. Euroopan unioni on yhteisö, joka perustuu solidaarisuuteen. Yhdessä jäsenvaltiossa tapahtuva terrori-isku on hyökkäys koko Euroopan unionia ja meitä jokaista vastaan.

Pyydän teitä kaikkia nyt nousemaan ja pitämään minuutin hiljaisuuden.

(Parlamentti nousi seisomaan ja piti minuutin hiljaisuuden.)

17. Käsittelyjärjestys

Puhemies. - (DE) Tämän istuntojakson esityslistaluonnoksen lopullinen versio, jonka puheenjohtajakokous laati kokouksessaan torstaina 18. syyskuuta 2008 työjärjestyksen 130 ja 131 artiklan nojalla, on jaettu.

Maanantai, tiistai ja torstai:

Ei muutoksia

Keskiviikko:

Euroopan liberaalidemokraattien liiton ryhmä on pyytänyt, että aihetta "Euroopan parlamentin painopisteet komission lainsäädäntö- ja työohjelmaa varten" koskevien yhteisten päätöslauselmaesitysten ja tarkistusten jättämisen määräaika siirretään huomisaamuun, jolloin määräaika on tiistaina 23. syyskuuta 2008 klo 10.00.

Äänestys pidetään keskiviikkona 24. syyskuuta 2008.

Daniel Cohn-Bendit (Verts/ALE). - (DE) Arvoisa puhemies, irlantilaislehdistö paljasti viime viikonloppuna, että niillä, jotka rahoittivat Lissabonin sopimusta vastustavaa kampanjaa Irlannissa, saattaa olla yhteys Washingtonin Pentagoniin ja CIA:han. Artikkelit oli hyvin mielenkiintoinen, ja syyksi esitettiin halu pysäyttää EU:n liiallinen vahvistuminen. Pyydänkin puhemiestä tutkimaan asiaa. Meidän pitäisi myös pyytää neuvostoa – neuvostoa ja komissiota – antamaan meille asiasta mahdollisimman pian tietoa, sillä olisi todellakin kiinnostavaa saada selville totuus tästä Irlannin hämäräperäisestä vastustuskampanjasta, joka sai rahoitusta 1,2 miljoonaa euroa. Kehotan siksi puheenjohtajaa tutkimaan tätä asiaa, jotta saamme siitä tietoa ja saamme selville, mitä tämän artikkelin taustalla oikein on.

Puhemies. - (DE) Hyvä jäsen Cohn-Bendit, paljon kiitoksia. Haluan kertoa teille, että olen jo seurannut tätä asiaa hyvin tiiviisti jo jonkin aikaa. Meidän on pidettävä kiinni ehdottomasta avoimuudesta. Kuten tiedätte, meitä vastaan hyökänneet henkilöt vaativat meiltä avoimuutta – ja samalla heidän pitäisi tietenkin toimia myös itse omien sanojensa mukaisesti. Tarvitsemme avointa tietoa Declan Ganleyn edustamalle Libertas-liikkeelle maksetuista rahasummista ja siitä, mistä nämä rahat ovat peräisin.

Irlantilaiset tiedotusvälineet ovat kertoneet – ja toistan nyt, mitä Irlannissa uutisoitiin viime viikolla – että Ganley on väittänyt aiemmin lahjoitusten tulleen jokseenkin tavallisilta ihmisiltä ja lahjoitusten olleen pieniä. Nyt hän on myöntänyt lahjoittaneensa itse järjestölle 200 000 euroa, ja tämän jälkeen on vahvistettu, että Ganley teki Pentagonin kanssa sotilastarvikkeiden hankintasopimukset käsittääkseni noin 200 miljoonan dollarin tilauksista. Joissakin artikkeleissa on ilmoitettu paljon suurempia lukuja.

Meidän on seurattava näitä asioita, ja faktat on tuotava esiin. Emme voi sallia sitä, ihmiset, jotka vaativat avoimuutta mutteivät ole valmiita noudattamaan itse samoja sääntöjä, vahingoittavat Euroopan unionia.

(Suosionosoituksia)

Haluan korostaa erityisesti ihailevani suuresti tapaa, jolla Eurooppa-asioista vastaava irlantilaisministeri Dick Roche on ottanut näiden asioiden tutkinnan omaksi tehtäväkseen, ja kannustan häntä lämpimästi jatkamaan järjestelmällisesti totuuden selvittämistä.

Hyvät parlamentin jäsenet, tulkitsemme antamamme suosionosoitukset niin, että haluamme kaikki näihin asioihin avoimuutta, jotta voimme varmistaa, ettei EU:ta vahingoiteta.

(Suosionosoituksia)

*
* *

Philip Bushill-Matthews (PPE-DE). - (EN) Arvoisa puhemies, käytän työjärjestyspuheenvuoron. Asiani koskee torstain esityslistaa. Olemme esittäneet sitä koskevan myöhäisen pyynnön, ja pahoittelen, että esitimme pyyntömme myöhään. Ehdotamme, että torstain esityslistaa muutettaisiin hieman, koska tällä hetkellä esityslistalla on äänestys sosiaalipakettia koskevista päätöslauselmaesityksistä.

Tilanne on tällä hetkellä se, että yksittäiset ryhmät ovat jättäneet omat erilliset päätöslauselmansa. Yritimme parhaalla mahdollisella tahdolla ja suurella luottamuksella kaikkia osapuolia kohtaan neuvotella yhdessä kompromissipäätöslauselmasta. Emme kuitenkaan onnistuneet, joten nyt on todennäköistä, että jos äänestämme yksittäisistä päätöslauselmista, jokainen niistä hylätään. Tämä ei olisi kovinkaan hyvä viesti. Siksi poliittisten ryhmien enemmistö ajatteli yhdessä, että minun kannattaisi käyttää puheenvuoro ja tuoda esiin, että voisi olla tahdikasta jättää kokonaan äänestämättä päätöslauselmista.

En ehdota tätä siksi, ettei asia olisi tärkeä, vaan nimenomaan siksi, että se on tärkeä. Emme halunneet antaa väärää viestiä ja katsoimme paremmaksi olla antamatta *minikäänlaista* viestiä viimeksi käymämme, kaikki eri kohdat hyvin kattavan keskustelun jälkeen. Siispä ehdotukseni, jota poliittisten ryhmien enemmistö kannattaa, on se, ettemme äänestä asiasta torstaina.

Puhemies. - (DE) Otamme asian huomioon. Kehotan ryhmiä kokoontumaan uudelleen ja pohtimaan, voisivatko ne löytää ratkaisun asiaan. Sillä välin otamme huomioon jäsen Bushill-Matthewsin puheenvuoron.

(Käsittelyjärjestys vahvistettiin.)⁽¹⁾

18. Minuutin puheenvuorot poliittisesti tärkeistä aiheista

Puhemies. - (DE) Esityslistalla on seuraavana minuutin puheenvuorot poliittisesti tärkeistä aiheista.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE-DE). - (RO) Arvoisa puhemies, viime viikolla täällä Brysselissä järjestettiin ensimmäinen eurooppalainen huippukokous romanien kotouttamisesta. Romania on kannattanut jatkuvasti tämän monimutkaisen kysymyksen eli romanikysymyksen ottamista EU:n asialistalle, ja mielestäni tämä on hyvä asia. Euroopan neuvosto, joka on käsitellyt tätä asiaa vuodesta 1990 lähtien, huomautti romanien olevan todellinen eurooppalainen vähemmistö. Siispä romanien asia on eurooppalainen asia, ei kansallinen asia, ja katson, että Euroopan komission aloite ansaitsee parlamentin täyden tuen.

Mielestäni Euroopan parlamentin pitäisi kannattaa koulutuksen ottamista keskeiseksi osaksi EU:n romanipolitiikkaa, sillä viime vuosien kokemukset ovat osoittaneet koulutuksen olevan varmin tapa onnistua kotouttamisessa ja varmistaa, että niin romanit kuin heidän naapurinsakin voittavat vaikeudet.

Csaba Sándor Tabajdi (PSE). - (HU) Arvoisa puhemies, todistamme parhaillaan, kuinka saksalaiset ja itävaltalaiset supermarketiketjut rikkovat törkeällä tavalla markkinasyrjintäkieltoa boikotoimalla Unkarin siipikarjankasvatus- ja jalostusteollisuutta.

REWE, SPAR, METRO ja Kaufland eivät ole ottaneet vastaan unkarilaisia tuotteita sen jälkeen, kun itävaltalainen eläinoikeusjärjestö kehotti boikotoimaan niitä. Tämän seurauksena Unkarin siipikarja-ala on menettänyt kaksi miljardia forinttia. Supermarketit syyllistyvät unkarilaisiin tuotteisiin kohdistuvaan rotusyrjintään ja rikkovat näin Euroopan unionin kilpailusääntöjä.

Boikotista kärsineet kääntyvät Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen puoleen, koska boikotti rikkoo kahta EU:n perusperiaatetta: rotusyrjintäkiellon periaatetta sekä tasapuolisen ja vapaan kilpailun periaatetta. Kiitos.

Filiz Hakaeva Hyusmenova (ALDE). - (BG) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, Bulgariassa otetaan 30. syyskuuta 2008 käyttöön kansallinen 112-hätänumerojärjestelmä ja pannaan näin Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/22/EY täytäntöön. Hätänumeroon voi soittaa mistä tahansa Bulgarian alueelta. Palvelu toimii nopeasti, ja sen käyttö on ilmaista. Bulgarian 112-järjestelmässä käytetään huippuluokan teknologisia ratkaisuja, ja järjestelmä tunnistaa, mistä soitto tulee. Hätätilanteista vastaava

⁽¹⁾ Käsittelyjärjestyksen lisätarkistukset: ks. pöytäkirja.

Bulgarian ministeri on antanut tämän järjestelmän käyttöönotosta ja toiminnasta tarkkoja tietoja kaikille Euroopan parlamentin jäsenille.

Haluan kiittää Euroopan komissiota siitä, että se siirsi rikkomismenettelyä ja antoi Bulgarian hallitukselle hätäpuhelinjärjestelmän perustamista koskevan suostumuksensa. Katson tämän suostumuksen olevan ilmentävän yhteisön huolenpitoa EU:n kansalaisten turvallisuudesta ja terveydestä.

Monica Frassoni (Verts/ALE). - (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, viime viikon tapahtumien vuoksi viikosta tuli erityisen surullinen ja vaikea niille, joille vapaus ja rasmin torjuminen ovat tärkeitä asioita. Viime torstaina Camorra tappoi Italiassa kuusi maahanmuuttajaa, jotka olivat peräisin Afrikan eri maista. Heitä syytettiin aluksi huumekauppiaiksi ja rikollisiksi, mutta tämän jälkeen havaittiin, ettei syytöksissä ollut lainkaan perää. Myös Milanossa musta nuori hakattiin kuoliaaksi.

Samaan aikaan Kölnin kaupunki on reagoinut samoihin asioihin eli rasismiin ja syrjintään uskomattomalla tavalla.

Mielestäni EU:lla on tällä hetkellä kahdet, hyvin erilaiset kasvot. Katson myös, että Euroopan parlamentin pitäisi alkaa ottaa rasismiin kantaa paljon aktiivisemmin kuin mitä se on viime aikoina tehnyt, sillä monissa maissa – myös omassani – rasismi on tekemässä hyvin järkyttävää paluuta.

Puhemies. - (DE) Kiitos. Kaikilla ihmisillä on yhtäläinen oikeus ihmisarvoon.

Eoin Ryan (UEN). - (EN) Arvoisa puhemies, haluan ottaa esiin asian, joka koskee 4,6:tta miljoonaa etiopialaista. Heitä uhkaa näläntyminen ruokapulan vuoksi. Ruokapula johtuu kuivuudesta. Etiopian hallituksen mukaan maassa ei ole nälänhätää, mutta Unicefin mukaan maan tietyt osat kärsivät nälänhädästä ja nälänhätä uhkaa vakavalla tavalla maan kansaa. Tämä koskee vain tiettyjä alueita, ja katson, että kansainvälisen yhteisön ja EU:n on toimittava nopeasti ja yritettävä toimittaa maahan noin puoli miljoonaa tonnia ruokaa laajan nälänhädän välttämiseksi. Tämä on mielestäni ensisijaisen tärkeää, ja koska Euroopan unioni on yksi suurimmista kansainvälisen kehitysavun antajista, katson, että meidän on ehdottoman tärkeää ryhtyä toimiin välittömästi.

Arvoisa puhemies, irlantilaisjäsenenä haluan vain todeta olevani samaa mieltä siitä, mitä sanoitte Libertas-liikkeestä ja Irlannin kansanäänestyksestä. Me puolustimme sopimusta ja kerroimme rahoituksestamme avoimesti. Libertas sanoi meille yhtä, ja nyt olemme havainneet totuuden olleen aivan toista. Kehotan teitä ja kaikkia muita pitämään huolta siitä, että Libertas kertoo avoimemmin, mistä tarkalleen sen rahat tulivat, sillä kansa haluaa kuulla vastauksen.

Mary Lou McDonald (GUE/NGL). - (EN) Arvoisa puhemies, vaikka Euroopan keskuspankin pääjohtaja Jean Claude Trichet onkin ilmaissut toistuvasti huolensa palkkojen sitomisesta inflaatioindeksiin, hän ei ole ottanut huomioon työläisten hätää. Työläisten, etenkin pienipalkkaisten tilanne on hyvin vaikea, kun elinkustannukset kasvavat. Samalla, kun pyritään varmistamaan, että toimenpiteet lisäävät inflaatiota mahdollisimman vähän, on muistettava, että pienipalkkaiset työläiset tarvitsevat palkankorotuksia ja elävät tällä hetkellä suuressa ahdingossa. Oikeutettuja palkkavaatimuksia ei pidä torjua inflaation hillinnän nimissä eri puolilla Eurooppaa. Vaikka parempaa palkkaa saavilla on tietenkin varaa palkkamaltiltiin, pienituloisten kohdalla tilanne on toinen. Jäsenvaltioiden hallituksilla ja niiden kansallisilla keskuspankeilla on parhaat edellytykset reagoida talouden muutoksiin, ja siksi olen aina vastustanut toimenpiteitä, jotka ovat heikentäneet valtion itsemääräämisoikeutta talousasioissa. Pienenä valtiona Irlanti onkin varsin tietoinen siitä, että taloutemme tilanne on toisarvoinen seikka EKP:n päätöksenteon kannalta ja että siksi EKP:n kannat eivät aina ole Irlannin talouden tarpeiden tai etujen mukaisia.

Minäkin kannatan avoimuutta rahoitukseen liittyvissä asioissa. Kannatan myös demokraattisten lopputulosten kunnioittamista. Euroopan parlamentin pitäisikin ottaa huomioon, että Lissabonin sopimuksen vastaiset liikkeet ovat yhtä lukuun ottamatta julkistaneet tilinpitonsa kokonaan ja kiertelemättä, eikä näiden ryhmien tuloissa tai menoissa ole mitään kyseenalaista. Tämä koskee myös omaa puoluetta.

Gerard Batten (IND/DEM). - (EN) Arvoisa puhemies, äänestämme huomenna mietinnöstä, jolla rajoitetaan näennäisesti Europolin virkamiesten syytesuojaa. Tämä on hämäystä, jonka tarkoituksena on kääntää katseet pois tulevasta lainsäädännöstä, jolla syytesuojaa itse asiassa laajennetaan vuoden 2010 jälkeen. Asiasta ei käydä keskustelua. Äänestys on ainoastaan neuvoa-antava. Päätöksen asiasta tekee Eurooppa-neuvosto.

Tulevaisuudessa Europolin virkamiehet voivat toimia jäsenvaltioissa ja käyttää monenlaisia valtuuksia, joiden ansiosta he saavat syytesuojan kaikesta, mitä he tekevät tai sanovat tehtäviään hoitaessaan. Tällaista etuoikeutta ei ollut edes NKVD:llä Stalinin vainojen aikana.

Tästä tulee uusi asia Englannissa, missä yhdelläkään viranomaisella ei ole syytesuojaa. Lissabonin sopimuksen myötä jäsenvaltioiden parlamentit eivät voi estää Europolin valtuuksien laajentamista entisestään neuvoston päättäessä niitä koskevista muutoksista. Nämä ovat ensiaskeleita kohti sitä, että Euroopan unionista rakennetaan poliisivaltio.

Philip Claeys (NI). - (NL) Arvoisa puhemies, kehotan teitä esittämään muodollisen vastalauseen Kölnin kaupunginjohtajalle siksi, että hän esti viime viikonloppuna Euroopan parlamentin jäseniä ja muita kansan valitsemia edustajia esittämään näkemyksiään rauhanomaisesti ja osallistumasta kongressiin, jossa käsiteltiin tärkeää sosiaalista ja poliittista asiaa, nimittäin Euroopan islamisoitumista.

Äärivasemmistolaiset kävivät fyysisesti ihmisten kimppuun, sytyttivät tuleen puistonpenkkejä ja saivat liikenteen seisahtumaan koko kaupungin keskustassa yrittäessään estää ihmisiä osallistumasta rauhanomaiseen kongressiin. Kaupunginjohtaja Schramme ei tuominut tätä väkivaltaa ja pelottelua, vaan osoitti sille suosiotaan ja antoi jopa ymmärtää kölniläisten vastustaneen spontaanisti kongressin järjestämistä.

Monet todistajat seurasivat tapahtunutta, ja on häpeällistä, että tällaista pääsee edelleen tapahtumaan itseään demokratiaksi kutsuvassa maassa eli että suora puhe estetään väkivalloin.

Colm Burke (PPE-DE). - (EN) Arvoisa puhemies, haluan puhua Valko-Venäjän asettamasta matkustuskiellosta, joka estää Tšernobylin ydinonnettomuuden seurauksena sairastuneita tai vammautuneita lapsia matkustamasta ulkomaille.

Yli tuhat irlantilaisperhettä ottaa näitä valkovenäläislapsia kotiinsa joka joulua ja kesä virkistymään ja toipumaan. Vierailuihin kuuluu usein lasten terveydentilan seuranta ja joissakin tapauksissa lääkärinhoitoa. Italia ja Valko-Venäjä ovat tehneet kahdenvälisen sopimuksen, mikä tarkoittaa, ettei kielto koske Italiaa. Tiedän, että Irlannin ulkoasiainministeriö pyrkii tekemään Valko-Venäjän kanssa sopimuksen, ja mielestäni on hyvä, että asiasta käydään neuvotteluja.

Haluan myös korostaa, että EU:n on tehtävä Valko-Venäjän kanssa sopimus. EU antaa osana Euroopan naapuruuspolitiikkaa Valko-Venäjälle 20 miljoonaa euroa taloudellista tukea vuosina 2007–2010. EU:n pitäisi asettaa matkustuskiellon kumoaminen rahoituksen edellytykseksi.

EU:n pitäisi tehdä Valko-Venäjän kanssa sopimus myös sitä varten, että valkovenäläiset lapset voisivat jatkaa matkustamista EU:n valtioihin virkistymään ja toipumaan. Tämä turvaisi lasten matkustus oikeudet pitkällä aikavälillä.

Maria Badia i Cutchet (PSE). - (ES) Arvoisa puhemies, Yhdistyneet Kansakunnat katsoo ihmiskaupan rikkovan ihmisarvoa. Silti ihmiskaupan uhriksi joutuu joka vuosi yli puoli miljoonaa ihmistä. Heistä 80 prosenttia on naisia ja tyttöjä, puolet on alaikäisiä ja valtaosaa pidetään vankina seksuaalista hyväksikäyttöä varten.

Lisäksi kansainvälisen siirtolaisuusjärjestön (IOM) mukaan suuri osa ihmiskaupan uhreiksi joutuneista naisista tuodaan vuosittain Euroopan unioniin.

Huomenna, 23. syyskuuta, on kansainvälinen naisten seksuaalisen hyväksikäytön ja ihmiskaupan vastainen päivä. Katson sen olevan hyvä tilaisuus meille Euroopan parlamentin jäsenille sitoutua edistämään kaikkia toimenpiteitä, joilla torjutaan tätä monien ihmisten oikeuksia loukkaavaa vitsausta ja pyritään erityisesti estämään ihmiskaupan harjoittajien toimintaa ja joilla torjutaan köyhyyttä lisäämällä koulutus- ja työllistymismahdollisuuksia ja toteuttamalla kohdemaissa tiedotusstrategioita, joilla yritetään käynnistää julkista keskustelua tästä asiasta.

Harald Ettl (PSE). - (DE) Arvoisa puhemies, ammattiyhdistyksen jäsenenä haluan puhua tänään Istanbulissa Tuzlan alueen telakoilla tapahtuneista järkyttävistä onnettomuuksista. Pelkästään kolmen viimeisen vuoden aikana Tuzlassa on kuollut kohtalokkaan huonojen työolojen vuoksi yli 90 työntekijää. Viimeisin järkyttävä onnettomuus sattui 11. elokuuta, ja luonnehtisin tapahtunutta rikokseksi. Kolme vuokratyöntekijää kuoli ja kuusitoista loukkaantui testatessaan pelastusvenettä. Venettä oltiin laskemassa aluksesta, kun vaijerit katkesivat ja työntekijät syöksyivät suoraan veteen.

Erityisen järkyttävää tässä onnettomuudessa on se, että tavallisesti näissä testeissä käytetään hiekkasäkkejä. Työntekijöitä käytettiin siis niin sanotusti kävelevinä ja hengittävinä hiekkasäkkeinä. Kun osa työntekijöistä halusi vastustaa kohtalokkaan huonoja turvatoimia lakkoilemalla, alihankintayhtiöt uhkasivat heitä välittömällä irtisanomisella.

Komissio huomautti tilannekatsauksessaan jo vuonna 2006, ettei työntekijöillä ja ammattiliitoilla ole Turkissa riittäviä oikeuksia. Kehotan siksi teitä vaatimaan Turkin viranomaisilta, että ne kohtelevat ammattiliittoja teollisuuden tasaveroisin kumppaneina ja ryhtyvät viimein toimiin taatakseen Tuzlan työntekijöille inhimilliset työolot ja laativat telakoille tiukemmat turvallisuusohjeet, jotta tälle hirvittävälle tilanteelle saadaan pantua piste.

Magor Imre Csibi (ALDE). - (EN) Arvoisa puhemies, EU perustuu edustuksellisen demokratian periaatteeseen. Euroopan parlamentin jäsenenä meidän tehtävänä on varmistaa, että EU:n politiikka vastaa kansalaisten tahtoa. Haluan siksi puhua geneettisesti muutetuille organismeille (GMO) myönnettyjen lupien määrän kasvun aiheuttamasta huolesta, ja tehdessäni näin puhun Euroopan unionin kansalaisten enemmistön puolesta. Tämän vuoden maaliskuussa julkaistun Eurobarometri-tutkimuksen mukaan 58 prosenttia eurooppalaisista vastustaa geneettisesti muunnettuja organismeja. Yli kolmasosa heistä katsoo, ettei heille tiedoteta kunnolla siitä, mitä hyötyjä ja vaaroja GMO:iden käyttöön maataloudessa liittyy.

Meidän pitäisi olla huolissamme näistä luvuista. Sen sijaan komissio päästää lupia myöntämällä yhä useampia GMO:ilta EU:n maatalousalan markkinoille. Syyskuun 8. päivänä myönnetty lupa uudelle geneettisesti muutetulle soijapavulle on tuorein esimerkki.

Hyvät parlamentin jäsenet, näiden tosiasioiden valossa ehdotan, että kehotamme komissiota käynnistämään EU:n laajuisen tiedotuskampanjan geneettisesti muutettujen organismien riskeistä ja hyödyistä ihmisille ja ympäristölle. Tämän jälkeen pitäisi tehdä uusi arviointi. Pyydän, ettei komissio myöntäisi uusia lupia geneettisesti muunnetuille organismeille, ennen kuin EU:n kansalaisille tiedotetaan asiasta kunnolla ja he voivat ottaa kantaa tähän arkaluonteiseen aiheeseen.

Milan Horáček (Verts/ALE). - (DE) Arvoisa puhemies, Venäjän kanssa tehtävän uuden kumppanuussopimuksen on perustuttava EU:n peruspilareihin: demokratiaan, ihmisoikeuksiin, vapauteen ja oikeusvaltioperiaatteeseen. Venäjän toiminta Georgiassa on osoittanut meille jälleen, ettei maa ole valmis kunnioittamaan oikeusvaltioperiaatetta ja kansainvälisiä sopimuksia myöskään Dmitri Medvedevin aikana. Georgian kuuden kohdan suunnitelmassa vaaditaan palauttamaan 7. elokuuta saavutettu tilanne. Siihen kuuluu Venäjän joukkojen vetäytyminen niille linjoille, jotka niillä oli ennen vihamielisyyksien puhkeamista Etelä-Ossetiassa, eikä 3 800 miehen vahvuisten lisäjoukkojen sijoittamista alueelle.

Myös ihmisoikeuksia poljetaan. Poliittisten vankien tilanne on sietämätön, kuten Mihail Hodorkovskin tapaus osoittaa. Emme voi myöskään hyväksyä sitä, että Venäjä rikkoo allekirjoittamaansa energiaperuskirjaa, jota sen pitäisi noudattaa.

Ewa Tomaszewska (UEN). - (PL) Arvoisa puhemies, Intiassa hindufundamentalistit vainoavat kristittyjä. Joukkovaino liittyy hindujohtajan murhaan, josta poliisi syyttää maolaisia. Kristittyjen asuinalueita ja kouluja poltetaan. Hindufundamentalistit syyttävät kristittyjä murhasta ilman perusteita. Orissassa yli 40 000 kristittyä on paennut viidakkoon. Noin 15 000 elää poliisin suojelemilla pakolaisleireillä. Yli 20 henkeä on murhattu. Tangian ja Rupagaonin kylissä kristittyjä poltettiin hengiltä taloissaan. Kandhamalin alueella on kuollut ainakin kahdeksan. Ainakin kymmenen kirkkoa on poltettu poroksi. Delhin hiippakunnan arkkipiispa Vincent Concessao katsoo, että väkivallan tukahduttaminen edellyttää tehokkaampia toimenpiteitä. Paikallisviranomaiset eivät toteuta tarvittavia toimia. Kristittyihin kohdistuvaa vihaa pitäisi torjua samalla tavalla kuin muitakin suvaitsemattomuuden äärimmäisiä muotoja.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL). - (PT) Arvoisa puhemies, António Guerreiro, Fernando González, Gerardo Hernández, Ramón Labañino ja René González ovat Kuuban kansalaisia. Nämä viisi miestä puolustivat vain kotimaataan ja maanmiehiään varmistaakseen, etteivät he joutuisi enää Miamissa toimivien ryhmien suunnitteleminen ja järjestämien terroristi-iskujen kohteiksi. Heidät vangittiin perusteettomasti Yhdysvalloissa 12. syyskuuta 1998, ja he ovat olleet siitä lähtien eli lähes kymmenen vuoden ajan vangittuina. Näiden kymmenen vuoden aikana nämä viisi kuubalaista ovat kohdanneet lukemattomia laittomia tilanteita: heille on langetettu epäinhimillisiä rangaistuksia, joita emme voi hyväksyä, heitä on painostettu ja kiristetty ja heidän perustavanlaatuisia ihmisoikeuksiaan on rikottu. Yhdysvaltojen viranomaiset ovat esimerkiksi estäneet ja rajoittaneet julmalla tavalla heidän perheidensä vierailuja. Ramón Labañinon vaimo Elizabeth Palmeiros on odottanut viisumia yli kaksi vuotta. António Guerreirolla perheenjäsenet eivät ole päässeet tapaamaan häntä yli puoleentoista vuoteen. Fernando Gonzálezin kohdalla vastaava tilanne on jatkunut yli vuoden. Yhdysvaltojen viranomaiset eivät ole päästäneet Adriana Pereziä tapaamaan miestään Gerardo Hernándezia syyskuun 12. päivän 1998 jälkeen, eikä Olga Salanueva ole nähnyt miestään René Gonzálezia elokuun 2000 jälkeen. Vaadimme oikeutta, vaadimme näiden viiden kuubalaisen patriootin vapauttamista.

Kathy Sinnott (IND/DEM). - (EN) Arvoisa puhemies, vaikka Irlannin ilmasto on kostea, suuret tulvat ovat olleet maassa aiemmin suhteellisen harvinaisia. Viime aikoina tuhoisista tulvista on tullut vuotuinen, kausittainen ilmiö.

Tämä johtuu monista seikoista: rakentamisesta tulvamaille, salaojien huonosta ylläpidosta jne. EU on kuitenkin tukenut yhtä taustalla vaikuttavaa tekijää – huonoa metsänistutuspäätöstä – rahoittamalla sitä viimeisten parinkymmenen vuoden ajan, ja siksi meidän on pidettävä sitä tiiviisti silmällä.

Irlantiin istutetut kuusimetsät, erityisesti ylänköalueille istutetut kuuset, ovat muuttaneet huomattavasti tapaa, jolla joet kuljettavat eri alueilta pois vettä. Samaan aikaan Irlannissa luontaisesti kasvavien puiden ja metsien istutusta on laiminlyöty suuresti. Tämä johtuu tavasta, jolla varoja kohdennettiin aikaisemmin.

On valitettavaa, että Irlanti on päättänyt jättää uudessa maaseudun kehittämisohjelmassa metsätalouden järjestelmän ulkopuolelle. Se, ettei Irlannissa perinteisesti kasvavien metsien hoitoon myönnetä varoja tällä ratkaisevalla hetkellä, kun näitä metsiä pitäisi jälleen ruveta hoitamaan, on tie katastrofiin – tulvien yleistymiseen, veden saastumiseen, hiilidioksidin muodostumiseen ja maan viljavuuden jatkuvaan heikkenemiseen.

Ohjelmassa, jonka sanotaan koskevan perinteisiä lajeja, on useita näennäisiä hankkeita. On kuitenkin kiistatonta, että tilaisuus käyttää varoja perinteisten metsien hoitamiseen tulevien tulvien torjumiseksi on hukattu.

Kinga Gál (PPE-DE). - (HU) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, meidän pitäisi paitsi edistää kulttuurien välistä vuoropuhelua myös suojella sitä, jos sitä vastaan hyökätään – etenkin, jos eri etnisten ryhmien rinnakkaiselo vaikeutuu päivä päivältä yhdessä naapurimaassamme, joka on EU:n jäsenvaltio.

Slovakian yhden hallituspuolueen puheenjohtajan, Ján Slotan, karkeat palopuheet ja hänen YouTube-sivustolla julkaistu vehkeilynsä ovat jo johtaneet ja saattavat valitettavasti vielä johtaa surullisiin seurauksiin, sillä hän on kehottanut kansalaisia tappamaan Slovakian unkarilaisen vähemmistöpuolueen poliitikkoja. Samoin aivan hiljattain Slovakian koulutusministeri totesi, että hän haluaisi kieltää Slovakiassa unkarin kielen käytön julkisissa yhteyksissä ja että hän tukee unkarilaisvähemmistön kuuluvia parlamentin jäseniä siksi, että he osallistuivat Budapestissa foorumiin, joka suututti Unkarin parlamenttia.

Olemme jo saaneet huomata, millaisia seurauksia näillä äärimmäisyyksiin menevillä lausunnoilla ja tällä lietsonnalla on. Tuoreiden mielipidemittausten mukaan yli 60 prosenttia 15-vuotiaista vihaa eniten unkarilaisia ja on samaa mieltä niistä tyrmistyttävistä, provosoivista syyteistä, joita Slovakian johtavat poliitikot ovat esittäneet vuosien aikana. Unkarilaiset alkavat kuitenkin olla peloissaan. Tämä kaikki tapahtuu nyt, kun avamme sylimme ja luulemme, ettei mitään seuraamuksia synny, kun parlamentti, komissio ja neuvosto ovat kiireisiä ja vietämme kulttuurien välisen vuoropuhelun teemavuotta. Kiitos.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). - (RO) Arvoisa puhemies, noin 60 miljoonaa EU:n kansalaista eli noin 15 prosenttia EU:n väestöstä on vaarassa ajautua köyhyyteen. Köyhyyden torjumiseksi ensisijaisiksi tavoitteiksi on otettu työllisyysasteen nostaminen, koulunkäynnin keskeyttämisen ehkäiseminen, lapsiköyhyyden torjuminen, sosiaaliturvan uudistaminen ja syrjinnän torjuminen. Ensisijaisena tavoitteena pitäisi kuitenkin olla investoiminen koulutukseen. Laadukas opetus edellyttää nykyaikaista koulutusinfrastruktuuria ja opetushenkilökunnan ammatillisen koulutuksen, palkkauksen ja aseman parantamista.

Tällä hetkellä EU:ssa yli 16 prosenttia nuorista jättää koulunsa kesken. Monet koulunsa keskeyttävistä nuorista ovat kotoisin maaseutualueilta ja joutuvat keskeyttämään koulunkäynnin heikon taloudellisen tilanteensa vuoksi. Kehotan jäsenvaltioita ottamaan ensisijaiseksi tavoitteekseen koulutusinfrastruktuurin kehittämisen ja työpaikkojen luomisen erityisesti maaseutualueille. Parempi koulutus takaa säällisen elintason nuorelle sukupolvelle ja parantaa näin EU:n sosiaalista ja taloudellista koheesiota. EU:n tulevaisuus riippuu nykyisten ja tulevien sukupolvien voimasta, arvosta ja laadusta.

Pál Schmitt (PPE-DE). - (HU) Arvoisa puhemies, kiitos puheenvuorosta. Budapestissa järjestettiin 15. syyskuuta Euroopan innovaatio- ja teknologiainstituutin perustamiskokous. Unkarilla ja Budapestilla – instituutin kotipaikaksi valitulla kaupungilla – on pitkät perinteet tieteellisen tutkimuksen alalla: muistetaanpa vaikka, että Nobel-palkinnon voittajista kaksitoista on unkarilaisia tutkijoita, jotka osallistuivat aktiivisesti 1900-luvun ratkaisevien keksintöjen kehittämiseen.

Uuden instituutin tärkeimpänä tehtävänä on edistää ja koordinoita eurooppalaisten tiedekeskusten välistä yhteistyötä ja luoda yliopistojen, tutkimuslaitosten ja yksityisen sektorin innovointialan toimijoiden välinen

verkosto. Nämä tavoitteet vastaavat Lissabonin strategian peruseriaa, ajatusta siitä, että rakennamme tietoyhteiskunnan, jossa kilpailukyky, talouskasvu ja työpaikkojen luominen ovat keskeisessä asemassa.

Arvoisa puhemies, haluan kiittää päättäjiä siitä, että tämä tärkeä instituutti sijoitettiin Unkarin pääkaupunkiin Budapestiin. Olen vakuuttunut siitä, että olemme sille hyvä kotimaa. Haluan myös kertoa teille, että Unkarissa tästä asiasta saavutettiin ennennäkemätön poliittinen konsensus. Rehellisesti sanottuna toivon, että instituutti saavuttaa menestystä ensi vuonna, jonka Euroopan unioni on julistanut luovuuden ja innovoinnin teemavuodeksi. Kiitos puheenvuorosta.

Marian Harkin (ALDE). - (EN) Arvoisa puhemies, Euroopan yhteisöjen tuomioistuin katsoi alle kaksi viikkoa sitten Irlannin joidenkin jätevedenkäsittelyjärjestelmien rikkovan vesiputedirektiiviä. Minun on sanottava, että olen itse hyvin tyytyväinen siihen, että komissio pyrkii aktiivisesti pitämään huolta juomaveden puhtaudesta Irlannissa. Euroopan komissiolla on kuitenkin nyt tilaisuus jatkaa hyvää työtään. Se voi tehdä niin jatkamalla maatalousjätteiden käsittelyjärjestelmää. Töiden päättymiselle asetettu määräaika on joulukuussa 2008, mutta poikkeuksellisten olosuhteiden vuoksi työt eivät valmistu tuolloin. Ellei määräaika jatketa, kuten sanoin, työt jäävät kesken eikä lopputulos hyödytä ketään.

Järjestelmän jatkaminen parantaisi veden laatua Irlannissa ja hyödyttäisi ympäristöä, viljelijöitä ja komission politiikkaa. Komission olisi järkevää ja mielekästä jatkaa määräaika ja varmistaa näin nitraattidirektiivin noudattaminen, ja tämä olisi myös osoitus kokonaisvaltaisesta ajattelusta EU:n politiikan täytäntöönpanon suhteen.

Ľudovít Lajčák (PPE-DE). - (SK) Arvoisa puhemies, Euroopan unionin jäsenvaltio Slovakia on hyväksynyt EU:n arvojärjestelmän, mikä tarkoittaa, että sen pitäisi myös kunnioittaa yhteisön kulttuurisen ja kielellisen moninaisuuden periaatteita.

Open Society Foundationin (*Nadácia otvorenej spoločnosti*) viimeaikainen tutkimus kuitenkin osoittaa, että slovakialaiskoululaisten viha unkarilaisvähemmistöä kohtaan on kasvanut ja että yli 63 prosenttia heistä katsoo, että unkarilaisten pitäisi puhua julkisissa yhteyksissä vain slovakiaa ja että unkarin kieltä saisi käyttää vain kotona. On pöyristyttävää, että jopa maan opetusministeri antoi tälle kannalle täyden tukensa parlamentissa.

Tilanne on hätkähdyttävä. Ministerin kanta on Slovakian perustuslain ja lainsäädännön sekä demokraattisen EU:n peruseriaa vastainen. Siitä lähtien, kun Róbert Fico koalitiohallitus astui valtaan, Slovakiassa on ollut jokin pielessä. Unkarilaisvastaisten, rasististen ja muukalaisvihasta kertovien mielenilmausten määrä on kasvanut, ja tämä johtuu ensisijaisesti hallituspuolueen puheenjohtajan Ján Slotan vaikutuksesta. On hämmäntävää, etteivät pääministeri ja koalitiopuolueiden edustajat esitä vastalauseita eivätkä tuomitse tätä vahingollista ja vaarallista suuntausta.

Slavi Binev (NI). - (BG) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, haluan kertoa teille Bulgariassa puhjenneiden skandaalien sarjan uusimmista käänteistä. Skandaalit liittyvät siihen, kuinka sisäministeriö on käyttänyt 49 miljoonaa euroa erityisiin valvontalaitteisiin. Nämä menot olisivat perusteltuja, jos rahoilla hankituilla kuuntelu- ja valvontalaitteilla olisi havaittu ja vangittu edes yksi rikollinen. Bulgarian sisäministeriön virkamiehet ovat kuitenkin väittäneet jatkuvasti, että heiltä puuttuu alkeellisimmatkin keinot asettaa rikollisia syytteeseen onnistunein tuloksin.

Vaikka rahaa on käytetty summa, jolla saisi 15 tiedustelulentokonetta, bulgarialaiset poliisit eivät kykene sanomaan sen enempää kuin etteivät he nähneet, kuka asetti pommin pääkaupungin keskustassa sijaitsevaan laittomaan ilotaloon. Tosiseikat viittaavat kaikki samaan suuntaan: siihen, että sisäministeriö ja tietyt yksityiset yritykset riistävät bulgarialaisia veronmaksajia ja että tämä järjestelmällinen ryöstely on saavuttanut valtavat mittasuhteet. Yksiköitä, joiden pitäisi ehkäistä rikollisuutta, käytetään vain poliittiseen ja taloudelliseen kiristämiseen ja tilien tasaamiseen opposition kanssa.

Iuliu Winkler (PPE-DE). - (HU) Arvoisa puhemies, kiitos puheenvuorosta. Euroopan unionin taloudet voivat kehittyä lähivuosina kestäväällä tavalla vain, jos tuemme unionin 23:a miljoonaa pk-yritystä, koska unioniin viime aikoina luoduista työpaikoista neljä viidestä on pk-yrityksissä.

Komissio julkaisi kesäkuussa EU:n toimenpidepaketin pienyritysten hyväksi. Tässä pienyrityssäädöksessä tunnustetaan, että pienyrityksillä on keskeinen tehtävä EU:n talouksien kannalta, ja luodaan EU:n ja jäsenvaltioiden politiikalle yleinen kehys. Siinä esitetään uusien asetusten hyväksymistä keskeisillä aloilla, joita ovat esimerkiksi valtiontukisääntöjen yksinkertaistaminen ja rahoituskurin lisääminen.

EU:n pk-yrityksille ei riitä pelkästään komission, parlamentin tai jäsenvaltioiden poliittinen tahto, vaan ne tarvitsevat enemmän. Pienyritysten kannalta on tärkeää, että uudet asetukset laaditaan nopeasti ja pannaan täytäntöön tehokkaasti. Euroopan parlamentin on toimittava keskeisessä asemassa tämän prosessin nopeuttamiseksi. Kiitos.

Katalin Lévai (PSE). - (HU) Arvoisa puhemies, huomaamme parhaillaan, kuinka ääriajatuksia ja väkivaltaiset mielenilmaukset yleistyvät kansalaisten, sosiaalisten ryhmien ja etnisten ryhmien keskuudessa ja usein myös kansakuntien keskuudessa. Niiden pysäyttämiseksi on olemassa poliittisia keinoja, ja käyttöön voidaan ottaa myös hallinnollisia välineitä ja lainvalvontavälineitä.

Poliitikot, jotka tarkastelevat asiaa pidemmällä aikavälillä, kannattavat kuitenkin ennemminkin vuoropuhelua – paitsi poliittista vuoropuhelua, joka johtaa usein konflikteihin, myös kulttuurista vuoropuhelua. Voidaksemme keskustella jonkun kanssa kulttuurista meidän on tunnettava ensin oma kulttuurimme.

Kulttuurien välisen vuoropuhelun teemavuoden keskeisenä ajatuksena on se, että meidän pitäisi tutustua yhteiskunnan eri kerroksiin sekä vähemmistöjen, etnisten ryhmien ja eri kansakuntien elämään ja menneisyyteen, jotka saattavat vaikuttaa ensi näkemältä omituisilta – paitsi muiden maiden myös saman maan kansalaisten silmissä. Tällainen tuntemus lisää kansakunnan yhtenäisyyttä ja kehittää kansojen, etnisten ryhmien ja kansakuntien välisiä hyviä suhteita, mutta sen puuttuminen puolestaan on tälle este.

Mielestäni on erittäin tärkeää, että kulttuurien välisen vuoropuhelun teemavuotena kaikki eurooppalaiset yhteiskunnat käyvät enemmistön ja vähemmistön välistä arvokasta vuoropuhelua, koska se on ainut tapa kehittää Euroopan maiden kulttuurien välille todelliset suhteet. Tämä on eurooppalainen ilmiö, jota meidän on käsiteltävä Euroopan unionissa. Kiitos.

Dragoş Florin David (PPE-DE). - (RO) Arvoisa puhemies, olemme päättäneet yhdessä, että EU:n energiapolitiikalla pitäisi pyrkiä vähentämään EU:n riippuvuutta energiasta ja turvaamaan saantivarmuus ja hintojen avoimuus. Huomaamme nyt, että Euroopan kaasumarkkinoilla on käynnissä jatkuva muutos, joka koskee kaikkia näkökohtia: energiapolitiikkaa, teknisiä laitteita, itse kaasualan liiketoimintaa ja hintojen avoimuutta. Hinnoittelu onkin keskeinen osa eurooppalaisten kuluttajien suojelua.

Tässä tilanteessa loppukäyttäjien kaasunkulutuksen mittaaminen ja laskuttaminen edellyttää sellaisten sopivien standardien laatimista, joiden pohjalta voidaan kehittää yhtenäinen, eri puolilla unionia hyväksytty laskentamenetelmä, jotta mittaaminen olisi avointa eli rehellistä, tasapuolista ja täsmällistä.

Kehotan nyt Euroopan parlamenttia toteuttamaan kaikki tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, että kaasunkulutusta mitataan ja siitä laskutetaan asianmukaisella tavalla, sillä olemme havainneet, että Romaniassa kaasun kuljettajat ja jakelijat eivät täytä näitä vaatimuksia: kulutusta mitataan kuutiometreissä ja laskutetaan kilowattitunneissa, eivätkä kansalaiset kykene tarkistamaan todellista kulutustaan kiistanalaisiin muuttujiin perustuvan matemaattisen kaavan vuoksi.

Proinsias De Rossa (PSE). - (EN) Arvoisa puhemies, rahoituslaitosten kriisit eri puolilla maailmaa ja niiden mahdolliset vaikutukset eläkkeisiin, säästöihin ja työpaikkoihin ovat aiheuttaneet kansalaisten keskuudessa paljon kiukkua ja pelkoa.

Olen iloinen siitä, että komission jäsen McCreedy osallistuu pian käytävään keskusteluun. Katson kuitenkin, että hänen on ryhdyttävä pian parlamentin ehdottamiin toimiin ja pantava ”kasinokapitalismi” kuriin, sillä se on ajanut taloutemme kuilun portaalle.

Arvoisa komission jäsen, etlette voi tehdä niin uusliberalistisen vakaumuksenne vuoksi, teidän pitäisi erota, jotta tilallenne voitaisiin nimittää joku muu, joka on valmis nujertamaan markkinakeinottelijat. Tarvitsemme rahoitus- ja pankkialalle kiireesti uutta tiukkaa sääntelyä. Te olette kannattanut tähän saakka ”kevyttä sääntelyä”, joka on tarkoittanut joissakin tapauksissa sääntelyn puuttumista kokonaan. Tälle on pantava nopeasti piste.

Ennen kuin istun alas, haluan vastata Sinn Féiniin kuuluvan jäsen McDonalldin sanoihin, joilla hän pyrki perustelemaan Lissabonin sopimuksen vastaista kampanjaansa. Hän väittää nyt haluavansa Irlannille taloudellista itsemääräämisoikeutta keskellä maailmanlaajuisia rahoituskriisiä. Mielestäni tämä on osoitus siitä, kuinka vastuuntunnotonta Lissabonin sopimuksen vastustajien suhtautuminen on.

Marek Aleksander Czarnecki (ALDE). - (PL) Arvoisa puhemies, rahoituskriisi tarkoittaa sitä, että vaihtoehtoisin investointikohteisiin sijoitettujen varojen avoimuuden pitäisi myös olla Euroopan parlamentille

tärkeä asia. Yhtiöiden avoimuutta on hyvin tärkeää lisätä säädösten avulla. Tämä koskee erityisesti hedge-rahastojen ja yksityisten pääomarahastojen suhdetta yhtiöihin, joiden osakkeita ne omistavat.

Niin sanottuja menettelyohjeita voidaan mahdollisesti käyttää mallina, mutta ne eivät korvaa säädöksiä tilanteissa, joissa toiminta on sopimatonta. On erittäin tärkeää laatia menettelyohjeet menetelmistä, joilla yhtiöiden nykyiseen johtamisrakenteeseen palautetaan tasapaino.

Uudessa lainsäädännössä pitäisi myös säätää, että hedge-rahastojen ja yksityisten pääomarahastojen on ilmoitettava ja selitettävä investointipolitiikkansa ja siihen liittyvät riskit yksittäisille ja institutionaalisille sijoittajille sekä vakuutusmeklareille ja valvontaelimille.

Milan Gaľa (PPE-DE). – (SK) Arvoisa puhemies, haluan esittää surunvalitteluni slovakialaisbussille hiljattain sattuneen onnettomuuden johdosta ja lausua muutaman sanan sen uhrien muistoksi. Bussiturma tapahtui lähellä kroatialaista Gospiëin kaupunkia.

Neljätoista ihmistä kuoli ja moni loukkaantui matkustaessaan lomalle. Haluan ottaa osaa omaisten suruun ja kiittää samalla Kroatiaa sen esimerkillisestä toiminnasta, jolla se lievitti onnettomuuden seurauksia, ja siitä, että se on pitänyt hyvää huolta kansalaisistamme. Kroatia osoittaa toistuvasti kyvyllään reagoida ongelmiin ja ratkaista ne, että sen tulevaisuus on Euroopan unionissa.

Emmanouil Angelakas (PPE-DE). – (EL) Arvoisa puhemies, olemme seuranneet viime viikkoina Yhdysvaltojen rahoitusalan tapahtumia erittäin kiinnostuneina ja huolestuneina.

Yhdysvaltojen hallituksen päätös pelastaa suurin vakuutusyhtiö 85 miljardin dollarin lainalla, kahden johtavan asuntolainapankin kansallistaminen ja neljänneksi suuren investointipankin konkurssi ovat nostattaneet Yhdysvalloissa paniikkia ja aiheuttaneet EU:n kansalaisten keskuudessa suurta huolta.

Tämä johtuu siitä, että globaalissa taloudessa on varsin todennäköistä, että kriisi ulottuu Eurooppaan – ellei niin ole jo käynyt – ja että se vaikuttaa Euroopan pankkijärjestelmään ja EU:n kansalaisten tuloihin.

Keskustelussa, jota Euroopan parlamentin on määrä käydä keskiviikkona neuvoston ja komission läsnä ollessa, on saatava konkreettisia vastauksia seuraaviin kysymyksiin:

– Kuinka hyvin Euroopan talous on valmistautunut kestämaan alkaneen kriisin mahdolliset heijastusvaikutukset?

– Mikä on toimintasuunnitelmamme, ja mitä erityisiä toimenpiteitä on toteutettu EU:n kansalaisten taloudellisen tilanteen turvaamiseksi?

– Entä millaista politiikkaa Euroopan keskuspankki aikoo harjoittaa tukeakseen eurooppalaisia rahalaitoksia?

Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE). – (EL) Arvoisa puhemies, EU juhlii 26. syyskuuta kielellistä moninaisuuttaan. Tapahtumassa keskitytään siihen ajatukseen, että kieli on silta kulttuuriin ja että vieraiden kielten opiskelua ja kansalaisten kykyä ylittää kielimuurit pitäisi tukea.

Näissä tapahtumissa ja komission tiedonannoissa sivuutetaan kuitenkin kokonaan se, että muinaiskreikan ja latinan opetusta on jatkettava kaikkialla Euroopan unionissa. Monet Euroopassa ja sen ulkopuolella puhutuissa kielissä käytetyt sanat ja ilmaisut ovat peräisin näistä klassisista kielistä.

Samaan aikaan käynnissä on kuuleminen vihreästä kirjasta, jonka aiheena on ”Maahanmuutto ja liikkuvuus – EU:n koulutusjärjestelmien haasteet ja mahdollisuudet”. Vihreässä kirjassa viitataan siirtotyöläisten lasten koulutuksesta annetun neuvoston direktiivin 77/486/ETY asemaan ja suhtaudutaan kriittisesti tämän direktiivin pohjalta viimeisten 30 vuoden aikana toteutettuihin vähitellen edenneisiin toimiin.

Tämä on tilaisuus tehostaa eurooppalaisten siirtotyöläisten kieltenopetusta.

Zita Pleštinská (PPE-DE). – (SK) Arvoisa puhemies, se, ettei Pariisissa syyskuun alussa pidetyssä historiallisessa EU:n ja Ukrainan välisessä toisessa huippukokouksessa tehty kunnianhimoisempia päätelmiä Venäjän ja Georgian konfliktista, johtui todennäköisesti Ukrainan kolmannesta peräkkäisestä poliittisesta kriisistä.

Arvostan sitä, että Euroopan unioni on vahvistanut jälleen tukevansa kansalaisyhteiskunnan rakentamista ja demokratiaa lisääviä muutoksia Ukrainassa. Suhtaudun myönteisesti myös sopimukseen käynnistää ”viisumivuoropuhelu”, jonka pitäisi johtaa pitkällä aikavälillä viisumijärjestelmän poistamiseen osapuolen

väliltä. Olen myös iloinen siitä, että uudesta poliittisesta kriisistä huolimatta Ukrainan tie kohti Euroopan unionin jäsenyyttä on yhä avoin.

Kenelläkään ei ole nyt epäilystäkään siitä, etteikö oranssi vallankumous olisi muuttanut Ukrainan historiallista suuntaa. Nyt Ukrainan on osoitettava olevansa vakaa ja yhtenäinen. Tämä on ainut tapa, jolla se voi saavuttaa eurooppalaiset tulevaisuudennäkymät.

Olen vakuuttunut siitä, että voimme lisätä vapautta kotonamme vain, jos suojelemme sitä myös EU:n rajojen ulkopuolella. Siksi osallistun Euroopan parlamentin Ukrainan-valtuuskunnan 11. istuntoon 2.–3. lokakuuta 2008 Kiovassa ja Jaltassa.

Uskon, että Euroopan parlamentin edustajien läsnäolo Ukrainassa auttaa rauhoittamaan tilannetta ja lisää Ukrainan poliittista vakautta.

Mikel Irujo Amezaga (Verts/ALE). - (ES) Arvoisa puhemies, haluan vain tuomita omalta osaltani maassani tapahtuneen terrori-iskun tai terrori-iskut, myös murhan. Baskimaa ovat valitettavasti Euroopan unionin ainoa alue, jolla esiintyy yhä terrorismia. Terrorismi on jatkunut siellä vuosikymmeniä. Tulen itse perheestä, joka oli maanpaossa 40 vuotta – niin kauan kuin Franco oli vallassa – ja olemme oppineet ennen kaikkea sen, ettei yksikään poliittinen tavoite ole yhdenkään ihmishengen arvoinen. Lopuksi haluan sanoa, että me kaikki, jotka uskomme baskien päätösvaltaan, tiedämme myös, että oikeus elää on perusoikeuksista kaikkein tärkein.

James Nicholson (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, tiedämme kaikki varsin hyvin, että öljyn ja kaasun hintojen nousu vaikuttaa valtavan haitallisesti taloutemme moniin aloihin ja kuluttajiin.

Haluan kiinnittää huomiota siihen, kuinka tämä kriisi vaikuttaa maatalouteen, kalastusalaan ja pienyrityksiin. Korkeat polttoainekustannukset ovat siirtyneet nyt viljelijöiden maksettaviksi. Kustannukset kasvavat, eivätkä viljelijät saa tuotteistaan lisää tuloja energian ja kaasun korkeiden hintojen kattamiseksi.

Polttoainekriisi heikentää pk-yritystemme kilpailukyvyyn kasvua. Kuluttajien ostovoiman heikentyminen pahentaa tilannetta, ja, arvoisa puhemies, pelkään ajatella, mitä tapahtuu tänä talvena, kun monilla miljoonilla ihmisillä ei ole varaa pitää kotejaan lämpiminä.

Näimme kaikki, mitä huoltoasemilla tapahtui, kun öljyn hinta nousi: joka päivä huoltoaseman ohi kulkiessa saattoi huomata hinnan nousseen. Nyt, kun hinta on laskenut, huoltoasemat eivät ole kuitenkaan laskeneet hintojaan läheskään yhtä nopeasti kuin hintojen nousun tapauksessa. Mielestäni niiden on reagoitava muutokseen: ne ovat kaikki saaneet voittonsa, ja nyt niiden on aika siirtää hinnanlasku eteenpäin ja tarjota kuluttajille jälleen kohtuullinen hintataso.

Csaba Sógor (PPE-DE). - (HU) Arvoisa puhemies, Unkarilla on rajoja itsensä kanssa, ja se on menettänyt ensimmäisen maailmansodan jälkeen alueestaan kaksi kolmasosaa. Näillä alueilla asuu yhä unkarilaisia: heitä elää yhteensä kolme miljoonaa seitsemässä maassa. Heidän poliittinen edustuksensa on mahdollistanut sen, että heidän oikeuksiaan on voitu puolustaa viimeisten sadan vuoden ajan vain rauhanomaisin keinoin.

Karpaattien altaan edustajien foorumissa noin 20 poliittista järjestöä on keskustellut viimeisten kuuden vuoden aikana ja keskustelee jatkossakin rauhanomaisista keinoista ajaa etuja, joita ovat identiteetti, äidinkieli, taloussuhteet ja autonomia. Kuulun itsekin tähän foorumiin. Päätimme tänä vuonna avata Brysseliin yhteisen lobbaustoimiston hyödyntääksemme EU:n tarjoamia mahdollisuuksia.

On käsittämätöntä ja sietämätöntä, että EU:n joidenkin jäsenvaltioiden poliitikot loukkaavat unkarilaisyhteisöjen rauhanomaisia pyrkimyksiä äärimmäisillä nimityksillä, syyttävät maassaan asuvia unkarilaisvähemmistöjä kollektiivisesta rikollisuudesta ja haluavat rajoittaa heidän äidinkieltänsä käyttöä.

Haluan kiinnittää Euroopan parlamentin huomion näihin loukkauksiin ja muistuttaa jälleen, että kansallisten vähemmistöjen yhteisölliset oikeudet on turvattava eikä vähemmistöjä saa syyttää kollektiivisesta rikollisuudesta. EU:n on toimittava tässä asiassa ennakoivalla ja ennaltaehkäisevällä tavalla. Kiitos.

Ioannis Gklavakis (PPE-DE). – (EL) Arvoisa puhemies, komissio haluaa torjua omalta osaltaan ongelmaa, joka koskee ruoan hinnan nousua kehitysmaissa, ja aikoo myöntää näille maille tukea miljardin euron verran.

Varoilla rahoitetaan siementen ja muiden tarvikkeiden hankintaa maataloustuotannon lisäämiseksi, väestön ruokkimiseksi, inflaation torjumiseksi ja ruoan hinnan laskemiseksi.

Kehitysmaiden auttaminen on poliittisesti ja moraalisesti oikein, mutta meidän olisi järkevää toteuttaa vastaava aloite myös eurooppalaisten viljelijöiden tukemiseksi. Ruoan hinnan nousu ja monet muut asiat ovat vaikuttaneet heihin aivan yhtä voimakkaasti, sillä nämä varat pitäisi nähdä yhteisen maatalouspolitiikan mukaisina kustannussäästöinä.

Siksi ehdotan, että suuri osa näistä miljardista eurosta käytettäisiin lukuisia ongelmia kohdanneiden eurooppalaisten viljelijöiden tukemiseen.

Haluan lopuksi tuoda esiin olevani erittäin huolissani siitä, käytetäänkö näille maille annettavat rahat asianmukaisella tavalla. Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren mailla ei nimittäin ole maaseudun kehittämisen mallia eikä tarkastusjärjestelmää. Pelkään, että rahat katoavat kansainvälisten organisaatioiden byrokratiaan tuottamatta viime kädessä minkäänlaista hyötyä.

Puhetta johti

varapuhemies **Edward McMILLAN-SCOTT**

Puhemies. - (EN) Päättämme tämän kohdan käsittelyn.

19. Hedge-rahastot ja pääomasijoitusrahastot – Yhteisösijoittajia koskeva avoimuus (keskustelu)

Puhemies. - (EN) Siirrymme nyt keskusteluun, jonka Euroopan parlamentti järjesti viime kuussa poikkeuksellisen enteellisesti – ennakoiden kenties viime viikkojen tapahtumia, toisin kuin muut.

Esityslistalla on seuraavana keskustelu

– jäsen Rasmussenin laatima talous- ja raha-asoiden valiokunnan mietintö vipurahastoja ja yksityisiä sijoituspääomia käsittelevälle toimikunnalle esitetyin suosituksin (2007/2238(INI)) (A6-0338/2008) ja

– jäsen Lehnen laatima oikeudellisten asioiden valiokunnan mietintö suosituksista komissiolle yhteisösijoittajia koskevasta avoimuudesta (2007/2239(INI)) (A6-0296/2008).

Poul Nyrup Rasmussen, esittelijä. – (EN) Arvoisa puhemies, Euroopan parlamentin sosialistiryhmä ja Euroopan sosialistipuolue ilmoittivat jo kauan ennen tätä kriisiä olevansa huolissaan rahoitusmarkkinoilla ilmenneistä suuntauksista, joihin kuului liiallinen velkaantuminen, avoimuuden puute, suuri riskinotto, liian matalien hintojen maksaminen sekä sellaisten lainarahoituspakettien laatiminen, joita kukaan ei kunnolla ymmärtänyt ja joihin kukaan ei voinut puuttua. Toimme siksi esiin olevamme huolissamme siitä, olisiko edessämme uusi rahoituskupla. Vaikka kukaan ei osannut sanoa, milloin näin tapahtuisi, olemme nyt myrskyn silmässä – ”täydellisen myrskyn” silmässä, niin kuin joku sitä kuvasi.

Minusta tuntuu hyvin vahvasti siltä, että tämäniltainen ja huominen keskustelu on tärkein koko Euroopassa tai Yhdysvalloissa rahoitusmarkkinoista käytävä keskustelu – ja sama koskee päätöksentekoa. Katsomme eteenpäin, yritämme parantaa sääntelyä nykyisestä ja kannamme vastuamme pyrkimällä tekemään mahdollisimman hyvää työtä.

Nyt on aika toimia. Olemme nähneet, mitä Yhdysvalloissa on tapahtunut. Vaikka joku sanoikin, ettei tilanne ole Euroopassa yhtä paha kuin Yhdysvalloissa, voin vain sanoa, että HBOS, Northern Rock ja monet muut vastaavat tapaukset saavat vakuutettua minut siitä, että meidän on nyt toimittava. Olemme nähneet talouksiamme, työpaikkojamme, kilpailukykyämme ja investointikykyämme koskevat uudet ennusteet: ne riittävät vakuuttamaan minut siitä, että meidän on aika toimia.

Siksi voin kertoa parlamentille ylpeänä tänään ja huomenna, että PSE-ryhmä on saanut aikaan kompromissin ALDE- ja PPE-DE-ryhmien kanssa käytyjen tiukkojen neuvottelujen tuloksena – ja neuvottelujen pitääkin olla tiukat, kun on kyse näin tärkeästä asiasta. Meillä on nyt edessämme tasapainoinen mietintö, jossa komissiota vaaditaan esittämään kaikkia rahoitusalan toimijoita, myös hedge-rahastoja ja pääomasijoitusrahastoja koskevia säädös- ja asetusehdotuksia. Meidän on korkea aika tehdä näin, ja muistutan parlamentille, että pyydämme nyt kaikkia rahalaitoksia koskevia pakollisia pääomavaatimuksia. Pyydämme kytkemään palkitsemisjärjestelmät pitkän aikavälin tuloksiin, jotta ne heijastaisivat sekä voittoja että tappioita. Pyydämme ylemmän tason ja ylimpien johtajien korvausjärjestelmään täydellistä avoimuutta. Pyydämme velkarahoitusta ja velkaantumista koskevia ilmoituksia, kerättyjen varojen lähteen ja määrän ilmoittamista sekä kaikkien investointihankkeiden osakkaiden tunnistamista. Pyydämme laajentamaan direktiiviä, jossa

säädetään, että työntekijöille on tiedotettava ja heitä on kuultava yritystojen yhteydessä, siten, että sitä sovellettaisiin myös pääomarahastojen velkarahoitteisiin yritystoihin, ja pyydämme toimenpiteitä ”kohdeyritysten kohtuuttoman tyhjentämisen välttämiseksi”. Pyydämme toimia, joilla vältetään velkarahoitteisesta yritystosta johtuva liiallinen velkaantuminen, jotta velkarahoituksen taso on kestäväällä pohjalla sekä yksityisen sijoitus pääomarahaston/yrityksen että kohdeyrityksen kannalta.

Pyydämme näistä asioista vastaavaa komission jäsentä McCreevya vastaamaan konkreettisesti esittämiimme ehdotuksiin. Tiedän niiden olevan hänelle uusia, mutta korostan silti aikataulua. Olemme pyytäneet vastaamaan näihin ehdotuksiin vuoden loppuun mennessä eli kolmen kuukauden sisällä. Arvoisa komission jäsen, yksityiskohdista on kenties käytävä keskustelua, mutta olette parlamentille velkaa vastauksen, sillä nämä ehdotukset eivät tule parlamentin vähemmistöltä, vaan varsin suurelta enemmistöltä.

Lopuksi kerron teille, että globaali Internet-liike Avaaz on laatinut Euroopan parlamentille, Yhdysvalloille ja maailmanlaajuisille johtajille osoitetun vetoomuksen, jonka oli allekirjoittanut neljä–viisi päivää sitten noin 90 000 ihmistä. Toimitan vetoomuksen liikkeen puolesta sen vastaanottajille. Siinä lukee: ”Kehotamme teitä näyttämään esimerkkiä ja korjaamaan perustavanlaatuiset puutteet ja porsaanreiät, jotka ovat mahdollistaneet tämän maailmanlaajuisen talouskriisin, myös velkaantumista, riskinottoa, kannusteita ja avoimuutta koskevat perusongelmat. On tärkeää, että teette yhteistyötä yhteisen hyvän suojelemiseksi laatimalla globaalin rahoitusjärjestelmän kaikille osapuolille tiukemmat säännöt. Olkaa rohkeita, me tuemme teitä.”

Arvoisa komission jäsen, oletteko te rohkea, teettekö yhteistyötä kanssamme, tuetteko meitä ja annatteko alustavat vastaukset ennen vuoden loppua? Pyydän meidän kaikkien puolestamme teitä vastaamaan myöntävästi.

Klaus-Heiner Lehne, esittelijä. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, tämä keskustelu käydään juuri oikeaan aikaan – olkoonkin, että ajoitus on sattumaa. Mietinnössäni puututaan käytännössä kolikon toiseen puoleen.

Jäsen Rasmussen käsitteli erityisesti rahoitusmarkkinoihin kohdistuvia vaikutuksia, ja oikeudellisten asioiden valiokunta käsittelee oman osaamisensa mukaisesti tietenkin erityisesti yhtiölainsäädännön näkökohtia ja tarvittaessa tarvetta muuttaa EU:n yhtiölakia.

Viime päivien tapahtumat ovat järkyttäneet meitä kaikkia: kansaa, poliitikkoja ja – totean tämän hyvin selvästi – myös rehellistä taloutta. Ongelmana on tällä hetkellä käytännössä se, että voitot yksityistetään mutta tappiot kansallistetaan. Tässä tarinassa onkin miltei vitsi, että Yhdysvaltojen valtiovarainministeri Henry Paulson on nyt tilanteessa, jossa hänen on käytettävä 700 miljardia dollaria veronmaksajien rahoja hänen oman taloudenalansa aiheuttamien tuhojen lievittämiseen ja korjaamiseen. Se on todella surullista.

Näemme yhä enemmän esimerkkejä siitä, että yleisön silmissä kuva perinteisestä perheyriytystä, joka pitää huolta työntekijöistään ja kantaa heistä itse vastuun, on käymässä yhä harvinaisemmaksi ja että yhä useampi ajattelee sen sijaan, että meitä hallitsee osittain ainakin talouden alalla joukko tehottomia huippujohtajia – työntekijöitä, jotka saavat paljon palkkaa mutteivät kannan enää minkäänlaista vastuuta.

Mielestäni tämä vahvistuva kuva markkinatalousjärjestelmästä on kauhistuttava, ja katson, että meidän on ryhdyttävä asianmukaisiin poliittisiin toimiin palauttaaksemme järjestyksen ja torjuaksemme näin tätä hirvittävää käsitystä.

Tosiasia on se, että se vaikuttaa paitsi suuriin sijoittajiin myös nyt pieniin sijoittajiin. Se vaikuttaa jokaiseen veronmaksajaan ja kaikkiin niihin, jotka ovat riippuvaisia valtion varoista, sillä vahinkojen korjaamiseen on käytettävä yhä useampia miljardeja julkisia varoja.

Myönnän, etteivät nykyiset ongelmamme johdu asiasta, jota meidän oli alun perin tarkoitus erityisesti käsitellä, eli hedge-rahastoista ja pääomarahastoista. Keskustelut ovat osoittaneet tämän selvästi – asia on kiistaton. Silti niidenkin kohdalla yhdenmukaistamisessa ja sääntelyssä on selvästikin puutteita. Tämä on käynyt selvästi esiin parlamentin käymässä keskustelussa ja kummankin valiokunnan kuulemisissa.

On todettu aivan oikein, että näitä aloja säännellään myös kansallisin määräyksin, joista osa on vahvempia, osa heikompiä, eri maiden erilaisten perinteiden ja niiden rahoitusmarkkinasääntöjen mukaisesti. Samalla on kuitenkin käynyt myös selväksi, että meidän on jatkettava yhtenäistämistä ja mukauttamista EU:ssa varmistaaksemme, etteivät nämä alat, jotka ovat saavuttaneet täysin kriittiset mittasuhteet, ole vaaraksi rahoitusmarkkinoille.

Haluan puhua vielä muutamasta keskeisestä asiasta, joihin on jo puututtu mietintöluonnoksessa – ja jotka muuten ratkaistiin oikeudellisten asioiden valiokunnassa jo kesäkuussa, jolloin kukaan ei vielä puhunut nykyisestä kriisistä. Ne ovat ”osakelainaus” ja ”lyhyeksi myynti”. Olemme nyt kuulleet monien merkittävien rahamarkkinavalvojen kieltäneen nämä – ja hyvästä syystä. Pyysimme tuolloin ja pyydämme myös nyt, että tätä asiaa ainakin tarkastellaan. Tämän on johdettava seurauksiin, ja tarvittaessa on myös esitettävä lainsäädäntöehdotuksia. Osakkaiden tunnistamista on parannettava, avoimuutta on lisättävä ja avoimuussääntöjä on tiukennettava, koska yritysten ja niiden johtajien pitäisi tietää, ketkä tosiasiaa omistavat yrityksen, voidakseen toimia vastuullisesti omistajia kohtaan.

Tämä johtaa siihen, että luottoa myönnettäessä on tehtävä tiettyihin riskeihin kohdistuvat kohtuulliset tarkastukset. Näin varmistetaan, että mielekkäät, tarpeelliset seuraamukset ovat mahdollisia, jotta valtavia vipuja ei voida liikuttaa suhteellisen pienin varoin, mistä aiheutuu viime kädessä vaikutuksia, jotka karkaavat täysin käsistä ja aiheuttavat vastoinkäymisiä suurelle yleisölle ja muille.

Annankin ohimennen yhden neuvon. Alalla on laadittu samaan aikaan useita ehdotuksia käytännön menettelyohjeiksi, vapaaehtoisiksi toimintasäännöiksi. Se, että näitä sääntöjä on laadittu – olkoonkin, että ne ovat tällä hetkellä täysin vapaaehtoisia – kertoo itsessään siitä, että alalla selvästikin hyväksytään ajatus siitä, että jonkinlainen sääntely on tarpeen. Siispä on täysin järkevää pohtia, voisimmeko toteuttaa myös tähän liittyviä toimia.

Myös varojen riipiminen on asia, johon meidän on puututtava. Sitä on torjuttava yhtiölainsäädännöllä, koska olen vakuuttunut siitä, ettei sijoittajien pitäisi voida ryöstää yhtiöitä. Odotamme komissiolta konkreettista ehdotusta. Tämä on 192 artiklan mukainen mietintö, johon komission on vastattava. Toivomme, että se tekee niin pian.

Charlie McCreevy, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, kiitän talous- ja raha-asioiden valiokuntaa ja oikeudellisten asioiden valiokuntaa sekä erityisesti niiden esittelijöitä, jäsen Rasmussenia ja jäsen Lehneä, työstä, jota näiden kahden mietinnön laatimiseksi on tehty.

Harva osasi ennustaa vuosi sitten, että rahoitusmarkkinoiden tilanne olisi niin vakava kuin se on nyt. Kriisin vaikutukset tuntuvat vielä jonkin aikaa. Kriisi sai alkunsa siitä, että Yhdysvalloissa myönnettiin asuntolainoja vastuuttomalla tavalla: pankit ja asuntoluottoyhtiöt eivät välittäneet lainausstandardeista, sillä ne kykenivät sysäämään lainat muiden harteille arvopaperistamisen muodossa.

Sitten luottoluokituslaitokset antoivat näille korkean riskin tuotteille hyvän arvosanan katsomalla, että niihin liittyvät luottotappioriskit olivat pienet. Rahalaitokset ostivat näitä tuotteita eri puolilla maailmaa tekemättä ilmeisesti itse minkäänlaista kunnollista riskiarviota.

Viimeisen vuoden tapahtumien valossa on ollut uskomatonta, kuinka heikosti rahalaitosten ylemmän tason johtajat ymmärsivät ottamaansa riskiä. Suuret voitot saivat epäilemättä vakavan riskianalyysin tuntumaan tylsältä. Ilmeisesti myöskään valvontaviranomaiset eivät ymmärtäneet yhtään sen paremmin, millainen riski näihin valtavan monimutkaisiin tuotteisiin liittyi. Kaikki oli viipaloitu, kuutioitu ja pakattu uudelleen, niin ettei kukaan tiennyt, missä todelliset riskit olivat. Yksi sivustakatsoja totesikin muutama kuukausi sitten, että tämän kriisin seuraaminen on kuin junaturman katsomista hidastettuna. Viime viikolla vauhti nousi ennätyslukemiin.

Maaailman suurimpien keskuspankkien yhteistoimet ja Yhdysvaltojen viranomaisten ilmoittamat tukitoimet ovat saaneet markkinat rauhoittumaan jossakin määrin. Tätä on pidettävä myönteisenä asiana ottaen huomioon, kuinka äärimmäiseen tilanteen sääntelyviranomaiset ovat joutuneet. Mielestäni on myös hyvä, että Yhdysvaltojen viranomaiset ovat ottaneet huomioon, että niiden on puututtava ehdotuksissaan vastaaviin varoihin, jotka ovat jonkin muun kuin yhdysvaltalaisen rahalaitoksen hallussa.

Voimme olla Euroopassa kiitollisia siitä, ettei meillä ole nähty saman luokan tuhoa kuin Yhdysvalloissa. Vaikka EU:n pankkien keskinäinen luotonanto onkin kärsinyt samanlaisesta luottamuspulasta, ongelmat eivät ole kärjistyneet lainkaan yhtä pahoiksi kuin Yhdysvalloissa. Kukaan ei kuitenkaan ole vielä selvillä vesillä. Edessä ovat kaupankäynnin kannalta vaikeat ajat. Talouden taantumalla on vaikutuksensa. Tarkkaavaisuus ja avoimuus ovat hyvin tärkeitä, jos markkinoille halutaan palauttaa luottamus. Meidän on jatkettava Euroopan unionissa valvontajärjestelyjemme kehittämistä rajat ylittävien rahoitusvalvontalaitosten osalta. Meillä on tässä mahdollisuus, jota emme saa hukata.

Kaikki tämä saa minut uskomaan, että kun tämä kaikki on ohi, rahoituspalvelualamme ja sääntelykehyksemme näyttävät toisenlaisilta. Ellei moraalisen uhkapelin voida osoittaa toimivan, veronmaksajien ei pidä odottaa maksavan yksityisten laitosten liiallisesta ja vastuuttomasta riskinotosta johtuvaa laskua.

Riippumatta siitä, millaisen uuden lähestymistavan hyväksymme, sen lopullinen muoto hahmottuu tulevaisuudessa, kun meille selviää, mitä opimme kriisistä ja mikä on asianmukainen tapa reagoida. Meidän on jatkettava läheistä yhteistyötä muiden sääntelyviranomaisten kanssa ja sovitettava reaktiomme yhteen mahdollisuuksien mukaan.

Kuten monet teistä tietävät, olemme jo ryhtyneet toimiin. Komissio on työstänyt jo vuoden ajan yksityiskohtaista suunnitelmaa, jonka valtiovarainministerien neuvosto hyväksyi ja jolle Eurooppa-neuvosto antoi tukensa. Olemme hioneet vastaustamme kriisin kehittyessä.

Olemme jo toteuttaneet toimenpiteitä lähentääksemme valvontaviranomaisia ja parantaaksemme niiden yhteistyötä. EU:n valvontaviranomaiset, valtiovarainministerit ja keskuspankit sopivat uudesta yhteisymmärryspöytäkirjasta, jossa vahvistetaan yhteiset periaatteet, myös rajat ylittävien vakautusryhmien perustaminen. Sitä pannaan parhaillaan täytäntöön. Olemme tarkastelleet parannuksia talletustakausjärjestelmiin. Olemme myös perustaneet erityisryhmän tarkastelemaan nykyisten välineiden, kuten Baselin uuden vakavaraisuussopimuksen ja IFRS-standardien, suhdanteita voimistavia vaikutuksia. Ryhmä raportoi tuloksistaan tämän vuoden loppuun mennessä. Kansainvälinen tilinpäätösstandardilautakunta (IASB) on perustanut tiiviissä yhteistyössä vakausfoorumin (FSF) kanssa asiantuntijapaneelin, joka käsittelee arvostamista käypään arvoon. IASB työskentelee myös taseen ulkopuolisten erien parissa. Myös rahoituslaskenta on saatu arvokkaita tietoja, jotka lisäävät arvopaperistamismarkkinoiden avoimuutta sääntelyviranomaisten kannalta. Komissio painostaa alaa hiomaan näitä tietoja siten, että avoimuus sääntelyviranomaisten näkökulmasta kasvaa.

Ottaen huomioon nämä toimet ja muut toimet, joista puhun myöhemmin, parlamentin jäsenten ei pitäisi olla yllättyneitä siitä, että monet jäsen Rasmussenin mietinnössä esiin tuodut asiat ovat mielestäni myönteisiä. On tärkeää, että pystymme määrittelemään keskeiset toimenpiteet, joihin meidän pitäisi nyt ryhtyä, ja panemaan ne täytäntöön.

Kuten sanoin aikaisemmin, markkinoiden myllerrys toi esiin suurten rahalaitosten riskinhallintaan liittyviä puutteita. Se nosti esiin myös monia alueita, joilla sääntely oli heikkoa. Sääntelyssä on nyt keskityttävä juuri näihin alueisiin. Jäsen Rasmussenin mietinnössä on kiinnitetty huomiota moniin alueisiin, joilla kaivataan kiireesti muutosta: eturistiriitoihin luottoluokituslaitoksissa, tarpeeseen parantaa epälikvidien saatavien arvostusta sekä epäasianmukaisiin kannustimiin myöntämisen ja siirtämisen mallissa.

Olen kertonut viimeisen vuoden aikana parlamentin jäsenille sekä täysistunnossa että erityisesti talous- ja raha-asioiden valiokunnassa pankkien pääomavaatimusten parantamiseksi tekemästämme työstä sekä luottoluokituslaitosten sääntelyä koskevista omista ajatuksistani. Olemme uskoakseni kaikki samaa mieltä siitä, että pääomavaatimuksia on tiukennettava ja että strukturoidut tuotteet edellyttävät avoimuutta ja due diligence -menettelyä. Olemme työstäneet pääomavaatimusedirektiivin muutoksia, joilla parannetaan suurten riskikeskittymien hallintaa ja parannetaan pääoman laatua yhtenäistämällä hybridipääoman kohtelua. Olemme myös tarkastelleet ns. cross-banking-ryhmien valvonnan vahvistamista.

Tulevien parin viikon aikana ehdotan komissiolle kahta erillistä sääntelytoimenpidettä, joilla puututaan näihin ja muihin kysymyksiin: ensinnäkin ehdotan tarkistusta pääomavaatimusedirektiiviin ja toiseksi luottoluokituslaitoksia koskevaa asetusta. Odotan Euroopan parlamentin tukevan näitä ehdotuksia, sillä ne vastaavat pitkälti sitä, mitä pyydätte tässä mietinnössä.

Molemmissa mietinnöissä puhutaan hedge-rahastoista ja pääomarahastoista. Olemme käyneet vuosien mittaan mielenkiintoisia keskusteluja hedge-rahastojen ja pääomarahastojen asemasta. Uskon, että olemme kaikki samaa mieltä siitä, etteivät ne aiheuttaneet nykyistä kriisiä. Sen sijaan säännelty sektori ja huonosti ymmärretyt arvopaperistamispalvelut saivat riehua valloillaan.

En katso, että meidän kannattaa tässä vaiheessa pitää hedge-rahastoja ja pääomarahastoja samanlaisina kuin säänneltyä sektoria. Nykyiseen sekasortoon liittyvät ongelmat ovat toisenlaisia. Meidän ei pidä unohtaa, että jäsenvaltiot sääntelevät näitä rahastoja. Hedge-rahastojen ja pääomarahastojen hallinnoijat ovat valtuutettuja ja valvottuja toimijoita kaikkialla Euroopassa. Niihin sovelletaan samoja markkinoiden väärinkäyttöä ehkäiseviä sääntöjä kuin rahoitusmarkkinoiden muihinkin toimijoihin. Niiden on noudatettava samanlaisia avoimuus- ja kuulemisvelvoitteita sijoittaessaan julkisiin yhtiöihin. Pankkialan sekä hedge-rahastojen ja pääomarahastojen välisiin yhteyksiin sovelletaan pääomavaatimusedirektiiviä.

Tämä ei kuitenkaan tarkoita sitä, että jättäisimme hedge-rahastot ja pääomarahastot huomiotta. Koska nämä liiketoimintamallit kehittyvät ja niiden asema rahoitusmarkkinoilla muuttuu, sääntelijöiden on oltava valppaina eri puolilla maailmaa. Alan on itse kannettava kaikki se vastuu, jota huomattava asema Euroopan

ja maailman rahoitusmarkkinoilla tuo mukanaan. Monet viimeaikaiset markkina-aloitteet osoittavat, että tämä viesti on ymmärretty. Meidän pitäisi seurata tiiviisti näitä ja muita markkinoilla tapahtuvia muutoksia ja olla valmiina reagoimaan, jos ja kun se on tarpeen.

Pidän rakentavia ehdotuksia yhtenäismarkkinoiden toiminnan tukemisesta myönteisinä. Haluan vain mainita tässä vaiheessa, että komissiossa tehdään parhaillaan huomattavasti työtä yksityissijoitusten ja riskipääoman parissa.

Olen samaa mieltä jäsen Lehnen kanssa siitä, että sijoittajien luottamus edellyttää riittävää avoimuutta. Siksi avoimuus on välttämätöntä, jos haluamme rahoitusmarkkinoiden toimivan tehokkaasti.

Mietinnössä luetellaan avoimuussääntöjä, joita sovelletaan nyt EU:n rahoitusmarkkinoiden eri toimijoihin. Mielestäni on tärkeää, että markkinat saavat riittävästi selvää ja käyttökelpoista tietoa. Meidän on löydettävä tasapaino investointipalvelujen omistusoikeuden suojaamien tietojen luottamuksellisuuden sekä sijoittajien, vastapuolten, sääntelyviranomaisten ja investoinnin kohteena olevien yritysten perusteltujen tarpeiden välillä.

Olen siksi iloinen siitä, että mietinnössä korostetaan, että EU:n nykyisten säädösten ja jäsenvaltioiden ylimääräisten sääntöjen vaikutusta tällä alalla on tarkasteltava, ennen kuin käyttöön otetaan uutta lainsäädäntöä.

Komissio on jo ollut tällä alalla varsin aktiivinen. Olemme järjestäneet kattavia kuulemisia osana osakkeenomistajien oikeuksia koskevaa aloitettamme, jossa tarkastelimme monia mietinnössä käsiteltyjä seikkoja, esimerkiksi osakelainausta ja osakkaiden tunnistusta koskevaa kysymystä.

Lisäksi olemme julkaisseet hiljattain tarjouspyynnön ulkopuolisen toimijan tekemästä tutkimuksesta, jossa tarkasteltaisiin avoimuusvaatimuksia koskevan direktiivin täytäntöönpanoa jäsenvaltioissa. Tutkimuksen tulosten pitäisi olla saatavilla ensi vuonna, ja niiden perusteella arvioidaan yleisesti direktiiviä, myös ilmoituskyynyksiä.

Kuten varmasti muistatte, komissio hyväksyi tämän vuoden keväällä tiedonannon, jossa määritellään sen lähestymistapa valtion omistamiin sijoitusyhtiöihin. Katsoimme näiden toimien olevan asianmukainen ja riittävä tapa puuttua kysymyksiin, joista keskustellaan parhaillaan. Eurooppa-neuvosto kannatti tätä lähestymistapaa. Huomaan kuitenkin, ettei oikeudellisten asioiden valiokunta ole tästä arviosta täysin samaa mieltä.

Esitän lyhyesti muutamia tätä alaa koskevia huomioita. Ensinnäkin meidän pitäisi myöntää, etteivät hedge-rahastot ja pääomarahastot ole monella tapaa ainutlaatuisia – muillakin institutionaalisilla sijoittajilla on samoja tavoitteita, ja ne käyttävät nykyään samoja menetelmiä. Mikäli asettaisimme tässä tilanteessa hedge-rahastoille ja pääomarahastoille erityisvelvoitteita, syrjisisimme näitä sijoittajaryhmiä.

Toiseksi emme saa erehtyä pitämään hedge-rahastojen kaikkea toimintaa uhkana markkinoille, vaan meidän pitäisi myös tiedostaa niiden toiminnan myönteiset vaikutukset. Haluan tehdä selväksi, että EU:n talous tarvitsee tulevana aikoina massiivisia investointeja: ilman valtion omistamia sijoitusyhtiöitä, pääomasijoitusyhtiöitä yms. EU:n toipuminen nykyisestä myllerryksestä hidastuu.

Kolmanneksi olen samaa mieltä siitä, että tietyt menetelmät, kuten osakelainaus ja johdannaisien käyttö, tuovat haasteita vakiintuneille hallintomalleille. Kiinnitämme tulevaisuudessa tähän alaan erityistä huomiota kansallisten valvontaviranomaisten kanssa.

Lopuksi totean, että nämä kaksi mietintöä ovat merkittävä työpanos meneillään oleviin pohdintoihimme. Kiitän Euroopan parlamenttia näistä mietinnöistä. Komissio tarkastelee suosituksianne ja antaa teille selonteon puitesopimuksen mukaisesti. Olemme edelleen täysin sitoutuneita vastaamaan tähän kriisiin luottamuksen ja vakauden palauttamiseksi tarpeellisilla toimenpiteillä.

Sharon Bowles, talous- ja raha-asioiden valiokunnan lausunnon valmistelija. – (EN) Arvoisa puhemies, totean komission jäsenelle, että nykyinen myllerrys on tehnyt selväksi, että kaikki toimijat ovat kytköksissä toisiinsa. Yhtä selvää ja loogista on se, että sääntelyn on kohdistuttava toimintoihin, ei yksikköihin. Olisi väärin, jos yhden yksityisyrittäjän pitäisi noudattaa eri sääntöjä kuin muiden vain siksi, että se on pääomarahaston omistuksessa.

Kaikilla asioilla on kaksi puolta. Vaikka lyhyeksi myyntiä on arvosteltu tällä viikolla taas runsaasti, emme saa unohtaa osakelainaajia. On tärkeää, että sijoittajat – ja jopa valvontaviranomaiset – kiinnittävät huomiota eläkerahastojen ja muiden lainanantopolitiikkaan eivätkä ainoastaan osakkeiden lainanottajien toimintaan.

Olemme käsitelleet tätä asiaa aikaisemmin puhuessamme lainattuihin osakkeisiin liittyvästä äänioikeudesta. "Kahdella puolella" tarkoitetaan myös sitä, että avoimuuden lisääminen tuottaa tuloksia vain, jos siihen liitetään due diligence -menettely eikä sitä rajoiteta jälleen liiallisilla vastuuvapauslausekkeilla. Lopuksi totean, että vapaaehtoisilla menettelysäännöillä on oma tehtävänsä ja ne ulottuvat asioihin, joita me emme voi säännellä. Ne eivät kuitenkaan ole kyseisten alojen oma asia, vaan ne tarvitsevat julkisuutta, ne on asetettava helposti saataville ja niitä on tarkistettava ja seurattava aktiivisesti.

Harald Ettl, *työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan lausunnon valmistelijä*. – (DE) Arvoisa puhemies, vuosi 2007 on esitetty asuntolainayhtiöiden kriisin mahdollisena jatkona. Olemme yrittäneet saada tämän pois päiväjärjestyksestä. Kesäkuussa 2007 meidän olisi pitänyt kuulla vielä useamman hälytyskellon soivan, ainakin silloin, kun kaksi New Yorkissa toimivan investointipankin Bear Stearnsin hallinnoimaa hedge-rahastoa harhautuivat tekemään suuren sijoituksen arvopapereihin, joilla oli kiinteistövakuus. Tämä oli kuitenkin vasta alkusoittoa! On käynyt yhä selvemmäksi, miten tällaiset rahoituspalveluyritykset ovat kehittyneet sellaisiksi, että niille on ominaista avoimuuden puute. Muutamat niistä ovat saaneet suuria voittoja – korkean riskin aloilta tietenkin – ja toisaalta meillä on nyt edessämme klassinen tilanne, tappioiden kansallistaminen. Amerikkalaiset taloustoimittajat ja taloustieteilijät eivät suinkaan ole ainoita, jotka kuvaavat tilannetta juuri tällä tavalla. Myös me Euroopan unionissa, Euroopan parlamentissa, muutamme näkökulmaamme vastentahtoisesti, mutta jokseenkin myöhään. Myös komission olisi suotavaa ottaa asiaan selvästi kantaa.

Molemmissa mietinnöissä – sekä jäsen Rasmussenin että jäsen Lehnen mietinnössä – todetaan, että toimiin on ryhdyttävä pikaisesti. Viimeistään nyt kaikille poliittisille toimijoille on oltava selvää, etteivät markkinat kykene sääntelemään itseään täysin. Myös komission pitäisi olla tästä nyt tietoinen. Hedge-rahastot ja pääomarahastot kuuluvat jo suurimpien työnantajien joukkoon, mutta monissa oikeusjärjestelmissä ne eivät enää ole työnantajia ja siksi ne on tietenkin vapautettu työnantajan velvoitteista. Emme voi hyväksyä tätä, tällainen avoimuuden puute on jo liikaa! Samaan aikaan rahoituskriisi uhkaa tuhansia työpaikkoja.

Eläkerahastojen alalla sääntely, valvonta, avoimuus sekä työntekijöiden osallistuminen ja heille tiedottaminen ovat hyvin tärkeitä asioita, sillä eläkerahastot sijoittavat paljon hedge-rahastoihin ja pääomarahastoihin.

Arvoisa komission jäsen, työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnalle on tärkeää, etteivät työntekijät joudu maksamaan kahdesti – kerran itse rahoituskriisin vuoksi ja toisen kerran eläkerahastojen riskinjoon vuoksi. Jotta näin ei kävisi, direktiivillä 2003/41/EY pitäisi ainakin varmistaa, että toimitsijoiden on tiedotettava työntekijöille suoraan tai välillisesti siitä, miten heidän eläkkeensä sijoitetaan ja millainen riski sijoitukseen liittyy, ja työntekijöiden on saatava osallistua päätöksentekoon. Tämä on yksi niistä monista seikoista, joita olemme korostaneet mietinnössämme ja lausunnoissamme.

Arvoisa komission jäsen, teitä kehoitetaan nyt toimimaan. Tiedän, että voimme keskustella monista asioista, mutta teidän velvollisuutenne on auttaa meitä. Vaalikausi ei ole vielä päättynyt. Pyydän teitä kiinnittämään huomiota tähän asiaan.

Kurt Joachim Lauk, *PPE-DE-ryhmän puolesta*. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, tämän mietinnön oli alun perin tarkoitus koskea hedge-rahastoja ja pääomarahastoja, mutta se kattaa nyt koko rahoitusjärjestelmän, joka on romahtanut täysin.

Tämänhetkinen kriisi on luottomanian, erityisesti liiallisen velkaantumisen, inhottava seuraus. Yhdysvaltojen keskuspankki piti korot liian matalina liian pitkään ja myönsi näin periaatteessa luottotukea.

Olemme laatineet mietinnön tämänhetkisen tilanteen pohjalta, ja jäsen Rasmussen ja minä pääsimme yhdessä Euroopan liberaalidemokraattien liiton ryhmän jäsenten kanssa sopimukseen, joka kattaa koko rahoitusjärjestelmän. Olemme kiitollisia siitä, että talous- ja raha-asioiden valiokunta hyväksyi sen lähes yksimielisesti.

Emme voi enää luottaa Yhdysvaltojen standardeihin ja kansainvälisen rahoitusjärjestelmän standardien asetantaan. Meidän on kehitettävä omat uudet, eurooppalaiset vaihtoehdot, ja olemme ehdottaneet, että hyväksyisimme monenlaisia kohtia ja päättäisimme niistä käytävät keskustelut.

Aivan aluksi meidän on otettava kaikki lainarahoituksen parissa työskentelevät rahoituslaitokset mukaan erityiseen riskiarvioon. Sen jälkeen sanomme, että globaalissa rahoitusjärjestelmässä kaikille toimijoille on asetettava samat riskipainotetut pääomavaatimukset. Meidän pitäisi myös asettaa vaatimuksia pakettien järjestäjille ja yhdistetyille paketeille, kun niillä on kimpale näiden pakettien ulkopuolella. Luokituslaitosten

on korjattava tiedotukseen liittyvät puutteet ja tuotava esiin eturistiriidat, mistä jäsen Rasmussen ja jäsen Lehne jo puhuivatkin.

Meidän pitäisi tarkastella sitä, saammeko me luokituslaitokset ottamaan vastuuta luokituksistaan rahoitustarkastajien linjausten mukaisesti. Meidän pitäisi myös tarkastella sitä, pitäisikö johdannaiskauppaa käydä pörssissä vai ei, mahdollisesti lukuun ottamatta korkoswapeja. Pyydämme myös, että pankkien hallitukset varmistaisivat, että pankkiirien bonuksissa otetaan huomioon paitsi hyvä tulos myös mahdolliset tappiot. Tämä tarkoittaa siis sitä, että pankkiirien kannustinjärjestelmät toimisivat sekä hyvinä että huonoina aikoina eivätkä pelkästään hyvinä aikoina.

Ahneus on ollut ja on yhä huono neuvonantaja rahoitusstrategioita koskevissa asioissa. Meillä on ollut viime vuosina luotettava kumppani, EKP, joka on kaiken kaikkiaan reagoinut *grosso modo* jokseenkin järkevämällä ja tasapainoisella tavalla kuin Yhdysvaltojen keskuspankki. Voimme todeta näin jälkiviisaina. Euroalueelle tarvitaan kiireesti myös eurooppalaisen pankkitoiminnan valvontaa, sillä pelkkä kansallinen valvonta ei enää riitä. Tämä tarkoittaa sitä, että me odotamme yleisesti, että Euroopan unioniin perustetaan laitoksia – tai jopa vapaaehtoisjärjestöjä – jotta nyt käsiteltävänäme olevia asioita ymmärrettäisiin paremmin ja jotta näin voitaisiin estää seuraava tämän kokoluokan kriisi.

Ieke van den Burg, PSE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, totean jäsen Laukille, että hän saattaa kannattaa mietintöä, jonka jäsen Dăianu ja minä laadimme eurooppalaisesta valvonnasta, mutta PPE-DE-ryhmä ei tukenut sitä.

Haluan myös vastata komission jäsenelle: mielestäni on uskomatonta, ettei hän ole reagoinut mietinnön keskeisiin kysymyksiin. Hän sanoi meille ainoastaan, että komissio seuraa tiiviisti tapahtumia ja että hedge-rahastoilla ja pääomarahastoilla on myös paljon myönteisiä vaikutuksia, mikä meidän pitäisi ottaa huomioon.

Tätä voisi verrata tilanteeseen, jossa meitä lähestyisi hurrikaani tai tsunami ja meitä käskettäisiin ottamaan veden ja tuulen hyvät puolet huomioon! Tämä on naurettavaa.

(NL) Jatkan hollanniksi, sillä haluan keskittyä kahteen asiaan, jotka ovat erityisen merkittäviä jäsen Lehnen mietinnön kannalta. Niistä toinen – jonka jäsen Lehne itse jo mainitsikin – koskee osakelainausta ja lyhyeksi myyntiä. Tämä on selvästikin klassinen esimerkki siitä, ettei komissio ole viime aikoina pysynyt ajan tasalla. Me totesimme jo kauan suhteen, että osakelainauksen eli osakkeiden anto- ja ottolainauksen suhteen pitäisi ryhtyä toimiin, sillä hedge-rahastot käyttivät tätä mahdollisuutta väärin tavalla, joka haittasi yrityksiä. Nyt rahoitusmarkkinoiden valvojat – monet yksittäiset valvojat eri maissa – ovat vihdoinkin tehneet niin. Kyseessä ei ole EU:n koordinoitu toimi, vaan tällaisen aloitteen piti jälleen kerran tulla kansalliselta tasolta. Olisimme voineet olla askeleen edellä tätä kaikkea ja voineet ehkä estää jotkin maksukyvyttömyystapaukset, joidenkin pankkien tai vakuutusyhtiöiden romahdukset, jos meillä olisi ollut käytössämme tähän tarvittavat välineet.

Tämä kuvastaa jälleen myös sitä, että tällaiset asiat ylittävät eri alojen väliset rajat ja että pankkien, vakuutusyhtiöiden tai arvopaperimarkkinoiden alakohtainen valvonta ei riitä. Meidän on todella yhdisteltävä tällaista valvontaa ja varmistettava, että turvatoimiin ryhdytään molemmin puolin ja että tällaiset tapahtumat estetään.

Toisena aiheenani ovat palkitsemisjärjestelmät. Mietinnössä todetaan, että palkkioita on hillittävä ja että yhtiökokousten pitäisi voida äänestää palkkiopolitiikasta. Huomasin ilokseni, että kun Yhdysvaltojen kongressi keskusteli tällä viikolla maan tulevasta hätärahastosta, demokraattipuolueen edustajat ilmoittivat haluavansa, että lainanotto rahastosta edellyttäisi muun muassa johtajien ylettömien palkkojen ja bonuksien hillitsemistä.

Olisihan järjetöntä, jos Goldman Sachs ja Morgan Stanley, jotka taipuvat nyt valvontaan ja haluavat myös käyttää näitä julkisia varoja, jatkaisivat miljoonaluokan bonusten maksamista. Meidän Euroopan unionissa pitäisi myös mennä parin vuoden takaista suositusta pidemmälle. Kysynkin komission jäseneltä, mitä hän aikoo tehdä asialle, sillä meidän on korkea aika ryhtyä toimiin.

Sharon Bowles, ALDE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, pahoittelen, tässä tulee osa kaksi. Kuten jäsen Rasmussen sanoi, nämä mietinnöt ovat tasapainoisia, vaikka niiden valmistelijat ovatkin taipuvaisia lainaamaan lehdistöä skaalan eri laidoilta. Olemme kuulleet hedge-rahastoista ja pääomarahastoista huhuja jo vuosien ajan, mutta nykyisen rahoituskriisin aikana ei ole enää harvinaista olla huolissaan velkaantumisesta ja lainarahoituksesta. Tämä tilanne tarjoaa kuitenkin meille tilaisuuden puhdistaa ilmaa ja tarkastella kattavasti

tämän kriisin taustalla vaikuttavia riskialtiuskysymyksiä sekä muita riskinottoon ja velkaantumiseen liittyviä kysymyksiä, myös sellaisia, jotka liittyvät hedge-rahastoihin ja pääomarahastoihin.

Mietinnöissä hyväksytään se, että asiaa on tarkasteltava syrjimättömyysperiaatteen ja suhteellisuusperiaatteen mukaisella tavalla. Näitä kysymyksiä on myös tarkasteltava kansainvälisten tapahtumien taustaa vasten ja ennen kaikkea järkevästi. Kaikkialla puhutaan nyt velasta ja asianmukaisesta velanhoidosta sekä palkkiopaketeista ja eturistiriidoista. Markkinoiden vakauden kannalta on selvästikin ryhdyttävä toimiin ja varmistettava, että palkkiot vastaavat pitkän aikavälin näkymiä. Olen samaa mieltä siitä, että tämä periaatteen pitäisi koskea kaikkia aloja. En kuitenkaan tarkoita tällä sitä, että kaikki pääomarahastot ja riskipääomat pyrkisivät varojen riipimiseen: se ei ole tietenkään paras tapa tehdä kannattamattomasta yrityksestä kannattava, myyntikelpoinen yritys. Jäsenvaltioilla on jo kansallista lainsäädäntöä varojen riipimisen estämiseksi, mutta sitä käytetään harvoin. En siis ole vakuuttunut siitä, että EU:n toimenpide toisi asiaan edistystä.

Palaan vielä sääntelyyn ja vapaaehtoihin menettelysääntöihin. Monia vapaaehtoisia menettelysääntöjä ollaan vasta saamassa käyttöön, ja niille pitäisi antaa aikaa toimia. Niitä on myös helpompaa päivittää. Kuten aikaisemmin kuitenkin sanoin, ne eivät ole yksityisasiasia, ja yhtälössä on otettava huomioon myös yleisön luottamus. Olen siksi iloinen siitä, että kollegani ovat hyväksyneet ehdotukseni kattavasta verkkosivustosta, joka toimisi vapaaehtoisten menettelysääntöjen rekisterinä ja sisältäisi linkkejä sääntöjen noudattamista koskeviin tietoihin, ja että he pitävät sitä mahdollisesti käyttökelpoisena välineenä, ja toivon, että komissio ryhtyy tämän pohjalta jatkotoimiin.

Avoimuudesta totean, että on myös tärkeää panna merkille, että julkiset sijoittajat ja valvontaviranomaiset tarvitsevat eritasoisia tietoja ja että tietojen on oltava käyttötarkoitukseensa sopivia. Emme voi hyväksyä tietojen hautaamista niin sanottuun oikeudelliseen spammiin edes ammattimaisten sijoittajien tapauksessa. Valvontaviranomaisten pitäisi saada kaikki tarvitsemansa tieto, mutta niillä aloilla, joilla tieto ei saa vuotaa julkisuuteen, on oltava huolellinen.

Lopuksi totean, että olemme käsitelleet arkaluonteisia aiheita, kuten arvopaperistamista ja luottoluokituslaitoksia. Arvopaperistamisen osalta tiedän komission jäsenen pitävän pidättämistä koskevasta ajatuksesta, mutta tämä on tietenkin vain yksi käytettävissä oleva työkalu. Siksi pyydänkin, että hän valmistautuisi vaihtamaan työkaluja eikä sulkisi työkalupakkia liian pian. Luottoluokituslaitoksista totean, että monista asioista on saatava parempi ote, mutta varoitan, että kansainvälisesti hyväksytyjen luokitusten järjestelmä voi aiheuttaa pirstoutumista. Nämä molemmat alat ovat jälleen esimerkkejä aloista, joilla meidän on toimittava järkevästi, kuten sanoin: meidän on pantava järki kostonhalun edelle.

Eoin Ryan, UEN-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, tämä mietintö osuu hyvin mielenkiintoiseen ajankohtaan, koska elämme ennenkuulumattomien taloudellisten mullistusten aikaa, ja viimeaikaisten tapahtumien vuoksi olemme ikävä kyllä saaneet tietää puutteista, heikkouksista ja väärinkäytöksistä rahoitusmarkkinoiden monilla sektoreilla.

Mullistukset ovat vaikuttaneet ja jättäneet jälkensä kaikkiin sektoreihin ja ryhmittymiin. Samoihin vanhoihin sääntöihin palaaminen ei yksinkertaisesti ole mahdollista. Yhdysvalloissa rahoitusalan huipulla tapahtuu radikaaleja muutoksia. Lisäksi muutoksia tarvitaan paitsi täällä Euroopassa myös maailmanlaajuisesti.

Kun rahoitusalan ilmapiiri on näin jännittynyt, tietyistä rahoitusalan toimijoista tai elimistä voi olla houkuttelevaa tehdä syntipukkeja. Koska hedge-rahastoja ja niiden toimintaa ymmärretään huonosti, ne ovat helppo kohde tällaiselle syytelylle.

Meidän on kuitenkin muistettava, että hedge-rahastot ja pääomarahastot eivät aiheuttaneet nykyistä talouskriisiä vaan toivat sen sijaan markkinoille kipeästi kaivattua likviditeettiä.

Meidän on myös muistettava, että Amerikasta alkanut kriisi johtui pankkitoiminnan huonoista käytännöistä ja että vaikka kriisi vaikuttaa voimakkaasti Euroopan pankkialaan, eurooppalaisilla pankeilla näyttää olevan paremmat edellytykset torjua ongelmaa kuin yhdysvaltalaisilla pankeilla.

Meidän ei pidä kuitenkaan kieltää sitä, että monien sijoituspalvelujen, myös vaihtoehtoisten sijoituskohteiden, rakenteessa ja toiminnassa on ongelmia ja puutteita. Ei riitä, että laadimme sinne tänne pieniä sääntöjä. Tarvitsemme todellisen maailmanlaajuisen uudistuksen.

Katson, että nämä huolenaiheet otetaan huomioon jäsen Rasmussenin laatimassa talous- ja raha-asioiden valiokunnan mietinnössä. Pitkän aikavälin vakavaraisuuden ja kilpailukyvyn turvaamiseksi emme saa emmekä voi poistaa sääntelyllä rakenteellista riskiä. Nimestään huolimatta tässä tekstissä ei mustamaalata

hedge-rahastoja ja pääomarahastoja, vaan siinä todetaan markkinoiden kaipaavan yleistä uudistusta ja lisää avoimuutta ja pyydetään periaatteisiin perustuvaa sääntelyä.

Mielestäni komission jäsen on esittänyt täällä tänään hyviä huomioita, ja olen täysin varma siitä, että hän reagoi tilanteeseen, jossa nyt olemme.

Rahoitusjärjestelmä on luonteeltaan kansainvälinen, ja näitä markkinoita on valvottava kansainvälisesti globaalissa ympäristössä. Maailmantalouden vakauden turvaamiseksi meidän on tehtävä yhteistyötä, jotta löydämme parhaan tavan edetä ja pääsemme takaisin tilanteeseen, jossa kansalaiset, joilla on eläkerahastoja ja muita säästöjä, luottavat maailmanlaajuisesti ja Euroopassa rahoituslaitoksiin ja -markkinoihin ja pitävät niitä uskottavina.

Pierre Jonckheer, *Verts/ALE-ryhmän puolesta*. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisat komission jäsenet, hyvät esittelijät, mielestäni tämä talous- ja raha-asoiden valiokunnan mietintö on hyvä mietintö, ja erityisesti jäsen Rasmussen ansaitsee kiitokset siitä, että hän on korostanut monien kuukausien ajan sitä, että EU:n on puututtava laajemmin aloihin, joista keskustelemme tänä iltana.

Ryhmäni on kuitenkin esittänyt uudelleen monia tarkistuksia, joita – niin oudolta kuin se voikin kuulostaa – emme laatineet me, vaan jäsen Rasmussen itse. Nämä jäsen Rasmussenin ehdotukset ovat tärkeitä – erityisesti hänen ehdotuksensa EU:n valvontaelimen sekä eurooppalaisen varainhoito- ja omaisuudenhoidtoyhtiöiden rekisteröinti- ja hyväksyntäjärjestelmän perustamisesta (tarkistukset 6 ja 7) ja pääomasijoitusrahastojen velkaantumisrajan käyttöönotosta (tarkistus 9) – mutta jäsen Rasmussen katsoi, että hänen oli pakko peruuttaa tarkistuksensa, mikä oli tietyiltä osin ymmärrettävää, turvataksaan parlamentin äänen enemmistön eli PPE-DE-ryhmän ja liberaalien äänen enemmistön.

Näen asian niin, että nämä tarkistukset – jotka koskevat työasiakirjoissa esiin tuotuja kysymyksiä ja joita me pidimme rakentavina ja puolustamisen arvoisina – peruutettiin, koska täällä parlamentissa, samoin kuin neuvostossa ja varmastikin myös komissiossa, on kaksi koulukuntaa: ensimmäinen niistä katsoo, että meillä on jo tarpeeksi sekä kansallisia että eurooppalaisia sääntöjä ja että kaikkia muita ongelmia voidaan torjua rahoitusalan itsesääntelyllä. Toinen, johon jäsen Rasmussen kuuluu (eikä suinkaan yksin), on sanonut jo vuosia, että rahoitusmarkkinoiden nykyinen valvontajärjestelmä on riittämätön.

Arvoisa komission jäsen McCreevy, syy, miksei toimiin ryhdytty, ei ollut mielestäni se, ettemme olisi osanneet ennustaa tapahtumien etenemistä tai ettemme olisi tienneet asiasta. Katson, että olemme kuulleet vuosien aikana erityisesti vakausfoorumissa (FSF) monta arvovaltaista kannanottoa, joissa viranomaisia on varoitettu kohtaamiemme riskien luonteesta.

Te ja Barroson komissio olette kannattaneet yleensä sallivaa lähestymistapaa ja pitäneet nykyisiä järjestelyjä riittävänä. Parlamentti pyytää nyt teitä muuttamaan mielenne. En tiedä, onnistuuko se teiltä, mutta se on mielestäni tarpeen.

Haluan korostaa itse kolmea seikkaa, joita muut puhujat ovat jo käsitelleet mutta joista ympäristönsuojelijat ovat erityisen huolestuneita. Tiedämme, että ilmasto- ja energiapaketti, joka on hyväksyttävä, edellyttää jatkuvia investointeja, joiden tuotot ovat suhteellisen maltilliset, jotta saamme tarvitsemaamme rahoitusta.

Pääomarahastojen ja hedge-rahastojen kaltaiset rahoitusvälineet eivät ole tarkoituksenmukaisia, ja odotamme EU:n pankki- ja rahaviranomaisten esittävän vanhojen ehdotusten palauttamista käsiteltäväksi: viittaan nyt Jacques Delorsin ehdotuksiin 1990-luvun alkupuolelta sekä Euroopan investointipankin elvytettyyn rooliin, jotta voisimme turvata kohtuullista tuottoa tarjoavat pitkäaikaiset investoinnit.

Rahoitusjärjestelmän vakauttaminen on vaikeaa, ellei merentakaisiin rahoitusalan keskuksiin ja veroparatiiseihin puututa määrätietoisesti – mikä mainitaan jäsen Rasmussenin mietinnössä – ja tämä on jälleen yksi alue, jolla Barroson komissio ei ole onnistunut näyttämään esimerkkiä. Lopuksi totean yhtiöiden hyvästä hallintatavasta, josta muut puhujat ovat myös puhuneet, että meidän pitäisi tarkastella tiiviimmin sijoitusrahastojen johtajien palkkoja ja palkkioita. Ne eivät ole hyväksyttäviä vaan ovat todellakin yleinen uhka taloudelle.

Konstantinos Droutsas, *GUE/NGL-ryhmän puolesta*. – (EL) Arvoisa puhemies, mielestämme siinä, pitäisikö luottokriisiä torjua noudattamalla sitkeästi olemassa olevaa yhteisön lainsäädäntöä vai uusilla, entistä tiukemmilla säädöksillä, on kyse virheellisestä vastakkainasettelusta. Kummallakaan vaihtoehdolla ei kyetä estämään kapitalistisen talouden suhdanteellista kulkua kohti kriisiä, joka juontaa juurensa pääoman liiallisesta kasautumisesta tuotantoon.

Myös luottokriisi heijastaa tätä kulkua. Porvarijohtajat yrittivät torjua liiallisen kasautumisen ongelmaa rohkaisemalla liialliseen lainanantoon ja kannustamalla kansaa sijoittamaan hedge-rahastoihin ja pääomarahastoihin liiketoiminnan rahoittamiseksi. Johtajien ratkaisut eivät onnistuneet estämään taantumaa, vaan sen sijaan niistä syntyi räjähdysaltis pommii, jolla oli suunnattomat vaikutukset ihmisten tuloihin.

Samaan aikaan EU:n politiikalla nopeutettiin pääoman täyttää liberalisointia luottojärjestelmässä kapitalististen markkinoiden periaatteiden mukaisesti. Hedge-rahastot ja pääomarahastot ovat seurausta tästä liberalisoinnista.

Yhdelläkään ehdotetulla toimenpiteellä avoimuuden lisäämiseksi ja sääntelyn tiukentamiseksi asioissa, jotka koskevat pääoman liikkumista luottosektorilla eli liikkuvuuden alueella, ei voida ratkaista kaikkia kapitalististen tuotantosuhteiden luomia epäjohtamomukaisuuksia ja ristiriitaisuuksia.

Vastaavasti tiukempien antolainausehtojen käyttöönotto johtaa kansan kulutuksen supistumiseen ja nopeasti ilmenevään kriisiin. Kukaan ei voi määritellä selvästi näitä järjestelmiä tai nimetä niiden yhteisiä piirteitä, nopeaa tuottoa lukuun ottamatta. Nämä järjestelmät ohjaavat yhä voimakkaammin maailmantaloutta. Ne ovat plutokraattien luomia, ja vain plutokraatit voivat niitä hyödyntää – erityisten markkinaorganisaatioiden avustuksella.

Tämän politiikan uhreja ovat työläiset, jotka näkevät tuottamansa vaurauden kasautuvan muutamien plutokraattien käsiin ja huomaavat säästöjensä olevan vaarassa kadota ja myös eläkkeidensä olevan uhattuina.

On kuvaavaa, että hedge-rahastot ja pääomarahastot on vapautettu myös työnantajien velvoitteista työntekijöitä kohtaan. Samoin käy niin julkisten kuin yksityistenkin eläkejärjestelmien kohdalla: ne tekevät työntekijöiden eläkkeistä pääoman riistaa, osallistuvat yhä laajemmin näihin järjestelmiin, joita nimitetään sijoitusjärjestelmiksi, moninkertaistavat riskit ja sivuuttavat työntekijöiden oikeudet.

Yhdysvalloissa ja Yhdistyneessä kuningaskunnassa on nähty viime aikoina monia esimerkkejä siitä, kuinka turvallisina pidetyt luottolaitokset ovat romahtaneet yhdessä päivässä kuin korttitalo ja sadat tuhannet työntekijät ovat menettäneet säästönsä ja eläkkeensä.

Markkinoita parhaillaan riepotteleva talouskriisi ei iskenyt meihin kuin salama siniseltä taivaalta. Sen ajankohta ja laajuus osattiin pitkälti ennustaa. Ehkäpä nyt toteutettavia toimenpiteitä suunniteltiin myös. Työntekijöitä, jotka rahoittivat kapitalistisessa riistojärjestelmässä plutokraattien supervoittoja työllään ja säästöillään, kehoitetaan nyt vakauden nimissä, veromaksajina, rahoittamaan myös heidän tappionsa.

Työläiset ja alemmat luokat eivät ole vakuuttuneita ilmoitetuista avoimuustoimenpiteistä, joiden täytäntöönpanon todennäköisyyttä ja tehokkuutta ne pitävät kyseenalaisena. He eivät ole vakuuttuneita toimenpiteistä, joissa heitä kehoitetaan maksamaan taas lisää pääoman voittojen pelastamiseksi ja riistojärjestelmän ylläpitämiseksi. He ilmaisevat tottelemattomuuttaan tätä järjestelmää ja sitä kannattavia ja suojelevia keskusta-oikeisto- ja keskusta-vasemmistoliiittoutumia kohtaan. He vastustavat epäoikeudenmukaisuutta, epätasa-arvoa ja kansan riistämistä ja kannattavat radikaaleja muutoksia, jotka vievät kohti kansanvaltaista, työläisten etujen mukaista järjestelmää.

John Whittaker, IND/DEM-ryhmän puolesta. –(EN) Arvoisa puhemies, eikö tämä kaikki jo osoita, ettei EU:n mittava rahoitussääntely ei ole jostain kumman syystä aivan osunut maaliinsa? Suhtautuessaan pakkomielleisesti rahanpesuun ja rahoitusalan vaikeasti toteutettaviin sisämarkkinoihin EU on pyrkinyt väärin tavoitteisiin. Meidän pitäisi hyväksyä Jean-Claude Trichet'n ja Joaquín Almunian aiemmista vakuutteluista huolimatta, että EU:ssa nähdään tulevaisuudessa lisää talouden häiriöitä ja että luottokriisi vaikuttaa EU:n reaalitalouksiin.

Siispa meidän ei ole juurikaan järkeä keskustella nyt pääomavaatimuksista ja siitä, miten estämme saman toistumisen tulevaisuudessa. Meillä on ongelma, ja se koskee tätä hetkeä. Me voimme syyttää amerikkalaisia, me voimme syyttää hedge-rahastoja, me voimme syyttää investointipankkiireja – me voimme syyttää, keitä haluamme. Komission kannattaisi kuitenkin käyttää nyt aikansa ennemminkin siihen, että se keskustelisi eri maiden valtiovarainministerien kanssa siitä, kuinka taakka jaetaan eri maiden kesken, kun huomaamme joutuvamme pelastamaan rahoituslaitoksia sadoilla miljoonilla euroilla, niin kuin Yhdysvalloissa tapahtuu parhaillaan.

Kuinka autamme Italiaa, Espanjaa, Kreikkaa ja Irlantia – komission jäsen McCreevyn kotimaata – kun niiden kriisi pahentaa niiden hankalaa tilannetta ja euroon juuttuneina nämä maat eivät voi tehdä mitään auttaakseen itse itseään?

Jean-Paul Gauzès (PPE-DE). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, se, että eurooppalaiset pankit selviytyvät nykyisestä kriisistä suhteellisen hyvin, johtuu yksinomaan siitä, että pankkeja valvotaan Euroopassa tiukasti, joskin valvonta on kaukana täydellisestä. Meneillään oleva työ pääomavaatimusdirektiivin ja Solvenssi II -direktiivin parissa tarjoaa tilaisuuden toteuttaa hyödyllisiä toimenpiteitä taloudellisen turvan parantamiseksi. On sanomattakin selvää, että riskien ottaminen on osa pankkiirien työtä, mutta näitä riskejä on valvottava. On tärkeää, että pankkiirit tietävät jatkuvasti, millaiset vakuudet heillä on kutakin riskiä varten. Rahoitusalan tietyt sääntelemättömät toimijat unohtivat tämän yksinkertaisen periaatteen, ja niiden kohdalla itsesääntely ei enää riitä. Johdannaismarkkinat ovat kehittyneet yhä hämärämpään suuntaan, ja kauppaa on käyty riskitasoilla, joita nyt riskialttiimpien laitosten johto ei ole kyennyt pitämään kurissa.

Tästä kriisistä palautuminen edellyttää, että luomme valvontajärjestelmän, joka kykenee herättämään ja luomaan uudelleen luottamusta. Valvontaviranomaisten ulottumattomissa on tällä hetkellä kokonaisia rahoitusmarkkinoiden osia. Kuka valvoi asuntolainanvälittäjiä niiden myöntäessä avokätisesti lainaa kotitalouksille, jotka eivät koskaan kykenisi maksamaan sitä takaisin? Kuka valvoi investointipankkeja, jotka saivat kontolleen kriisin muuntamalla luottotappiot rahoitustuotteiksi, joita myytiin kaikkialla maailmassa? Rahoitusmarkkinoilla vallitsee sääntelytyhjiö, jossa myös erilliset takaajat, luokituskäytökset ja hedge-rahastot viihtyvät. Emme voi hyväksyä sitä, että Euroopan pitäisi joutua kärsimään määrääjoin Amerikan puutteellisen rahoitusjärjestelmän seurauksista.

Hedge-rahastoista totean, että Yhdistyneen kuningaskunnan ja Yhdysvaltojen "rahoituspoliisi" on juuri kieltänyt tilapäisesti keinottelun varojen arvonnaskulla ja on toiminut tässä aivan oikein! Näiden hämäreiden toimijoiden konkurssit pahentaisivat sääntelemättömän sektorin kriisiä. Kaikki sijoitusrahastot eivät ole pahasta, ja osa niistä on itse asiassa tarpeellisia, muttemme voi suvaita rahoitusmarkkinoiden mustien aukkoja enää pidempään. Tarkistukset ovat tarpeen ja välttämättömiä, mutta juuri nyt tarvitaan toimia! Juuri tämä on käsiteltävänämmä olevien kahden mietinnön liikkeellepaneva voima.

Puhetta johti

varapuhemies **Martine ROURE**

Manuel Medina Ortega (PSE). – (ES) Arvoisa puhemies, vaikka edellinen puhuja kuuluu toiseen poliittiseen ryhmään, olen hänen kanssaan täysin samaa mieltä: emme voi jättää rahoitusmarkkinoita rahoitusjohtajien käsiin. Tilanne olisi verrattavissa siihen, että panisimme pukin vartioimaan kaalimaata. Itsesääntely ja vapaaehtoiset menettelysäännöt ovat hyödyttömiä. Kuten komission jäsen McCreevy sanoi aiemmin, juuri säännökset, kansalliset säännökset, pelastavat Euroopan rahoitusmarkkinat, sillä kullakin jäsenvaltiolla on säännöksiä, jotka toimivat ja estävät Yhdysvaltojen rahoitusmarkkinoiden katastrofia leviämästä Eurooppaan.

Minkä johtopäätöksen voimme tehdä tältä pohjalta? EU ei voi kopioida tapaa, jolla Yhdysvallat purkaa rahoitusalan sääntelyä. Jos tavoitteenamme on suojella talouttamme sekä talous- ja sosiaalijärjestelmäämme, tarvitsemme EU:n laajuista sääntelyä, mutta meidän ei pidä korvata kansallista sääntelyä ylikansallisella sääntelyllä, kuten Yhdysvalloissa, missä järjestelmä mahdollistaa yritysjohtajien rikastumisen köyhien sijoittajien, eläkeläisten ja tästä pääomasta riippuvaisten ihmisten kustannuksella.

Siksi katson, että meidän on tehtävä tästä se johtopäätös, ettemme saa purkaa sääntelyä, vaan päinvastoin meidän on hyväksyttävä eurooppalaisia säännöksiä näistä kaikista näkökohdista. Tämä on käsittääkseni jäsen Rasmussenin ja jäsen Lehnen mietintöjen ydin – tarve ottaa käyttöön eurooppalaista rahoitusalan sääntelyä.

Eurooppalaisesta toimiluvasta on puhuttu paljon. Keskustelua on käyty siitä, että yrityksille myönnettäisiin tällainen toimilupa, jotta ne voivat liikkua EU:ssa täysin vapaasti. Kuinka voimme kuitenkin myöntää tällaista lupaa, elleemme voi olla varmoja siitä, että kyseisiin yrityksiin sovelletaan yksityiskohtaisia säännöksiä niiden alkuperämaassa? Jos tekisimme näin, kerjäisimme käytännössä uutta kansainvälistä rahoituskriisiä.

Jäsen Lehnen mietinnössä esitetyt säännöt sisältävät lukuisia ilmauksia ja suosituksia muun muassa rahastojen hallintojien toimista. Meidän pitäisi saada tietää, kuinka näitä rahastoja hallinnoidaan, ja meidän pitäisi ennen kaikkea saada tietää rahastojen tuotoista, jotka perustuvat esimerkiksi osakkeiden ostoon ja myyntiin. Mielestäni tämä on hyvin tärkeää. Tarvitsemme sekä avoimuutta että hyvin tiukkaa sääntelyä, ja meidän on säilytettävä mahdollisuus puuttua toimintaan sopivana ajankohtana, jotta emme jää odottamaan markkinoiden romahtamista, mikä tilanne on nyt Yhdysvalloissa, ja käytä sen jälkeen veronmaksajien rahoja asemaansa väärinkäyttäneiden ihmisten aiheuttamien tuhojen korjaamiseen.

Arvoisa komission jäsen, kehotan teitä tästä syystä käyttämään asemaanne niin, että yrittäisitte luoda näille aloille todellisen yhteisön sääntelyjärjestelmän, jottemme kulje itsesääntelyn tai sääntelyn purkamisen tietä.

Olle Schmidt (ALDE). – (SV) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, kiitän kovasti jäsen Rasmussenia ja jäsen Lehneä heidän tärkeistä mietinnöistään. Kuten monet ovat todenneet, niiden ajoitus ei olisi voinut olla parempi.

Yhdysvaltojen luottomarkkinoiden tapahtumat ovat vaikuttaneet viimeisen vuoden aikana voimakkaasti koko maailman markkinoihin. Luottotappioita on niputettu ja siirretty eteenpäin. Lyhytnäköisyys sekä monien uusien markkinainstrumenttien vaikeaselkoisuus ja monimutkaisuus ovat tehneet markkinoista vaikeaselkoiset ja nopealiikkeiset. Lisäksi yritysjohtajien ylettömät palkkiot ovat järkyttäneet pahasti luottamusta – ja uskon, että tästä voimme olla samaa mieltä. Myöskään maailman rahoitusvalvontaviranomaiset eivät ole onnistuneet vahvistamaan yhteistyötään ja kompetenssiaan riittävästi. Uusia välineitä on otettu käyttöön, mutta avoimuudesta on ollut pulaa. Lähtökohdaksi pitäisi ottaa nyt rahoitusmarkkinoiden kaikkien toimijoiden yhdenvertainen kohtelu, eli käyttöön pitäisi ottaa tiukemmat pääomavaatimukset ja tiukempaa sääntelyä, myös hedge-rahastojen ja pääomarahastojen tapauksessa.

Keskustelua on käyty myös tarpeesta perustaa uusia valvontaviranomaisia, ja tässä yhteydessä monet – tapasin Gordon Brownin juuri tänään – ovat vaatineet yhteistä eurooppalaista tai jopa maailmanlaajuisia rahoitusvalvontajärjestelmää. Mielestäni markkinoiden väliset jatkuvat erot, joita Yhdysvaltojen tapahtumat ilmentävät, antavat aihetta ajatteluun. Toisaalta markkinat ovat keskenään kytköksissä maailmanlaajuisesti. Kuten valiokuntamme myös totesi, Euroopassa olemassa olevia rahoitus-, pankki- ja vakuutusalan yhteistyökomiteoita pitäisi vahvistaa huomattavasti. Tällä alalla voidaan tehdä paljon, myös maailmanlaajuisesti. Tarvitsemme avoimuutta ja selvempää valvontaa, jos haluamme palauttaa luottamuksen rahoitusmarkkinoille. Uskon, että olemme myös tästä asiasta täysin samaa mieltä.

Markkinatalous tarvitsee selvät säännöt, myös selvät pelisäännöt. Minun ei ole liberaalina lainkaan vaikeaa vaatia selvempiä sääntöjä ja lisää tehokasta lainsäädäntöä. Toisaalta meidän on varottava sitä, ettemme ota käyttöön lakeja ja sääntöjä, joilla ei ratkaista nykyisiä ongelmia ja joissa ei oteta huomioon maailmanlaajuisen rahoitusmarkkinoiden merkitystä. Pääoman maailmanlaajuinen saatavuus parantaa kasvumahdollisuuksia ja luo uusia työpaikkoja, emmekä saa unohtaa tätä. EU tarvitsee avoimet, tehokkaat rahoitusmarkkinat, joilla on myös tilaa itsesääntelylle ja sisäisille korjaustoimille.

Haasteenamme on siksi välttää tilannetta, jossa liiallinen sääntely lamauttaa järjestelmämme, jolloin emme kykenisi vastaamaan sen paremmin kasvuun kuin uusiin kriiseihinkään. Rahoituslalla levisi tällä viikolla paniikki. Emme saa antaa tämän paniikin sanella lainsäädäntöämme, ainakaan täällä Euroopan parlamentissa.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, tätä keskustelua käydään tilanteessa, jossa meillä on laajalle levinnyt rahoitusmarkkinakriisi. Se johtuu talouden jatkuvasta keskittymisestä rahoitustoimintaan, sääntelemättömästä keinottelusta sekä rahoitusvälineiden ja -tuotteiden määrän räjähdysmäisestä kasvusta. Näiden ilmiöiden tavoitteena on ollut aina entistä suurempien tuottojen saavuttaminen keinottelulla. Tämä on jälleen kapitalismin kriisin yksi puoli. Jo jonkin aikaa on ollut selvää, että markkinoilla oli myös toinen rahoituskupla ja että se puhkeaisi jonakin päivänä paitsi Yhdysvalloissa myös Euroopan unionissa. Sekin johtuu uusliberalistisesta politiikasta, joka kannusti sijoittajia tavoittelemaan yhä korkeampia tuottoja, joka myötävaikuttanut avoimuuden puuttumiseen ja joka loi veroparatiiseja ja salli niiden suojella ja pestä pimeästä taloudesta, sodasta, ihmiskaupasta ja huumeakaupasta saatua pääomaa.

Nyt julkisia varoja, jotka eivät olleet käytettävissä sosiaalipolitiikkaan, köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen torjumiseen sekä sen estämiseen, että miljoonat ihmiset, myös lapset, kuolevat nälkään ja sairauksiin perusterveydenhuollon puuttumisen vuoksi, toistan, nyt julkisia varoja käytetään rahoitusyhtiöiden konkurssien ja suurten tappioiden torjumiseen. Voitot ja tuotot olivat pienen sijoittajaryhmän ja hävyttömän korkeapalkkaisten johtajien yksityisissä käsissä, mutta kärsimään joutuvat aina samat tahot: työläiset, jotka menettävät työpaikkansa, ja tavalliset kansalaiset, jotka joutuvat maksamaan korkeampia korkoja – myös täällä Euroopan unionissa, etenkin maissa, joiden taloudet ovat muita heikommät. Otetaan esimerkiksi Portugali, jossa palkat ovat yleensä matalat ja vanhuuseläkkeet surkeat ja jonka köyhyys- ja työttömyysasteet kuuluvat EU:n korkeimpiin. Koska kotitalouksien velkasuhde on yksi suurimmista, noin 120 prosenttia bruttokansantuotteesta, ja mikro- ja pk-yritykset ovat pitkälti riippuvaisia lainarahasta, ne kohtaavat nyt yhä enemmän vaikeuksia. Tämä johtuu korkotason kasvusta, joka on erityisen vakava ongelma Portugalissa ja muissa maissa, joiden taloudet ovat muita heikommät.

Toimenpiteitä tarvitaan välittömästi, ja niiden on lähdettävä liikkeelle veroparatiisien sulkemisesta ja salailun lopettamisesta, sillä muutoin avoimuutta ei saavuteta. Sillä perusteella, mitä täällä on sanottu ja mitä erityisesti komission jäsen McCreevy on sanonut, vaikuttaa kuitenkin siltä, ettemme etene tätä tietä. Emme voi hyväksyä tätä. Tässä kriittisessä tilanteessa meidän on myös luovuttava Euroopan keskuspankin valheellisesta riippumattomuudesta, jotta voimme varmasti muuttaa talous- ja rahapolitiikan tavoitteita ja ryhtyä kauaskantoisiin toimenpiteisiin torjuaksemme keinottelua osakemarkkinoilla. Poliitiikan ensisijaisena tavoitteena on oltava työntekijöille kunnon oikeudet tarjoavien työpaikkojen luominen, tuotanto ja köyhyyden vähentäminen sekä tällä tavoin työläisten ja eläkeläisten ostovoiman parantaminen ja laadukkaiden julkisten palvelujen tukeminen.

Nils Lundgren (IND/DEM). – (SV) Arvoisa puhemies, rahoituskriisi saa nyt hedge-rahastot ja pääomarahastot näyttäytymään pelottavassa valossa – samoin kuin muut rahoitusinnovaatiot, kuten rakennesijoituspalvelut (*structure investment vehicles*), *conduit*-velkakirjat ja rahamarkkinarahastot. Ne on kaikki kehitetty nimenomaan pankeille asetettujen pääoma- ja avoimuusvaatimusten kiertämiseksi. Lyhytaikaisten likvidien varojen lainaaminen, pitkäaikainen sijoittaminen epälikvidiin omaisuuteen ja sijoittaminen käyttäen omaa pääomaa mahdollisimman vähän voi olla varsin tuottoisaa, mutta se on myös vaarallista. Kuten olemme nähneet, sekä maksukyky että vakavaraisuus voivat kadota nopeasti. Siksi tarvitaan tiukkoja kansainvälisiä pankkitoimintasääntöjä. Nyt pankkisektorin ulkopuolinen kansainvälinen järjestelmä romahtaa. Hedge-rahastot ja pääomarahastot ovat seuraavia. Niillä on hyvin vähän omaa pääomaa, eli ne on rahoitettu pitkälti lainarahalla. Pääomarahastoihin liittyy valtavat määrät velkarahoitteisia yritysostoja (LBO), jotka on tehty käytännössä ilman minkäänlaista omaa pääomaa. Koska näin on, kannattaako meidän todellakin esittää tällaisia, tätä alaa koskevia surkeita uudistusehdotuksia tässä historiallisessa tilanteessa? Ainakin minä uskon, että ei.

Karsten Friedrich Hoppenstedt (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, olemme nyt kuulleet mietinnön laatineiden asiantuntijoiden puheenvuorot, ja kiitän jäsen Rasmussenia, jäsen Lehneä ja jäsen Laukia. Tämä on erinomainen asiakirja, ja talous- ja raha-asioiden valiokunta otti sen hyvin vastaan.

Arvoisa komission jäsen, olemme viimeisten kolmen vuoden aikana kehottaneet jatkuvasti laatimaan sääntöjä ja ottamaan esiin erilaisia kysymyksiä, kuten sen, kuinka hedge-rahastojen avoimuutta voidaan lisätä, kuka neuvoa luokituslaitoksia jne. Ne tulevat nyt Irlannista ja ovat siksi esteratsastuksen asiantuntijoita. Kun este on korkea, hevonen voi säikkyä. Yksinkertaisesti sanottuna se säikkyy estettä, jota ei enää ole! Meidän täytyy nyt laatia sääntöjä ja esittää ehdotuksia – ja tämän olette todellakin luvannut. Meidän on osoitettava, että olemme oppineet jotakin näistä kaikista kriiseistä ja että etsimme uutta tietä eteenpäin. Esittäkää tämä ehdotus. Toivon, että saamme teiltä lokakuussa suuntaviivat.

Osallistuin pari päivää sitten Rooman lähellä pidettyyn suureen konferenssiin. Ensimmäiseksi siellä keskusteltiin tietenkin pankeista. Torstaina sanomalehdet otsikoivat: ”Morgan Stanley on toiveikas.” Perjantaina lehdet otsikoivat: ”Morgan Stanley hakee suoja.” Kuinka näin voi käydä yhdessä päivässä? Avoimuudessa ja muussa sellaisessa on parantamisen varaa. Jos Bear Stearnsin, Lehman Brothersin ja Merrill Lynchin jälkeen myös tämä investointipankki uppoaa rahoitusmarkkinoiden myrskyssä, korjaustoimiin pitäisi ryhtyä kiireesti.

Kävin vähän aikaa sitten Kiinassa. Kiinalaiset totesivat, että heidän esikuvansa, Yhdysvallat, on romahtanut. Meidän – Euroopan, Kiinan ja muiden – on etsittävä yhdessä uusia teitä eteenpäin. Toivon, että meillä on yhdessä voimaa löytää näitä uusia teitä, koska tällöin kanssamme pelastuvat paitsi ne, jotka ovat voittaneet, myös ne, jotka ovat hävinneet.

Pervenche Berès (PSE). – (FR) Arvoisa puhemies, tiedän komission jäsenen pitävän ravivedonlyönnistä, joten hän suokoon minulle anteeksi sen, että käytän urheiluvertausta sanoessani, ettei hän ole varsinaisesti tämänpäiväisen tapahtuman ennakkosuosikki. Sen sijaan jäsen Rasmussen vaikuttaa erinomaiselta vedolta, joten veikkaanpa, arvoisa komission jäsen, että teidänkin kannattaisi harkita värin vaihtamista. Jäsen Rasmussenin ehdotus on juuri sitä, mitä Euroopan unioni tarvitsee. Se on oikein paitsi EU:lle myös muulle maailmalle – ja jäsen Rasmussenin ehdotuksiin perustuva EU:n aloite parantaisi myös transatlanttista suhdetta, joka on kovin lähellä sydäntänne.

Arvoisa komission jäsen, näytätte tulleen väärään keskusteluun. Esititte meille historiikin siitä, kuinka kriisi alkoi viime vuonna, mutta keskustelemme nyt asioista, joihin olemme kiinnittäneet huomiota jo kauan ennen kuin kriisi nousi elokuussa pintaan, koska siinä vaiheessa alamäki oli selvästi alkanut ja rahamaailma oli valmis romahtamaan. Me emme ole mitään vanhoja käpyjä, jotka yrittävät tuomita tai kieltää vaihtoehtoiset rahastot tai sijoitusrahastot. Me katsomme yksinkertaisesti, että kun tietyillä rahoituspalveluilla tai -välineillä

on niin strateginen tehtävä ja keskeinen asema kansainvälisillä markkinoilla, niihin on sovellettava sääntelyn yleistä periaatetta. Kyseiset toimijat ovat itse asiassa sanoneet meille näin itse. Ne ovat sanoneet, että ne hyväksyvät sääntelyn mutteivät halua tulla leimatuiksi ja etteivät ne halua erityistä sääntelyjärjestelmää.

Hyvä on! Haluamme, että ne rekisteröityvät, että niitä valvotaan, että ne käyttävät normaaleja palkkioperiaatteita ja että ne noudattavat avoimuus- ja pääomasääntöjä. Tilanne on juuri tämä. Näistä rakenteista on tullut rahoitusmarkkinoilla niin tärkeitä, ettei niitä voida enää jatkossa vapauttaa yleisistä säännöistä. Silti te, arvoisa komission jäsen, Irlannin entinen valtiovarainministeri, vastustatte juuri tätä. Näin on! Sanotte meille, että hedge-rahastot ja pääomarahastot "eivät aiheuttaneet nykyistä kriisiä" ja että kriisi on säännellyn sektorin syy. En halua opettaa teille taloustiedettä, mutta tiedämme hyvin, että pankit tunsivat voivansa ottaa riskejä, joita ne ottivat, juuri siksi, että samaan aikaan markkinoilla oli hedge-rahastoja ja pääomarahastoja, jotka käsittelivät rahoitustuotteita, jotka pahensivat pankkialan alamäkeä.

Kehotan teitä vastaamaan jäsen Rasmussenin mietintöön käytännönläheisesti kohta kohdalta, sillä mietintö sisältää lukuisia säännöshedotuksia, jotka voisivat kohentaa oman toimikautenne tilinpäätöstä nykyisen komission päättäessä työnsä. Kuuntelin, mitä sanoitte meille: puhuitte mahdollisuudesta lisätä avoimuutta. Olemme samaa mieltä kanssanne ja odotamme komission tarttuvan tähän tilaisuuteen. Avoimuus on tavallisen kansan ja rahoitusmarkkinoiden toimijoiden luottamuksen kannalta keskeinen seikka. Nyt on selvää, että vaihtoehtoisista rahastoista ja sijoitusrahastoista puuttuu avoimuus kokonaan. Tarvitsemme kuitenkin nimenomaan avoimuutta.

On sanomattakin selvää, että kannatan monia jäsen Rasmussenin mietinnössä esitettyjä ehdotuksia, mutta haluaisin mennä vielä hieman pidemmälle. Jos haluamme todellakin iskeä ongelman ytimeen, meidän on tarkasteltava käsitettä, jota nimitätte osakasdemokratiaksi. Mitä merkitystä osakasdemokratialla on, jos muutamassa minuutissa tai päivässä on mahdollista vaarantaa niin monen ihmisen työpaikka? Juuri tässä on todellinen ongelma, johon teidän on puututtava ja josta me odotamme teidän esittävän kunnon ehdotuksia. Arvopaperilainaus vaarantaa työpaikat Euroopassa ja on ristiriidassa Lissabonin strategian kanssa.

Otan lopuksi esiin asian, jota myös edelliset puhujat ovat käsitelleet, nimittäin ulkomaisten rahoituskeskusten aiheuttaman ongelman. Arvoisa komission jäsen, te puolustatte kiihkeästi transatlanttista liittoa, ja haluan siksi kertoa teille, että toisella puolella Atlanttia on demokraatteja, jotka ovat meidän tapaamme valmiita lobbaamaan veroparatiisien laajamittaisen kuriinpanon puolesta. Mitä hyötyä on siitä, että taistelemme sankarillisesti Afganistanissa tai Irakissa, ellemme puutu pahaan rahoitusmarkkinoilla – ja ulkomaiset rahoituskeskukset ovat rahoituslalla pahan lähde. Arvoisa komission jäsen, odotamme teidän esittävän ehdotuksia myös tästä asiasta.

Andrzej Wielowieyski (ALDE). - (EN) Arvoisa puhemies, tällaista rahoitusmarkkinoiden kriisiä ei ole syntynyt tätä ennen. Sen suurin syy oli liikevaihdon valtava kasvu ja se, että olemassa olevan pankkijärjestelmän rinnalle kehitettiin uusi taloudellisen tuoton järjestelmä ilman avoimuutta, tehokasta arviointia tai valvontaa. Uudet investoinnit ja palvelut toivat suuria tuottoja mutta aiheuttivat myös kasvavan vaaran, myös Kansainväliselle valuuttarahastolle.

Vaikka jäsen Rasmussenin ja hänen valiokuntansa ehdotukset avoimuudesta ja valvonnasta sekä erityisesti liiallisesta velkarahoituksesta ovat oikeasuuntaisia ja välttämättömiä, meidän on myös otettava huomioon, että oikeudellisten asioiden valiokunnan lausunto, jossa vaaditaan yksinkertaisesti, että markkinatoimijoiden annettaisiin arvioida itse riskitason asianmukaisuutta, on hyvin vaarallinen. Valiokunta nimittäin sivuutti sen, että viime vuonna keskimääräisessä sijoitusyhtiössä lainarahoituksen suhde omaan pääomaan oli 27:1, eikä asiaa säännelty tai valvottu. Lisäksi yhtiöt päättivät itsesääntelystä täysin itse, eivätkä edes suuret lainanantajat piitanneet ottamansa riskin laajuudesta.

Tämän erehdyksen kustannukset ovat suunnattomat. Sen kustannukset vaikkapa amerikkalaisille ovat olleet kauhistuttavat, noin tuhat miljardia dollaria. Sillä on myös lisävaikutuksia: rahoitusmarkkinatoimijat eivät välttämättä opi varovaisiksi, koska ne tottuvat siihen, että ne voivat luottaa veronmaksajien apuun. Me voimme päättää joko suojella rahoitusalan toimijoiden lähes täydellistä valinnanvapautta niiden ottaessa riskejä tai asettaa niille selviä velvoitteita ja rajoitteita, joilla suojaudutaan tehokkaasti liian suurilta iskuilta ja turvataan rahoitusmarkkinoiden vakaa kehitys.

Komission jäsenen lausunto luo toivoa tulevaisuuteen, mutta pelkään, että tehtävät, joita komissiolla on edessään, ovat äärimmäisen vaikeita ja vaativat paljon lisää rohkeutta etsiä uusia menetelmiä ja laatia uusia toimenpiteitä.

Othmar Karas (PPE-DE). - (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, haluan aivan aluksi sanoa, että molemmat mietinnöt – jäsen Rasmussenin mietintö ja jäsen Lehnen mietintö – 19-kohtainen sosiaalinen ohjelma, josta keskustelimme viimeksi, sekä neuvoston ja parlamentin päätöslauselmat Georgiasta osoittavat, mihin kykenemme, kun vedämme kaikki yhtä köyttä näkemyseroistamme huolimatta.

Sanon tämän siksi, että olen iloinen siitä, että sosialistisesta vaalikampanjakoneistosta, pinnallisesta populismista ja molemminpuolisesta syytelystä on luovuttu ja että näemme toivottavasti huomenna demokraattista parlamentarismia, vastuunottoa tarpeellisten toimien toteuttamisesta sekä suoraa ja realistista keskustelua. Sanon niin myös siksi, että Euroopan parlamentin sosialistiryhmän puheenjohtaja, jäsen Schulz on yrittänyt täysistunnoissa toistuvasti aiheuttaa ryhmien välisiin suhteisiin säröjä juuri näissä asioissa. Hyvä vastaan paha-, oikeisto vastaan vasemmisto- ja valtio vastaan markkinat -tyyppinen ajattelu ei sovi yhteen sen tilanteen kanssa, jossa ihmiset elävät tällä hetkellä, vaan juontaa juurensa vanhasta, luokkasotaan perustuvasta vaaliretorikasta, jonka yli toivoin meidän jo päässeeseen EU:ssa, minkä tämänpäiväinen keskustelu toistaiseksi onneksi osoittaa.

Järjen ääni on voittanut, ja voimme siksi ottaa realistisen askeleen eteenpäin, reagoida rahoitusmarkkinoiden myllerrykseen ja vastata kansalaisten kysymyksiin. Rahoitusalan kriisi jatkuu. Siksi meidän on ryhdyttävä toimiin. Emme voi sivuuttaa ohjelmaa. Tarvitsemme lisää EU:n toimia, lisää avoimuutta, lisää valvontaa ja lisää eurooppalaista ja maailmanlaajuisia sääntelyä. Tarvitsemme riskipohjaista osakepääomaa, ja meidän on varmistettava, että teemme sen, mitä näissä mietinnöissä sanotaan, ja että kaikki asiaankuuluvat osapuolet toteuttavat sen, mitä mietinnöissä vaaditaan.

Udo Bullmann (PSE). - (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvä jäsen Karras, jos olen tulkinnut Morgan Stanleyta oikein viime päivinä, siellä pelätään vähemmän jäsen Schulzin kuristusotetta kuin hedge-rahastoja.

Arvoisa komission jäsen, jos olen ymmärtänyt viime päivien keskustelusta yhden asian oikein, väitän, että tässä yhtiössä, joka on tehnyt monia virheitä omaisuudenhoidon ja rahoituskriisin näkökulmasta, amerikkalaiset ovat samaa mieltä siitä, ettemme halua enää antaa yksittäisten uhkapelureiden ajaa koko rahoitusjärjestelmää päin seinää hyödyntämällä sen joustavuutta ja sääntelyn puuttumista. Kuinka kauan haluamme oikeasti vielä odottaa, ennen kuin paitsi heikossa kunnossa oleville myös vakavaraisille yhtiöille näytetään punaista valoa ja sitten hedge-rahastot ja muut rahastot lyövät vetoa niiden kaatumisesta ostaakseen niitä jälleen myöhemmin halvempaan hintaan?

Tästä pelivarasta on luovuttava, ja siksi epäilen, ettei se, mitä te olette tehnyt täällä, riitä. Nyt ei ole aika tilata pelkkiä lisätutkimuksia. Nyt ei ole aika kiristää asianomaisten valvontaa. Nyt on aika ryhtyä toimiin!

Tarkastelin viime viikolla vaalipiirissäni toimivaa yritystä – vakavaraista yritystä, joka tuottaa uusia materiaaleja, jota tarvitsemme: kyse on Hanaussa, Frankfurtin lähellä toimivasta tyhjösulatusyhtiöstä. Se oli hyvin kauan vakavarainen yritys, kunnes amerikkalainen sijoittaja osti sen. Kaupasta aiheutunut velka vaikuttaa työvoimaan ja yritykseen. Kaupoista lähtien yritys on yrittänyt vetäytyä työehtosopimuksesta. Katkerat lakkolaiset ovat pakottaneet sen pitämään kiinni sopimuksesta. Haluammeko näin käyvän kaikkialla Euroopassa? Haluammeko todella EU:n talouden voiman perustuvan tällaisiin konflikteihin, vai voimmeko päästä jonkinlaiseen yhteisymmärrykseen ja kuroa sääntelyn porsaanreiät umpeen EU:n lainsäädännöllä?

Keskustelumme koskee juuri tätä. Arvoisa komission jäsen, en ole viimeisten yhdeksän vuoden aikana nähnyt täällä parlamentissa vastaavaa talouspoliittista keskustelua, jossa teiltä olisi kehoitettu yhtä yksimielisesti toimimaan.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, käynnistimme kuusi vuotta sitten kirjanpitosääntöjen ja EU:n pankkialan kilpailukyyn kokonaisvaltaisen yhtenäistämisen. EU:n rajat ylittävällä taloudellisella yhdentymiskehityksellä ei ole vertaistaan maailmassa. Talousalan tutkijat ovat huomauttaneet jo pitkään, ettei EU:lla ole läheskään riittävästi mekanismeja, joilla ratkaista rajat ylittäviä kriisejä, jotka johtuvat eurooppalaisten pankkien keskinäisen riippuvuuden kasvusta ja niiden kytköksistä maailmanlaajuisiin rahoitusmarkkinoihin. Vaikka EKP on onnistunut pitämään euroalueen talouden tähän asti vakaana, pirstoutuneet kansalliset sääntelyelimet eivät kykene toteuttamaan tehokkaita toimenpiteitä, joilla edelleen kokemamme rajat ylittävät pankkikriisit ratkaistaisiin. Toisin sanoen keskitetty valvonta on hyvin tärkeää. Meidän ei pidä kuitenkaan perustaa kaikenkattavaa rahoitusalan valvontaviranomaista, vaan meidän pitäisi määritellä tarkkaan erityisolosuhteet, joissa rahoitusalan yleiseurooppalainen valvontaviranomainen voi puuttua tilanteeseen. Valtion tarjoama tuki AIG:n kaltaisille investointipankeille herättää myös pelkoa siitä, että tällainen ennakkotapaus johtaa tulevaisuudessa pankkien vastuuttomaan toimintaan.

Olen siksi vakuuttunut siitä, että meidän on otettava käyttöön valvontamekanismeja, joilla estetään sijoitus- ja hedge-rahastojen hallinnoijia tekemästä virhearviointoja ja analysoimasta väärin toiminnan ja järjestelmän riskejä. Hedge-rahastojen ja pääomarahastojen ei pitäisi esimerkiksi voida rahoittaa pitkäaikaisia investointeja lyhytaikaisin lainoin ilman, että ne käyttävät myös vähimmäismäärän omaa pääomaansa toimintansa riskitason mukaisesti. Tapa, jolla asuntolainoja on rahoitettu paitsi Yhdysvalloissa myös Yhdistyneessä kuningaskunnassa ja Espanjassa, on varoitus siitä, että EU:n rahoitusmarkkinoiden pitäisi harjoittaa perustavanlaatuista itsetutkiskelua, jonka pelkään tulevan hitusen liian myöhään. Vaikka Euroopan komissio esittäisikin huomenna konkreettista sitovaa lainsäädäntöä, sitä ei pantaisi täytäntöön rauhallisessa ilmapiirissä vaan myrskyisissä ja mahdollisesti hysteerisissä olosuhteissa. Jäljelle jää myös kysymys siitä, hyväksyisikö neuvosto lainsäädännön.

Kristian Vigenin (PSE). - (EN) Arvoisa puhemies, haluan todeta aluksi, että on harvinaista, että EU:n toimielin toimii ennen ongelmaa eikä vasta sen jälkeen. Puhumme nyt valtavasta ongelmasta, jonka todelliset vaikutukset näkyvät vasta tulevien kuukausien aikana.

Esittelijän, jäsen Rasmussenin tekemän työn ansiosta hedge-rahastojen ja pääomarahastojen sääntelyä koskeva kysymys on siirtynyt rahoitusasiantuntijoiden ja poliittisten päättäjien keskustelun laitamilta huomion keskipisteeseen. Euroopan sosialistipuolue toi esiin sen, että hedge-rahastojen ja pääomarahastojen toimintaa on säänneltävä paremmin. Teimme näin siksi, että kaikki EU:n politiikanalat edellyttävät pitkäaikaisia investointeja, mihin tarvitaan pitkäaikaista rahoitusta. Teimme näin siksi, että meidän pitäisi pyrkiä ensisijaisesti turvaamaan kestävä kasvu ja työpaikkojen luominen sekä ennustettavuus ja perheiden ja yritysten pitkän aikavälin suunnittelu.

Kehotan kaikkia parlamentin jäseniä kannattamaan mietintöä, jonka talous- ja raha-asioiden valiokunnan suuri enemmistö on hyväksynyt. Siitä tulee suuri askel parlamentille, koska vaadimme komissiolta useita lainsäädäntötoimenpiteitä, joilla tavoitellaan avoimuutta ja taloudellista vakautta.

Tämä ei ole helppo keskustelu. On totta, että tässä mietinnössä esitetään paljon vähemmän kuin mitä aluksi tavoittelimme. Samalla olemme kuitenkin saavuttamassa enemmän kuin mikä näytti muutama kuukausi sitten olevan mahdollista. Rahoitusmarkkinoiden viimeaikaiset tapahtumat ovat osoittaneet, että olemme oikeassa.

Arvoisa komission jäsen, emme syytä teitä, jos päätätte toimia ennaltaehkäisevästi ja sisällyttää säädöshetkisiin enemmän kuin mitä Euroopan parlamentti vaatii teiltä. Nyt ei ole aika kilpailla sääntelystä, koska liika sääntely ei ole yhtään sen parempi asia kuin sääntelyn puute, vaan nyt on korkea aika toimia, ja te tiedätte sen.

Tadeusz Zwiefka (PPE-DE). - (PL) Arvoisa puhemies, viime vuosien tai jopa viime kuukausien tapahtumat ja yksittäisten maiden ja alueiden pyrkimykset ovat osoitus avoimuuden kasvavasta merkityksestä paitsi yksittäisille yrityksille myös tiettyjen maiden talouden kehitykselle.

Hedge-rahastojen toiminnan suoran sääntelyn estävät muun muassa alan globaali luonne ja rahastojen toimipaikkojen mahdollisuus siirtyä toiseen valtioon kansallisen sääntelyn välttämiseksi. Tämä on suurin syy, miksi kaikki kansainväliset hedge-rahastojen parissa työskentelevät instituutiot yrittävät vaikuttaa rahastotoimintaan suhteissaan sääntelyn alaisiin yksiköihin, erityisesti pankkeihin.

EU:ssa avoimuutta koskevat ongelmat liittyvät lähinnä jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämiseen ja yhtenäistämiseen. Avoimuusnäkökohtiin liittyvien ongelma-alueiden voidaan sanoa tiivistetysti koskevan yhtenäisten sääntöjen laatimista tiedoista, joita osakkeitaan osakemarkkinoille tuovien yritysten on annettava, ja yhtiölainsäädännöstä ja hyvästä hallintotavasta siltä osin kuin on kyse laitosten kollektiivisesta vastuusta yhtiön raporttien sisältämistä tiedoista, neuvoston itsenäisten jäsenten roolin vahvistamista, sääntöjä komiteoiden perustamisesta osaksi neuvostoja, neuvoston ja johtokunnan jäsenten korvauksia koskevien tietojen julkistamista sekä sijoittajien suojelusta.

Yhtenäistettyjen sääntöjen käyttöönotto ja se, että Euroopan unioniin luotaisiin paremmat olosuhteet hedge-rahastojen toiminnalle ja jakautumiselle, voisi vaikuttaa myönteisesti niiden kehitykseen Euroopassa, mutta se, että yksittäiset maat ottavat käyttöön näitä rahastoja koskevia omia yksittäisiä sääntöjään, ei auta luomaan yhteisiä, yhtenäisiä eurooppalaisia markkinoita. Yhteisten ja avointen periaatteiden käyttöönotto helpottaisi huomattavasti rahoitustuotteiden jakautumista.

Euroopan komissio, jota kehoitettiin tarkistamaan yhtenäistämättömiin tuotteisiin, kuten hedge-rahastoihin, liittyviä yleisperiaatteita yleiseurooppalaisten markkinoiden luomiseksi, katsoo, ettei hedge-rahastoja

koskevien EU:n sääntöjen luomiselle ole painavia perusteita. Se ei voisi erehtyä yhtään enempää! Yhdyn esittelijän pyyntöön, jonka mukaan komission pitäisi esittää säädösehdotus hedge-rahastojen ja pääomarahastojen avoimuudesta.

Andrzej Jan Szejna (PSE). - (EN) Arvoisa puhemies, haluan aivan aluksi kiittää jäsen Rasmussenia hänen laatimastaan mietinnöstä, joka perustuu erinomaisiin tietoihin rahoitusmarkkinoista ja rahoitusmarkkinoiden syvälliseen analysointiin.

Kummankin keskustelumme kohteena olevan rahoitusvälinetyypin osuus varallisuudesta maailmanmarkkinoilla kasvaa, ja niistä kumpikin osallistuu uusien työpaikkojen luomiseen.

Talouden vakauden turvaaminen on kuitenkin tärkeintä, kun kohtaamme rahoituskriisin, jota olemme tarkkailleet viime aikoina hyvin huolestuneina ja jota olemme yrittäneet torjua menestyksettä.

Mielestäni tehokkain tapa vakauttaa taloutta ja lisätä markkinatoimijoiden välistä tasapuolista kilpailua on tiukentaa valvontaa ja avoimuutta asianmukaisesti vahingoittamatta innovatiivisiin markkinastrategioihin perustuvaa mallia.

Kansallisen ja eurooppalaisen tason yläpuolella on muutamia rahoitusmarkkinoita koskevia normeja, joita sovelletaan suoraan ja välillisesti hedge-rahastoihin ja pääomarahastoihin. Meidän pitäisi kuitenkin tähdätä näiden oikeudellisten sääntöjen johdonmukaiseen, syrjimättömään ja yhtenäiseen täytäntöönpanoon ja soveltamiseen. Tästä syystä kannatan täysin Euroopan parlamentin suosituksia komissiolle aktiivisemmasta toiminnasta ja asianmukaisten säädösehdotusten antamisesta.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). - (RO) Arvoisa puhemies, kiitän esittelijää, jäsen Rasmussenia. Hänen mietintönsä liitteessä esitetyt suositukset ovat mielestäni erittäin tärkeitä. Hedge-rahastot ja pääomarahastot turvaavat pääoman, jota pitkäaikaisten investointien ja innovatiivisten, usein hyvin riskialttiiden hankkeiden rahoittaminen edellyttää. Niiden toimintaa ei kuitenkaan säännellä yhtä paljon kuin pankkitoimintaa. Rahoitusmarkkinoiden vakaus edellyttää riittävää avoimuutta, ja liiallisen velkaantumisen ehkäisemiseksi on toteutettava erityisiä toimenpiteitä.

Pääomarahastojen keräämästä rahamäärästä yksi kolmasosa on tullut viimeisten kymmenen vuoden aikana eläkerahastoilta ja vakuutusyhtiöiltä. Mielestäni avoimuutta tarvitaan lisää, erityisesti eläkerahastojen tapauksessa, jotta ne voivat arvioida täsmällisesti eri sijoituksiin liittyvät riskit. Huomautan, että hedge-rahastot ja pääomarahastot perustuvat kasvustrategiaan, jonka aikaväli on EU:n tarvitsemien investointien kestoa lyhyempi.

Antolín Sánchez Presedo (PSE). - (ES) Arvoisa puhemies, rahoituskriisi on osoittanut rahoitusalan eri toimijoiden olevan toisiinsa kytköksissä. Niiden toiminta on heikentänyt rahoitusmarkkinoita ja reaali taloutta: kasvua ja työllisyyttä.

Euroopan kokemukset osoittavat, ettei avoimien, kilpailukykyisten ja luotettavien markkinoiden saavuttaminen tapahdu sattumanvaraisesti. Lisäksi rahoitusmarkkinoiden epävakaus edellyttää eurooppalaisia ja kansainvälisiä poliittisia toimia.

On tehtävä selväksi, ettei innovointi tarkoita turvautumista vanhaan käytäntöön eli siihen, että tuotot yksityistetään ja tappiot sosialisoidaan, ja ettei monipuolistaminen tarkoita sitä, että muutaman ihmisen tekemistä päätöksistä aiheutuvat kustannukset siirretään koko yhteiskunnan maksettaviksi.

Euroopan unioni ei voi jäädä pyörittelemään peukaloitaan nykyisessä kriisissä. Esittelijä, jäsen Rasmussen on tehnyt aloitteen ja esittänyt visionsa mukaisesti, ettei hedge-rahastoja ja pääomarahastoja, joiden hallinnoimat varat vastaavat yli 4,5:ttä prosenttia maailman BKT:sta, vapautettaisi vastuusta yhteiskuntaa kohtaan, vaan niihin sovellettaisiin järkevää sääntelyä ja valvontaa. Kiitän häntä tästä ja tuen häntä tässä asiassa. Sama koskee jäsen Lehneä ja hänen laatimaansa, avoimuutta koskevaa mietintöä.

Kostas Botopoulos (PSE). - (EL) Arvoisa puhemies, keskustellessamme tästä valtavan tärkeästä ja surullisen ajankohtaisesta aiheesta haluaisin keskittyä yhteen kysymykseen. Onko tähän asiaan, jota käsittelemme, olemassa oikeistolaista ja vasemmistolaista vastausta? Voidaanko kriisistä päästä pois oikeistolaista ja vasemmistolaista tietä? Monet vastaisivat – ja jotkut meistä ovat jo tänään vastanneet – näihin kysymyksiin kieltävästi eli niin, että meidän kaikkien on oltava samaa mieltä teknisistä ja taloudellisista kysymyksistä.

Sen lisäksi, että tämän näkemyksen kannattajat ovat lähes aina oikealta, haluan todeta, että tässä asiassa jakolinjat ovat hyvin selvät, ja mietintö osoittaa tämän. Mikä on vasemmiston näkemys? Vasemmisto katsoo,

etteivät markkinat voi säännellä kaikkea itse ja että valtiovallan sääntelyä tarvitaan. Sääntely tarkoittaa kieltoja. Miksemme siis ottaisi huomioon sitä, mitä jäsen Katiforiksen mietinnössä aiemmin todettiin – että luottoluokituslaitosten pitäisi laatia vain luokituksia ja niiden kaikki muu toiminta pitäisi kieltää ja että avoimuus on tärkeää nimenomaan kansalaisille, ei markkinoille? Meidän on otettava tässä yhteydessä huomioon se, että eläkerahastot tarvitsevat erityistä valvontaa.

Lopuksi totean, että on äärimmäisen tärkeää, että valtio puuttuu asioihin sopivassa vaiheessa kriisin välttämiseksi eikä vasta lopussa, niin kuin Amerikassa on käynyt, jolloin kansalaiset joutuvat maksumiehiksi.

Manuel António dos Santos (PSE). - (PT) Arvoisa puhemies, olen täysin samaa mieltä siitä, mitä täällä on sanottu jäsen Rasmussenin mietinnön tarjoamasta tilaisuudesta. Olisi kuitenkin ollut vieläkin parempi, jos mietintö olisi ollut poliittisesti mahdollista esittää kuusi vuotta sitten – ja uskon esittelijän olevan tästä kanssani samaa mieltä. Kuusi vuotta sitten osa meistä yritti ottaa hedge-rahastojen sääntelyä koskevan kysymyksen esiin Euroopan parlamentissa, mutta liberaalien ja PPE-DE-ryhmän muodostama enemmistö esti sosialistiryhmää järjestelmällisesti tuomasta asiaa esiin eri keskusteluissa.

Olemme nyt keskellä kriisiä, rakenteellista kriisiä, joksi komission jäsen Almunia sitä kuvaa. Kukaan ei tiedä, mihin se johtaa, emmekä voi jättää sitä huomiotta. Emme voi ottaa samaa kantaa kuin komission jäsen McCreevy, vaan meidän on toimittava ennakoivasti ja hylättävä EU:n ja maailman taloutta viime vuosina hallinnut varainhoidon malli – ja haluan uskoa, että komissio on valmistautunut tähän, ottaen huomioon komission jäsen Almunian kommentit. Juuri tätä esittelijä ehdottaa mietinnössään, ja juuri tätä komissio on velvollinen – toistan, velvollinen – tarkastelemaan ja seuraamaan tiiviisti.

Mia De Vits (PSE). - (NL) Arvoisa puhemies, kansalaiset ovat huolissaan siitä, kuinka heidän säästöilleen käy, mutta komission jäsentä tämä ei näytä juuri huolettavan. Työntekijöitä on kehoitettu ottamaan ylimääräisiä eläkevakuutuksia, joiden on väitetty olevan valtion eläkkeitä turvallisempia ja tehokkaampia. Heidän rahansa ovat nyt näissä eläkerahastoissa, mutta heillä ei ole enää varmuutta niiden säilymisestä.

Tämänhetkiset tapahtumat ovat takaisku niille, jotka uskovat rajoituksettomien vapaiden markkinoiden voimaan. Komission jäsen itse uskoo vapaisiin markkinoihin. Sikäli kuin tilannetta voidaan ennakoida, sääntelyä ei pitäisi olla liikaa, hän sanoi täällä parlamentissa viime vuonna ja sanoo samoin nytkin. Hänen ei kuitenkaan ole koskaan liian myöhäistä muuttaa mieltään. Mitä lisätoimia ennaltaehkäisy hänen mielestään edellyttää? Ellemme ryhdy toimiin hyvissä ajoin, saatamme kärsiä seurauksista monia vuosia. Ennalta ehkäiseminen on parempi vaihtoehto kuin vahingon korjaaminen.

John Purvis (PPE-DE). - (EN) Arvoisa puhemies, lyhyeksi myyntiä on demonisoitu, ja uskon komission jäsenen olevan tästä samaa mieltä. Kehotan komission jäsentä teettämään tutkimuksen, jossa verrataan HBOS:n tapauksessa lyhyeksi myynnin esiintyvyyttä suhteessa vain pitkäaikaisia sijoituksia tekevien sijoittajien – kuten eläkerahastojen, vakuutusyhtiöiden, yksityissijoittajien ja heidän rahastojensa hallinnoijien – harjoittamaan myyntiin sekä pankkien pelästyneiden asiakkaiden ja muiden pankkien tekemien talletusten nostoihin. Meillä pitäisi mielestäni olla käytettävissämme faktoja, jotta me tee hätiköityjä johtopäätöksiä ja mahdollisesti jälleen virheellisiä johtopäätöksiä.

Mietinnössään, jonka laatimiseen ryhmämme on muuten myötävaikuttanut voimakkaasti, jäsen Rasmussen esitti HBOS:n ja Northern Rockin syinä sääntelyn lisäämiselle. HBOS ja Northern Rock olivat kuitenkin pankkeja, eivät hedge-rahastoja ja pääomarahastoja, ja niihin sovellettiin täsmällisesti käytössä olevaa sääntelyjärjestelmää, myös lakisääteisiä pääomavaatimuksia. Eikö olekin ironista, että kriisi on saanut alkunsa ja levinnyt rahoitusalan osa-alueella, jota oletettavasti säännellään tiukimmin? Varokaa Sarbanes–Oxley-lakia!

Victor Boştinaru (PSE). - (RO) Arvoisa puhemies, toisinaan me, erityisesti poliitikot, jäämme omien oppiemme vangeiksi, millä on katastrofaaliset seuraukset. Liberalismin ja erityisesti uusliberalismin kannattajat olisivat pitäneet muutama vuosi sitten ajatusta Washingtonin viimeaikaisista tapahtumista mahdottomana. He olisivat kiistäneet tämän mahdollisuuden oppeihinsa vedoten, ja silti näin kävi. Globalisoituneessa ympäristössä seuraukset syntyvät nyt nopeasti ja vaikuttavat jokaiseen maahan ja jokaiseen talouteen. Jäsen Rasmussenin mietinnössä todetaan, että EU:n on ryhdyttävä toimiin. Olen vakuuttunut siitä, että Euroopan parlamentin äänestyksen seurauksena Euroopan komissiota kehoitetaan tarttumaan tähän haasteeseen, joka ei vaikuta ainoastaan muutamien elämään vaan EU:n koko väestön elämään, ja että se tekee niin.

Margarita Starkevičiūtė (ALDE). - (EN) Arvoisa puhemies, kävimme jonkin aikaa sitten kiihkeän keskustelun investointipankeista. Investointipankit ovat nyt kadonneet markkinoilta, ja olemme tyytyväisiä pankkisektorin nykyisiin sääntöihin. Sama asia koskee hedge-rahastoja. Nykyisessä ympäristössä hedge-rahastot eivät ole enää kestäviä, ja katson, että tarvitsemme pikemminkin kaikille sijoitusrahastoille samat säännöt kuin

hedge-rahastoille erityiset säännöt. Hyvä jäsen Rasmussen, näillä säännöillä me estämme itse asiassa rahoitusalan rakenneuudistuksen, ja tappiot kasvavat. Tämän seurauksena ette loppujen lopuksi kykene suojelemaan tavallisia kansalaisia, joita haluatte suojella.

Charlie McCreevy, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, yksi viimeisimmistä puhujista totesi kantaansa puolustaessaan, ettei ihmisten pitäisi antaa omien oppiensä sokaista heitä. En ole varma, oliko hänen tarkoituksensa käyttää tätä toteamusta minua vastaan.

Tässä keskustelussa on vaarana se, että yritämme löytää tasapainoisen ratkaisun ongelmiin, joita meillä ei ole. Mietinnössä – johon on tehty paljon tarkistuksia sen jälkeen, kun jäsen Rasmussen esitti alkuperäiset ajatuksensa – yritetään mielestäni pääosin lähestyä koko tätä asiaa aidosti tasapainoisella tavalla. Monet niistä puhujista, jotka ovat osallistuneet parlamentin käymään keskusteluun, haluavat kuitenkin lähestyä asiaa epätasapainoisella tavalla, mikä ei vastaa mietinnön sisältöä.

Jotkut, erityisesti väittelyn toista puolta edustavat jäsenet näkevät tämänhetkisen talouskriisin ja alalla kiistatta vallitsevat ongelmat loistavana tilaisuutena säännellä kaikki olemattomiin. Sekä jäsenvaltioissa että erityisesti EU:ssa on suurena vaarana se, että tähän ryhdytään soveltamalla hyvin epätasapainoista lähestymistapaa.

Jäsen Purvis osui mielestäni oikeaan todetessaan, että tässä talouskriisissä on äärimmäisen ironista se, että kriisi on saanut alkunsa tiukimmin säännellyltä alalta eli pankeista, jotka ovat ajaneet itsensä ja meidät huomattaviin vaikeuksiin, ja ettei kriisi johdu pääomarahastojen tai hedge-rahastojen toiminnasta, sillä ne ovat aiheuttaneet tuskin lainkaan ongelmia. Itse asiassa monet niistä ovat kärsineet huomattavia tappioita muiden alojen tapahtumien seurauksena.

Otan ehdottomasti huomioon jäsen Purvisin ehdotuksen, jonka mukaan meidän pitäisi tarkastella sitä, kuinka paljon lyhyeksi myynti on vaikuttanut näiden rahoituslaitosten kaatumiseen suhteessa siihen, millaiset vaikutukset pitkäaikaisten sijoittajien pitkäaikaisten sijoitusten myynnillä on ollut. Uskon, että jäsen Purvis tietää vastauksen melkein yhtä hyvin kuin minäkin – eli että näistä kahdesta ryhmästä, joihin hän viittasi, lyhyeksi myyjät eivät ole alan ongelma, vaan pitkäaikaiset sijoittajat, jotka hankkiutuivat hyvästä syystä eroon pitkäaikaisista sijoituksistaan katsoessaan, ettei tietyn laitoksen rahoitus ollut terveellä pohjalla.

Oli miten oli, katson kuitenkin, että jäsen Rasmussenin ja jäsen Leinenin mietinnöissä, sellaisina kuin ne ovat edessämme, yritetään aidosti tarkastella kaikkia näitä erityisaloja tasapainoisella tavalla. Olen valmis siihen. Olen tuonut monien kuukausien, nyt jo lähes vuoden ajan esiin aikovani tehdä jotakin luottoluokituslaitosten alalla. Käynnistin prosessin jo viime marras-joulukuussa kirjoittamalla Euroopan arvopaperimarkkinavalvojien komitealle (CESR) ja esittämällä sille useita kysymyksiä. Saan sieltä raportit viimein tänä vuonna. Kirjoitin myös arvopaperimarkkinoita käsittelevälle eurooppalaiselle asiantuntijaryhmälle (ESME) ja muille elimille. Saatuaani vastaukset niiltä kaikilta esitän parlamentille ja neuvostolle lähikuukausina ehdotuksen. Luottoluokituslaitoksiin viitataan erityisesti jäsen Rasmussenin mietinnössä.

Olen myös yrittänyt reilusti yli vuoden ajan saada ajatukseen valvojien kollegiosta tai rajat ylittävien rahoituslaitosten paremmasta sääntelyjärjestelmästä jonkinlaista järjestystä.

Jokainen tätä keskustelua seurannut tietää varsin hyvin, ettei jäsenvaltioilla ole minkäänlaista yleistä sopimusta asiasta, ei mitään sen suuntaistakaan. Talous- ja raha-asioiden valiokunta laatii parhaillaan mietintöä Solvenssi II -direktiiviä koskevasta ehdotuksesta, ja mietinnön esittelijänä toimii jäsen Skinner. Olen esittänyt tässä ehdotuksessa ajatuksia vakuutusyhtiöiden rajat ylittävästä valvonnasta ja valvonnan huomattavasta kehittämisestä. Monet jäsenvaltiot ja monet Euroopan parlamentin jäsenet, jotka vaikuttavat valvojien näkemyksiin ja yleiseen mielipiteeseen kotimaassaan, ovat vastustaneet voimakkaasti tätä ehdotusta sekä näitä ajatuksia. Vaikka suurin osa parlamentin jäsenistä pyytää parantamaan rajat ylittävää valvontaa, he palaavat kansalliseen kantaansa, kun heiltä kysytään, mitä minun pitäisi tehdä, jotta rajat ylittävä valvonta olisi johdonmukaisempaa.

Toivoisin siis hieman rehellisyyttä tämän keskustelun kaikkiin vaiheisiin ja kaikkiin näihin keskusteluihin.

Ne, jotka seuraavat pääomavaatimusdirektiivin käsittelyä talous- ja raha-asioiden valiokunnassa, tietävät, että kun hyväksyimme pääomavaatimusdirektiivin, jäljelle jäi monia alueita, joihin sanoimme puuttuvamme tarkistetussa pääomavaatimusdirektiivissä syksyllä 2008. Tästä on jo yli vuosi, 18 kuukautta.

Otimme tämän lisäksi mukaan erityisesti muita alueita, kuten rahoituskonsernien rajat ylittävän valvonnan, josta Ecofin-neuvostossa saatiin viimein muutama kuukausi sitten aikaan jonkinlaisia päätelmiä, ja olen tuonut esiin, mitä aion tehdä kysymykselle myöntämisen ja siirtämisen mallista. Aikomukseni – se, mitä

haluan tehdä – ovat pitkälti samansuuntaisia kuin ne, joista kerroin muutama kuukausi sitten, ja esitän aiheesta ehdotuksia. Ne vastaavat jäsen Rasmussenin mietintöä, jossa esitetyt ajatukset ovat enemmän tai vähemmän samanlaisia kuin mitä minulla itselläni on tästä asiasta. Voin kuitenkin sanoa teille, ennen kuin asia tulee asiaankuuluvan valiokunnan käsiteltäväksi, että jos aiemmat merkit pitävät paikkansa, Euroopan parlamentin jäsenet edustavat pitkälti oman jäsenvaltionsa kantaa, mikä on pitkälti vastoin sitä, mitä olen esittänyt.

Siispä sananlaskun mukaisesti vanukkaan laatu selviää syömällä. Euroopan parlamentin jäsenten olisi järjestöntä kannattaa ensin tätä alaa koskevaa jäsen Rasmussenin mietintöä ja tukea sitten, kun parlamentille esitetään tietyistä kysymyksistä ehdotus – jonka myös esitän lähikuukausina ja jonka kerroin jo monta kuukautta sitten antavani – kotimaansa kansallista kantaa ja edustaa kotimaansa pankkilaitosten ja hallitusten näkemyksiä. Tämä ei olisi kovinkaan hyvä ajatus.

Pyydän jälleen rationaalista lähestymistapaa ja ainakin jonkinlaista johdonmukaisuutta. Kunnioitan suuresti niiden ihmisten mielipiteitä, jotka ovat tässä kaikessa johdonmukaisia – jotka sanovat, ettei ajatus ole heidän mielestään kovin hyvä, ja jotka sanovat niin myös täällä parlamentissa ja pysyvät kannassaan valiokunnassa.

Sen sijaan minun on vaikeaa hyväksyä sitä, että jotkut kannattavat edistystä tietyillä keskustelun kohteena olevilla aloilla mutta palaavat enemmän tai vähemmän kotimaansa tai sen instituutioiden kannan pariin, kun aiheesta laaditaan täsmällinen ehdotus.

Tämä kaupunki on kuitenkin todennäköisesti maailman suurin lobbaajien keskus. Olen kuullut vuosien mittaan erilaisia lukuja siitä, onko täällä enemmän vai vähemmän lobbaajia kuin Washingtonin Capitol Hillissa, mutta lukujen välillä ei joka tapauksessa ole juurikaan eroa.

Siksi minua kiinnostaa se, pysyvätkö kaikki jäsenet, jotka ovat puhuneet voimakkaasti alan muutosten puolesta, johdonmukaisina ja kannattavatko he sitä, mitä tässä esitetään, kun ryhdymme käsittelemään asian yksityiskohtia ja kun osa ajatuksista, joita tuon esiin, joista olen puhunut jo jonkin aikaa ja jotka ovat nyt julkista tietoa (niistä on järjestetty kuulemisia, asiakirjoja on julkistettu ja kaikki tuntevat osan keskustelun kohteena olevia alueita koskevista ehdotuksista), ja nämä ehdotukset esitetään aivan pian parlamentin jäsenille.

Olemme panneet merkille jäsen Rasmussenin ja jäsen Leinenin mietinnöissä esiin tuodut seikat. Kuten aiemmin lupasin, vastaamme niihin tarkemmin oikeassa asiayhteydessä, niin kuin puitesopimuksessa määrätään. Jäsen Rasmussen kysyi minulta, voisimmeko vastata ennen vuoden loppua – luulen, että pari kuukautta sitten hän sanoi toivovansa, että vastaisimme vuoden loppuun mennessä – ja lupasin hänelle, että voimme.

Yksi puhujista viittasi siihen, että jokaisen pitäisi varoa joutumasta omien oppiensa sokaisemaksi. Vastaan hänelle uskovani, että hän varmaankin viittasi väittelyn toiseen puoleen. Kehotankin kyseistä puolta edustavia Euroopan parlamentin jäseniä varomaan, etteivät myöskään heidän oppinsa sokaise heitä.

Poul Nyrup Rasmussen, esittelijä. – (EN) Arvoisa puhemies, kiitän kollegoitani ja komission jäsentä keskustelusta.

Ennen kuin lopetan keskustelun mietinnöstä omalta osaltani, haluan sanoa kollegalleni, jäsen Purvisille, että pankkeja toki säännellään, mutta kaiken tämän sotkun aiheuttaneita tuotteita ei säännellä, eikä myöskään sitä, että taseen ohi tehtiin niin paljon kuin tehtiin, säännelty. Siispä, jäsen Purvis, vastaus on se, että sääntelyä on parannettava ja että myös tuotteita on säänneltävä.

Jäsen Starkevičiūtelle haluan vastata kaikkien väärinkäsitysten välttämiseksi, etten puhu toimijoiden vaan toiminnan sääntelystä. Tiedämme, että tosielämässä hedge-rahastot ja pääomarahastot muuttavat usein oikeudellisia rakenteitaan, ja tästä on paljon esimerkkejä – investointipankit ovat itse harjoittaneet pääomarahastotoimintaa. Haluamme siis muuttaa toimintaa, ja juuri se on mietintöni ydin.

Komission jäsen McCreevyille vastaan haluavani korostaa yhtä perustavanlaatuista asiaa, jolla ei ole mitään tekemistä oppien tai muunkaan sellaisen kanssa – nimittäin sitä, että mietintömme ensimmäisessä kohdassa korostetaan, että sääntelyn on katettava kaikki rahoitusalan toimijat. Mietinnöllä pyritään juuri tähän, ensimmäistä kertaa EU:n lainsäädännön historiassa. Haluamme yhteistä täydellistä sääntelyä, joka perustuu ajatukseen yhtäläisistä kilpailumahdollisuuksista ja jonka ulkopuolelle ei jätetä ketään, vaan joka on ainutlaatuista, kaikki rahoitusalan toimijat kattavaa sääntelyä. Mietinnössä todetaan nimenomaisesti, että sääntelyn pitäisi koskea myös hedge-rahastoja ja pääomarahastoja. Sitten te, komission jäsen McCreevy ja muut Euroopan parlamentin jäsenet, sanotte minulle, että olette samaa mieltä kanssani mutta ette

hedge-rahastoista ja pääomarahastoista. Mistä me sitten oikein puhumme? Olemme keskustelleet kanssanne kolmen vuoden ajan siitä, pitäisikö sääntelyn kattaa pääomarahastot ja hedge-rahastot vai ei. Ennen rahoituskriisiä sanoitte, ettei se ole tarpeen: sanoitte niiden olevan parempia kuin yksikään hallitus sääntelemään, joten niiden pitäisi antaa tehdä työnsä. Nyt sanotte, ettei niillä ole osaa eikä arpaa rahoituskriisiin, joten siihen ei puututa sääntelemällä hedge-rahastoja ja pääomarahastoja.

Arvoisa komission jäsen, puhuitte lobbaamisesta täällä Euroopan parlamentissa. Voin vakuuttaa teille, että monet hedge-rahastot, lobbausjärjestöt ja pääomarahastoyhtiöt ovat täällä joka päivä, joka ilta, koko ajan. Katson kuitenkin, että Euroopan parlamentin on nyt vaadittava, että komissio esittää – eli että te esitätte – ennen tämän vuoden loppua kokonaisvaltaista, kaikki rahoitusalan toimijat kattavaa sääntelyä. Juuri tätä pyydetään ensimmäisessä kohdassa.

(Suosionosoituksia)

Klaus-Heiner Lehne, esittelijä. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, rahastot ovat niin avoimia, että hyväosaiset luottolukituslaitokset, vielä parempiosaiset pankkien johtokunnat ja heikompiosaiset sääntelyviranomaiset eivät enää tienneet, mitä oli meneillään. Juuri näin avointa kaikki on! On itsestään selvää, että meidän on ryhdyttävä toimiin, eikä asiaa tarvitse perustella sen enempää.

Arvoisa komission jäsen, puhuitte suhtautumisesta lyhyeksi myyjiin. Olennaista ei ole se, jäävätkö lyhyeksi myyjät loppujen lopuksi itse tappiolle. Olennaista on se, mitä he saavat aikaan ja mitä vahinkoa tästä on voinut aiheutua. Kyse on nimenomaan heidän toimiensa vaikutuksesta muihin. Juuri tästä syystä monien maiden sääntelyviranomaiset ovat reagoineet asiaan.

Kuten monet jäsenet ovat todenneet, tässä asiassa on kyse tavallisista kansalaisista, eläkeläisistä ja veronmaksajista. Minun on korostettava, että kansallistamme tappiot, eikä se voi olla oikein.

Mietinnössäni, aivan kuten jäsen Rasmusseninkin mietinnössä, esitetään lukuisia hyvin täsmällisiä ehdotuksia. Minun tapauksessani ne liittyvät lähinnä yhtiölainsäädäntöä koskeviin kysymyksiin. Näistä asioista on suhteellisen helppoa laatia ehdotuksia, ja niitä on suhteellisen helppoa toteuttaa. Pohjimmiltaan kyse on vain siitä, että meidän on täydennettävä voimassa olevia sääntöjä. Kyse ei ole millään tavalla hedge-rahastojen tai muiden rahastojen syrjimisestä.

EU:ssa vallitsee tällä hetkellä se tilanne – eikä kukaan kiistä sitä – että näitä vaihtoehtoisia rahoitusvälineitä säännellään kansallisella lainsäädännöllä, mutta niitä säännellään hyvin eri tavoin eri paikoissa. On täysin loogista sisällyttää ne kaikki EU:n rahoitusmarkkinoihin ja soveltaa niihin yhtenäistä sääntelyä. Mielestäni on turhaa ja pelkkää ajanhukkaa pyytää asiantuntijoilta lisää raportteja nyt, kun olemme keskustelleet asiasta jo kolme vuotta, kuten jäsen Rasmussen sanoi, kun meillä on jo täällä parlamentissa asiantuntijoiden tutkimuksia ja kun komissio on käsitellyt asiaa ja me olemme järjestäneet siitä kuulemisia. Meidän on todella ryhdyttävä käytännön toimenpiteisiin. Tilanne vaatii toimia.

Esitän vielä yhden huomion, joka liittyy valtion varoihin. Olen täysin samaa mieltä kanssanne. Tarvitsemme valtion varoja, ja pitkällä aikavälillä tarvitsemme myös muiden maiden, EU:n ulkopuolisten maiden varoja, koska muutoin meidän on todennäköisesti mahdotonta rahoittaa ajan mittaan EU:n infrastruktuurimenoja. Oikeudellisten asioiden valiokunta tukee teitä tässä asiassa varmasti, vaikkei asia liitykään suoraan aiheeseen, josta keskustelemme tänään. Olemme aina kannattaneet komission tällä alalla esittämiä aloitteita ja teemme niin jatkossakin.

Puhemies. – (FR) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan huomenna.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 142 artikla)

Corina Crețu (PSE), kirjallinen. – (RO) On kiistatonta, että nykyisen talouskriisin puhkeaminen johtuu hedge-rahastojen ja pääomarahastojen avoimuuden puutteesta. Se on yksi niistä tekijöistä, joiden seurauksena muun muassa monien rahoituslaitosten velka- ja lainasuhdetta on mahdotonta arvioida tällä hetkellä tarkkaan. Nämä rahoituslaitokset ovat tuhonneet jatkuvasti vuosien ajan talouksia ja tehneet aggressiivisia yritysvaltauksia piittaamatta toimintansa taloudellisista seurauksista keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä sekä sen sosiaalisista vaikutuksista. Ne ovat tavoitelleet tuottoa lyhyellä aikavälillä hajottamalla ja myymällä kokonaisia yhtiöitä, häiriten valtioiden kansallisia talouksia ja leikkien rahamarkkinoiden kanssa vähät välittämättä avoimuudesta ja säännöistä. On selvää, että näitä rahastoja on säänneltävä ja että riittävä avoimuus on turvattava. Tämä on tarpeen, jotta voimme paitsi turvata rahoitusmarkkinoiden vakauden, vakavaraisuuden

ja asianmukaisen toiminnan myös pienentää riskejä, jotka uhkaavat kehitysmaiden varhaisessa vaiheessa olevia ja siten epävakaita rahoitusmarkkinoita. Tämä kriisi on osoittanut, miten vaarallista välinpitämättömyys on ja kuinka tärkeää on varmistaa rahoitusalan avoimuus tulevaisuudessa.

Daniel Dăianu (ALDE), kirjallinen. – (RO) Kiitän esittelijää siitä, että hän on vienyt aiheita sitkeästi eteenpäin eri edunsaajien vastustuksesta huolimatta. Syvenevä rahoituskriisi johtuu rakenteellisista seikoista, jotka liittyvät siihen, että maksutapahtumien määrä on kasvanut valtavasti viimeisen vuosikymmenen aikana, mikä johtuu puutteista arvopaperistamisessa, holtittomasta riskinotosta, due diligence -menettelyn hajoamisesta ja siitä, ettei systeemiä riskejä ymmärretä kunnolla. Erityisesti hedge-rahastoihin liittyy se ongelma, että ne kasvattavat omalta osaltaan systeemiä riskejä. Väite, jonka mukaan sijoittajien rahat ovat vaarassa, on vain hyvin pieni osa koko tarinaa. Lainarahoituksen suuri määrä ja keskittyminen lyhyen aikavälin tuottoihin lisää liiallista kulutusta. Vielä pahempaa on kuitenkin se, että tällaisen toiminnan luonne aiheuttaa epävakautta ja voi heikentää rahoitusjärjestelmän vakautta, minkä tämä kriisi on jo selvästi osoittanut. Myös hedge-rahastojen (ja pääomarahastojen) toimintaa on loogista ryhtyä sääntelemään. Lainarahoitusta ei pitäisi saada käyttää rajoituksitta. Samoin hedge-rahastojen pitäisi antaa sääntely- ja valvontaviranomaisille kaikki tiedot maksutapahtumistaan.

20. Vetoamusvaliokunnan käsittelemät asiat (2007) (keskustelu)

Puhemies. – (FR) Esityslistalla on seuraavana jäsen Hammersteinin laatima vetoamusvaliokunnan mietintö (A6-0336/2008) vetoamusvaliokunnan käsittelemistä asioista parlamentin toimintavuonna 2007 (2008/2028(INI)).

David Hammerstein, esittelijä. – (ES) Arvoisa puhemies, haluan kiittää kaikkia vetoamusvaliokunnan jäseniä, erityisesti kaikkia varjoesittelijöitä ja puheenjohtajaamme, Marcin Libickia, siitä yhteistyöstä ja päivittäisestä työstä, jota he ovat tehneet vetoomusten parissa.

Meille on tärkeämpää kuin koskaan, että kansalaiset esittävät vetoamuksia, jotta voimme tuoda EU:n lähemmäksi heitä ja heidän päivittäisiä ongelmiaan. Meille on tärkeämpää kuin koskaan, että kansalaiset esittävät vetoamuksia, jotta voimme varmistaa, että yhteisön lainsäädäntöä noudatetaan ja pannaan täytäntöön.

Meille on tärkeämpää kuin koskaan, että kansalaiset esittävät vetoamuksia, jotta voimme todistaa konkreettisesti, mitä varten Euroopan unioni on luotu, ja osoittaa, ettei EU ole monimutkainen laitos vaan asia, joka vaikuttaa kaikkien päivittäiseen elämään, ja että voimme käydä keskustelua tuhansien kansalaisten kanssa.

Onnistumme tässä. Vuonna 2007 vetoamusvaliokunnalle esitettiin vetoamuksia 50 prosenttia enemmän kuin vuonna 2006. Tämä menestys kertoo työstämme, ja se viitoittaa yleisesti tietä EU:n toimielimille.

Vetoamusvaliokunnalle esitettiin eniten vetoamuksia kotimaastani Espanjasta. Kolmannes EU:n ympäristölainsäädäntöä koskevista vetoamuksista tulee Espanjasta. Tämä kertoo Espanjassa vallitsevasta luottamuksesta EU:n toimielimiä kohtaan ja Espanjassa tekemästämme työstä. Myös EU:n uusista jäsenvaltioista, kuten Romaniasta tai Puolasta, tulee yhä enemmän vetoamuksia.

Vetoamusvaliokunnan työn menestys ja vetoomusten määrän kasvu aiheuttaa kuitenkin myös monia hallinnollisia ja poliittisia ongelmia. Valiokunnalla ei ole riittävästi resursseja. Tapausten määrä kasvaa jatkuvasti, ja samalla sihteeristössä kuitenkin työskentelee ja komissiossa vetoamuksia käsittelee sama määrä ihmisiä.

Toimielinten on reagoitava ymmärtäväisesti kansalaisten huolenaiheisiin, ja tarvitsemme riittävästi resursseja voidaksemme käsitellä vetoamuksia nopeasti ja asianmukaisesti. Joskus vetoomusten käsittely kestää vuosia ja vuosia. Ellei vetoamuksia käsitellä, ne menettävät voimansa ja EU:n toimielimet menettävät täysin mahdollisuutensa puuttua asioihin.

Joskus tavasta, jolla Euroopan komissio käsittelee vetoamuksia, puuttuu korkean luokan oikeudellinen ja hallinnollinen huolenpito. Kyllä, osa vetoamuksista ärsyttää vallanpitäjiä. Kyllä, osa vetoamuksista ärsyttää viranomaisia. Kyllä, osa vetoamuksista on hankalia, sillä niiden seurauksena Euroopan parlamenttiin tulee sadoittain tai tuhansittain ihmisiä. Tämä on kuitenkin juuri se tapa, jolla EU:ta vahvistetaan.

Teimme viime vuonna kuusi tiedonhankintamatkaa Saksaan, Espanjaan, Irlantiin, Puolaan, Ranskaan ja Kyprokselle. Kustakin matkasta laadittiin raportti. Kiinnitimme erityistä huomiota vetoamuksiin, joissa

kansalaiset tuovat esiin ympäristöön ja sen suojeluun liittyviä epäkohtia, ja vetoomuksiin, jotka liittyvät vedestä, omistusoikeudesta ja vähemmistöjen oikeudesta annettuihin direktiiveihin.

Olemme parantaneet monessa tapauksessa yhteistyötä komission, oikeusasiamiehen ja SOLVITin kaltaisten järjestelmien kanssa nopeuttaaksemme vastaamista vetoomuksiin.

Monet vetoomukset edellyttävät sovittelua tuomioistuinten ulkopuolella, eikä niitä ratkaista pelkästään saattamalla asia yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi.

Yksi tärkeimmistä vetoomuksista viime vuosina – vuonna 2007 ja sitä aiemmin – oli Via Baltica eli yhteisön lainsäädännön nojalla suojellun alueen läpi kulkevaa tietä koskeva vetoamus. Euroopan komissio ja yhteisöjen tuomioistuin ovat jo toimineet esimerkillisellä tavalla estääkseen korjaamattoman ympäristövahingon syntymisen.

Toinen hyvin tärkeä tapaus koski Valencian kaupunkirakentamislakia – ja tässä yhteydessä haluan kiittää komission jäsen McCreevya, joka on täällä tänään, sillä hän ja hänen tiiminsä toimivat tehokkaasti puolustaakseen julkisista hankinnoista annettua direktiiviä. Muut tärkeät tapaukset koskivat Equitable Life -yhtiötä, Ranskan Loire-joen laaksoa, veden laadun suojelua Ranskassa sekä arkaluonteista lasten huoltajuusasiaa Saksassa.

Olemme saaneet monia vetoomuksia, joissa on allekirjoittajina yli puoli miljoonaa kansalaista. Mainitsen esimerkkinä vetoomuksen, joka koskee sitä, että parlamentin täysistunnot pitäisi järjestää vain yhdessä paikassa. Vaadimme lupaa käsitellä tämä vetoamus. Parlamentin puhemieshistö ei ole myöntänyt meille tätä lupaa.

Esitämme lisäksi muutamia ehdotuksia. Ehdotamme esimerkiksi, että valiokunnan nimi vaihdettaisiin ”kansalaisten vetoamusvaliokunnaksi”. Näin selvennettäisiin sitä, että kansalaisilla on tärkeä tehtävä ja asema valiokunnassa. Samasta syystä pyydämme, että parlamenttia muutetaan kaikin tavoin avoimempaan suuntaan Internetissä, ja vaadimme parlamentin verkkojärjestelmien yhteentoimivuutta. Verkkojärjestelmät sulkevat tällä hetkellä oven miljoonilta eurooppalaisilta, joilla ei ole käytettävissään ohjelmistoa, jonka he tarvitsisivat päästäkseen verkkosivuille – samoille sivuille, joilla tämä puheenvuoroni esitetään juuri nyt.

Puhetta johti

varapuhemies **Marek SIWIEC**

Charlie McCreevy, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, osallistun tähän keskusteluun kollegani Margot Wallströmin puolesta.

Vetoamusvaliokunnan kiehtova työ auttaa ymmärtämään EU-asioihin liittyviä kansalaisten huolia ja murheita. Ne koskevat useita eri politiikanaloja, vaikka esiin nouseekin hyvin usein maankäytön suunnittelua ja ympäristöä koskevia kysymyksiä. Vetoomuksia esitetään käytännössä kaikista jäsenvaltioista ja laajalti eri puolilta kansalaisyhteiskuntaa: niitä esittävät niin yksittäiset kansalaiset kuin monikansalliset kansalaisjärjestötkin. Uskon esittelijän olevan oikeassa korostaessaan, että työ, jota teette tuhansien joka vuosi saamienne vetoomusten parissa, on hyvin tärkeää.

Mietintöön ja päätöslauselmaan liittyy kaksi näkökohtaa, jotka haluan tuoda esiin. Ensimmäinen niistä koskee sitä, millä tavalla vierailut, joita valiokunta tekee paikan päälle kohteisiin, joihin huolenaiheet liittyvät, ovat kehittyneet viime aikoina. Näillä vierailulla voi olla tiedotusvälineiden kautta suuri vaikutus, ja ne lisäävät epäilemättä työnne näkyvyyttä. Sen lisäksi, että nämä matkat saavat näkyvyyttä lehdistössä ja tiedotusvälineissä, niistä laaditaan hyvin informatiivisia raportteja, jotka vaikuttavat mielestäni varsin laadukkailla. Mielestäni ne ovat tärkeitä toiminnastanne kertovia todisteita ja ansaitsevat laajalti julkisuutta. Matkoihin kuluu paljon aikaa ja resursseja, mutta olen varma siitä, että ne kannattavat.

Toinen seikka, jonka haluan tuoda esiin, liittyy pikemminkin tulevaisuuteen. Haluan vakuuttaa teille jälleen kerran, että haluamme komission ja parlamentin välisen yhteistyön toimivan mahdollisimman hyvin. Tämä yhteistyö on vastavuoroisesti vahvistavaa: yhteistyön tekeminen johtaa tiedonvaihdon paranemiseen ja sen seurauksena laadukkaamman palvelun tarjoamiseen kansalaisillemme. Mietinnössä todetaan, että vetoomusten käsittelystä aiheutuva työmäärä on kasvanut viime aikoina. Tämä tekee toimielinten välisestä tehokkaasta ja tuloksekkaasta yhteistyöstä entistäkin tärkeämpää. Haluan teidän tietävän, että teemme parhaamme saadaksemme yhteistyön toimimaan.

Simon Busuttil, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (MT) Arvoisa puhemies, kiitos. Haluan aluksi kiittää esittelijää, jäsen Hammersteinia, hänen laatimastaan mietinnöstä ja työstä, jota hän on tehnyt sen parissa. Viimeinen Euroopan unionissa tehty Eurobarometri-tutkimus osoittaa, että EU:n kansalaiset luottavat EU:n toimielimistä eniten Euroopan parlamenttiin. EU:n kansalaisista 52 prosenttia luottaa Euroopan parlamenttiin. Luottamus Euroopan parlamenttia kohtaan siis on voimakkaampaa kuin Euroopan komissiota (47 prosenttia), omaa kansallista parlamenttia (34 prosenttia) tai omaa kansallista hallitusta (32 prosenttia) kohtaan. Minusta tuntuu, että meidän pitäisi kasvattaa Euroopan parlamenttia kohtaan tunnettua luottamusta. Tosiasia on nimittäin se, että EU:n kansalaiset luottavat EU:n toimielimistä eniten Euroopan parlamenttiin. Uskon tämän johtuvan siitä, että kansalaiset valitsevat suoraan Euroopan parlamentin jäsenet, ja myös siitä, että perustamissopimuksessa tunnustetaan kansalaisten oikeus tehdä valitus, esittää vetoomus Euroopan parlamentin käsiteltäväksi. Tästä työstä vastaa vetoomusvaliokunta. Se on tärkeä valiokunta, sillä se tuo kansalaisten äänen kuuluviin, ja siksi se on parlamentin 20 valiokunnasta lähimpänä kansalaisia. Miten voimme parantaa tätä tilannetta? Katson, että meidän pitäisi tiedottaa kansalaisille vetoomusvaliokunnasta ja mahdollisuudesta esittää vetoomus. Olenkin esittelijän kanssa eri mieltä siitä, tuntevatko kansalaiset vetoomusvaliokunnan riittävän hyvin. Mielestäni 1 500 vetoomusta on liian vähän, jos otamme huomioon, että mantereellamme asuu puoli miljardia ihmistä. Lisäksi meidän on tiedotettava kansalaisille heidän mahdollisuudestaan ja parannettava heidän mahdollisuuksiaan valittaa, esittää vetoomus. Asioita on yksinkertaistettava, jotta kansalaisten olisi helpompaa valittaa. Siksi pyydämmekin tässä mietinnössä, että Euroopan parlamentin pääsihteeri neuvottelisi Euroopan komission kanssa vetoomusmenettelyn yksinkertaistamisesta. Haluamme myös tehostaa vetoomusten käsittelyä, joka kestää mielestämme liian kauan. Kansalaisten vetoomusten tai valitusten rekisteröinti vie vähintään kolme kuukautta, mitä emme voi hyväksyä. Kolmanneksi haluamme tehokkaampia muutoksenhakekeinoja. Haluamme lisää yhteistyötä ennen oikeustoimiin ryhtymistä ja haluamme myös kansallisten edustajien olevan läsnä, kun kansalaistemme valituksia kuullaan. Kiitos.

Victor Boștinăru, PSE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, kiitän esittelijää hänen tekemästään erinomaisesta työstä ja hänen konkreettisista ehdotuksistaan. On tärkeää, ettei mietintö jää pelkäksi luetteloksi vetoomusvaliokunnan tärkeimmistä tehtävistä vuonna 2007, ja teksti, joka meillä on tänään edessämme, vastaa tätä vaatimusta.

On ilo huomata, että korostamamme seikat on otettu mukaan mietintöön. Vetoomuksilla tuodaan päivänvaloon tapaukset, joissa yhteisön lainsäädäntöä ei sovelleta tai sitä sovelletaan väärin. Vetoomusten on tarkoitus turvata oikeudet, jotka Euroopan unioni takaa kansalaisilleen. Olen kuitenkin samaa mieltä siitä, ettei tämä ainutlaatuinen institutionaalinen väline ole aina tehokas – tai ainakaan niin tehokas kuin se voisi olla tai sen pitäisi olla. Esittelijä, jäsen Hammerstein on korostanut hyvästä syystä muutamia vetoomuksiin liittyviä puutteita ja epäkohtia, ja niihin on puututtava.

Ensinnäkin lienee kiistatonta, että valiokunnan saamien vetoomusten määrä kasvaa jatkuvasti. Joskus kestää huomattavan kauan, ennen kuin vetoomusten esittäjät saavat vastauksen tai näkevät menettelyn vaikutukset. Välineet jäsenvaltioiden painostamiseksi eivät ole aina tyydyttäviä. Mietin, miten voisimme tehostaa menettelyä. Kuinka voimme taata sen, että menettelyt ovat tehokkaita ja että kansalaiset saavat vastauksen nopeasti? Sääntöjä on parannettava ja aikatauluja tiukennettava. Meidän on parannettava valiokunnan edellytyksiä tehdä riippumatonta tutkimusta, ja tätä varten sen sihteeristöön tarvitaan lisää resursseja ja lakiasiantuntijoita. Vetoomusten esittäjien määrä kasvaa tasaista vauhtia. Vetoomukset tuovat esiin EU:n kansalaisten äänen, eikä meillä ole varaa jättää sitä huomiotta.

Toiseksi institutionaaliset viestintäkanavat, joita käytetään yhteydenpidossa kansallisiin viranomaisiin, ovat riittämättömät. Vetoomuksista vain pieni osa on sellaisia, ettei niitä oteta käsiteltäväksi. Meidän on luotava täydentävät koordinoitirakenteet, joita käytetään jäsenvaltioiden parlamentin ja hallituksen tasolla toimivien asiaankuuluvien viranomaisten kanssa.

Kiitän esittelijää vielä kerran hänen tekemästään työstä ja kiitän häntä ja muiden ryhmien jäseniä arvokkaasta yhteistyöstä. Vetoomuksia esittävät kansalaiset puolustavat oikeuksiaan, eurooppalaisia oikeuksiaan. Meidän on oltava läsnä, valmiina puolustamaan heitä. Se on valiokunnan institutionaalinen tehtävä ja velvollisuus. Olemme sen velkaa EU:n kansalaisille, ja olette varmastikin kanssani samaa mieltä siitä, että tämä on paras mahdollinen ajankohta osoittaa, että olemme sitoutuneet täyttämään heidän odotuksensa.

Arvoisa komission jäsen, tämä valiokunta ei tavoittele vain näkyvyyttä ja tähtää ainoastaan siihen, että eurooppalaiset tiedotusvälineet pitäisivät sitä tehokkaampana. Haluan tuoda tässä yhteydessä esiin sen, miten menestyksekkäästi – vaikka asia ei liitykään vuoden 2007 mietintöön – vetoomusvaliokunta ja

Euroopan komission jäsen László Kovács ovat tehneet yhteistyötä puolustaakseen EU:n kansalaisten oikeuksia kotimaassani Romaniassa, ja haluan kiittää komission jäsen Kovácsia tästä.

Puhemies. – (PL) Kiitos. Olen pahoillani, mutta aikamme on lopussa.

Marian Harkin, ALDE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, haluan aivan aluksi kehua työtä, jota jäsen Hammerstein on tehnyt tämän hyvin kattavan ja laaja-alaisen mietinnön parissa.

Oli hyvin mielenkiintoista lukea mietinnöstä, että siinä, missä muut valiokunnat vastaavat pitkälti lakien säätämisestä, myös vetoomusvaliokunta on osoittanut, että sen tehtävä ja toiminta ovat tärkeitä. Olen tästä täysin samaa mieltä ja vakuutun asiasta yhä enemmän jokaisessa valiokunnan kokouksessa, johon osallistun.

Toimimme täällä parlamentissa ensisijaisesti lainsäätäjän roolissa, mutta voidaksemme olla hyviä lainsäätäjiä meidän on tunnettava lainsäädäntömme vaikutukset, jotta voimme parantaa työskentelyämme parlamentissa.

Mielestäni kaiken Euroopan parlamentista tulevan lainsäädännön pitäisi parantaa jollakin tavalla ihmisten elämänlaatua, ja vetoomusvaliokunnassa huomaamme, ettei näin aina käy. Tämä johtuu usein lainsäädännön puutteellisesta tai olemattomasta täytäntöönpanosta tai erityisistä tilanteista ja olosuhteista, joihin lainsäädännössä ei puututa. Tämä on mielestäni hyödyllinen opetus meille kaikille, ja katson, että meidän on kuunneltava ja reagoitava.

Mielestäni tässä mietinnössä kaikkein keskeisintä on se, kuinka valiokunta vastaa kansalaisten vetoomuksiin, ja olen jo sanonut aiemmin, että vastataksemme tehokkaasti meidän on asettauduttava vetoomusten esittäjien asemaan. He lähestyvät suurta toimielintä. Heillä ei useinkaan ole kokemusta juridiikasta tai politiikasta. Byrokratia pelottaa heitä, ja he ovat todennäköisesti hyvin turhautuneita tilanteeseensa. Me olemme monelle vetoomuksen esittäjälle viimeinen oljenkorsi, ja siksi on hyvin tärkeää, että reagoimme tehokkaasti ja tuloksekkaasti.

Tämä alkaa mielestäni siitä, että annamme kansalaisille selviä, ymmärrettäviä tietoja. Me Euroopan parlamentin jäsenet emme ole aina parhaita ihmisiä arvioimaan antamaamme tietoa. Mielestäni kansalaispaneelien pitäisi testata ja arvioida kaikkea antamaamme tietoa, kaikkia verkkosivuja, joita suunnittelemme, ja kaikkia kirjasia, joita painamme.

Meidän on varottava, ettemme lupaa enemmän kuin mitä voimme tarjota, sillä muutoin kansalaiset turhautuvat täysin ja syyttävät lopulta Brysselin byrokratiaa.

Kun käytän sanaa ”luvata”, tarkoitan sitä, että meidän on ymmärrettävä, etteivät kansalaiset tiedä kansallisten viranomaisten viivytyksestä tai siitä, kuinka järjestelmä toimii, ja että meidän on kerrottava tästä heille. Me tosiaan voimme ja meidän pitäisi yrittää saada aikaan muutoksia, ja tällä mietinnöllä pyritään todellakin siihen, muttemme saa antaa kansalaisten jäädä loukkuun kahden vastakkaisen voiman väliin.

Vasta, kun kansalaisilla on käytettävissään hyvää, paikkansa pitävää tietoa ja he tuntevat mahdollisuutensa toimia, voimme tarjota palvelua, jota he tarvitsevat. Tässä mietinnössä kerrotaan yksityiskohtaisesti, mitä tämä edellyttää. Se edellyttää riittäviä resursseja, jotta sihteeristö voi vastata nopeasti, sitä, että neuvosto ja jäsenvaltiot osallistuvat enemmän vetoomusvaliokunnan työhön, ja sitä, että vetoomusvaliokunnan työ sovitetaan mahdollisimman hyvin yhteen oikeusasiamiehen työn ja SOLVIT-järjestelmän kanssa.

Ennen kaikkea tässä mietinnössä kuitenkin todetaan, että järjestelmän puutteita on tutkittava tarkemmin. Puutteita ilmenee, kun vetoomuksen esittäjät eivät saa ansaitsemaansa korvausta ja kun jäsenvaltiot viivyttävät välttyäkseen noudattamasta lainsäädäntöä, kunnes niitä uhataan sakoilla, ja välttävät edelleen vastuun aiemmista tarkoituksellisista rikkomuksistaan.

Meillä lainsäätäjillä ja komissiolla on velvollisuus toimia noissa tilanteissa.

Marcin Libicki, UEN-ryhmän puolesta. – (PL) Arvoisa puhemies, haluan aivan aluksi kiittää esittelijää, jäsen Hammersteinia. Olen hyvin iloinen siitä, että jäsen Hammerstein laati tämän mietinnön, sillä hän on yksi vetoomusvaliokunnan asialle omistautuneimmista ja merkittävimmistä jäsenistä. Olen nauttinut suuresti yhteistyöstä hänen kanssaan viimeisten neljän vuoden aikana. Haluan myös kiittää kaikkia muita vetoomusvaliokunnan jäseniä, niitä, jotka ovat jo käyttäneet tai käyttävät puheenvuoron tästä aiheesta, ja vetoomusvaliokunnan sihteeristöä, joka tekee hienoa työtä. Kuten jäsen Hammersteinin mietinnöstä ilmenee, vetoomusten määrä on kasvanut valtavasti. Tämä työ on kuormittanut sihteeristöä.

Vetoomusvaliokunta on erilainen valiokunta kuin muut, sillä kuten aiemmin on mainittu, se ei työskentele lainsäädännön parissa samalla tavalla kuin muut vaan pyrkii sen sijaan ensisijaisesti luomaan viestintää EU:n

toimielinten, erityisesti Euroopan parlamentin, ja kansalaisten välille. Kuten jäsen Busuttil muistutti, Euroopan parlamentti nauttii suurta luottamusta, ja tämä luottamus perustuu muun muassa valiokuntamme työhön. Nämä 1 500 vetoomusta eivät edusta pelkästään 1 500:aa ihmistä. Näiden vetoomusten takana on usein satoja tai tuhansia ihmisiä. Muistutan, että vetoomukseen parlamentin täysistuntojen järjestämistä yhdessä paikassa kerättiin yli miljoona allekirjoitusta. Vetoomuksessa, joka koski perustuslain viittauksia Jumalaan ja kristinuskuun, allekirjoituksia oli yli miljoona. Vetoomuksessa, joka koski COPE-radiota Barcelonassa, allekirjoituksia oli 700 000. Vetoomuksiin maankäytön suunnittelusta Espanjassa, Equitable Life -yhtiöstä ja Lloyd's-yhtiöstä kerättiin kymmeniä tuhansia allekirjoituksia. Miljoonat EU:n kansalaiset tietävät vetoomusvaliokunnan olevan osa Euroopan parlamenttia, ja he myös tietävät varsin usein sen olevan heidän viimeinen keinonsa hakea muutosta. Valitettavasti en voi puhua tästä aiheesta pidempään. Haluan vielä kerran kiittää kaikkia, jotka ovat osallistuneet vetoomusvaliokunnan tekemään hyvään työhön.

Haluan myös todeta, että on valtava vahinko, että poliittisten ryhmien puheenjohtajakokous hylkäsi Euroopan oikeusasiamiehen kertomuksen Euroopan petostentorjuntaviraston epäasianmukaisesta hallinnosta.

Puheenjohtajakokous hylkäsi myös niin sanotun Jugendamt-kertomuksen hajonneista perheistä tulevien lasten syrjinnästä Euroopassa. Kertomuksessa käsiteltiin syrjintää, joka kohdistuu eronneiden vanhempien lapsiin tilanteissa, joissa toinen vanhemmista on saksalainen ja toinen muun maan kansalainen. Mielestäni on hyvin ikävää, ettei puheenjohtajakokous auttanut EU:n kansalaisia saamaan apua Euroopan parlamentilta.

Puhemies. – (PL) Arvoisa puheenjohtaja, olkaa hyvä ja ottakaa tämä osoituksena siitä, että erinomaista työtänne arvostetaan. Jatkamme nyt keskustelua.

Eva Lichtenberger, Verts/ALE-ryhmän puolesta.. – (DE) Arvoisa puhemies, käytän puheenvuoron, vaikken ole vetoomusvaliokunnan jäsen. Vetoomukset tuovat EU:n kansalaisten äänen suoraan kuuluviin. Tämä on mielestäni varsin asianmukaista ja hyvin tärkeää aikana, jolloin euroskeptisyys kasvaa monissa jäsenvaltioissa.

Itse vetoomukset otetaan vakavasti ja niitä arvostetaan. Tämä näkyy vetoomusten määrän kasvussa. Siksi mielestämme on hyvin tärkeää, että kaikki näissä vetoomuksissa esiin tuodut asiat tutkitaan asianmukaisesti, jotta yleisön luottamus Euroopan parlamenttia kohtaan säilyy. Meidän on seurattava tätä tarkkaavaisesti.

Haluan mainita kolme esimerkkiä. Ensinnäkin vetoomuksen, joka koski Euroopan parlamentin täysistuntojen järjestämistä yhdessä paikassa, allekirjoitti valtava määrä ihmisiä. Vaikuttaa kuitenkin siltä, että ajatusta todellisesta keskustelusta ja selvän vastauksen antamisesta vastustetaan. Yleisö ansaitsee kuitenkin vastauksen, joten meidän on vastattava sille.

Toinen esimerkkinä koskee Via Baltica -pikatiehanketta kaikkine siihen liittyvien ympäristöongelmineen. Tässä tapauksessa annettiin asianmukainen vastaus, jota vetoomuksen esittäjät arvostavat.

Kolmanneksi haluan muistuttaa, että vetoomukset liittyvät toisinaan asioihin, joita Euroopan unioni on julistanut kannattavansa mutta joita se ei ole kuitenkaan ryhtynyt tavoittelemaan. Esimerkkinä voidaan mainita "Open Parliament" -aloite. Tämän vetoomuksen liikkeellepanevana voimana oli ajatus siitä, ettei kansalaisten pitäisi joutua ostamaan tiettyä tietokoneohjelmaa voidakseen seurata Euroopan parlamentin lähetyksiä ja ettei heiltä pitäisi edellyttää vastaamista yhdellä ainoalla sallitulla formaatilla. Avoin parlamentti merkitsee avoimia standardeja. Tämä on velvollisuutemme, ja meidän on toimittava sen mukaisesti.

Kathy Sinnott, IND/DEM-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, vetoomusvaliokunta on mielestäni Euroopan parlamentin tärkein valiokunta. Se on foorumi, jossa kansalaiset kertovat meille, miten muissa valiokunnissa käsittelemämme lait vaikuttavat tai eivät vaikuta heidän elämäänsä. Ilman tätä palautetta joutuisimme työskentelemään tyhjiössä. Mutta vaikka vetoomusvaliokunta pyrkiikin puolustamaan EU:n kansalaisia, menettelystä puuttuu jotakin, nimittäin neuvoston ja jäsenvaltioiden pysyvien edustajien osallistuminen työhön. Kuinka voimme auttaa kansalaisia toimimalla sovittelijoina kiistassa, joka heillä on kotimaansa kanssa, ilman että kyseinen maa osallistuu vetoomusvaliokunnan työhön?

Irlannin kansalaiset esittivät vetoomusvaliokunnalle kolme vetoomusta, jotka koskivat arvokkainta ja herkintä arkeologista kohdettamme, Taraa, historiallisten kuninkaiden ja pyhän Patrickin kotipaikkaa. Vetoomusvaliokunta vastasi innoissaan, pyysi lopettamaan kohteen tuhoamisen ja vaati komissiota käynnistämään oikeustoimet Irlannin viranomaisia vastaan. Mikään ei kuitenkaan muuttunut. Paikka on tuhottu lähes täysin. Siellä, missä sijaitisi muinoin kuninkaiden koti, on kohta tiemaksun keräyspaikka. Irlannin kansalaiset eivät pääse yli pettymyksestään, ymmärrettävästä syystä.

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Arvoisa puhemies, luin mietinnön vetoomusvaliokunnan toiminnasta vuonna 2007 ristiriitaisin tuntein: ensinnäkin myönteisin tuntein, koska on sanomattakin selvää, että

kansalaisillamme on oikeus siihen, että kaikkea lainsäädäntöä sovelletaan asianmukaisesti. En vastusta tietenkään millään tavalla sitä, että kansalaiset kääntyvät jonkin organisaation, kuten Euroopan parlamentin puoleen, varmistaakseen, että lait pannaan täytäntöön, jos jokin kansallinen tai paikallinen viranomainen kieltäytyy täytäntöönpanosta. Vuoden 2007 toimintaa käsittelevä mietintö on täynnä esimerkkejä tapauksista, joissa vetoomusvaliokunta on tehnyt oikein ryhtyessään toimenpiteisiin.

Tunteeni olivat kuitenkin ristiriitaiset, koska toisaalta tunnen epäluuloa ja huolta siksi, että EU:n lainsäädäntö valtaa jatkuvasti lisää alaa ja EU sekaantuu enenevässä määrin asioihin, joihin pitäisi mielestäni kiistattomasti soveltaa toissijaisuusperiaatetta ja joista jäsenvaltioiden kannattaisi antaa päättää itse. Olemme esimerkiksi nähneet kotiseudullani Flanderissa enenevässä määrin EU:n sekaantuvan meille hyvin tärkeisiin asioihin. Viittaan nyt erityisesti hollannin kielen, kulttuurimme ja identiteettimme puolustamiseen pääkaupungissamme Brysselissä ja Brysseliä ympäröivällä Flanderin alueella, jota kutsutaan nimellä *Vlaamse Rand*. Olemme nähneet, kuinka eurokraatit, jotka tietävät näistä asioista hyvin vähän, pitävät meille hyvin yleisluonteisia saarnoja ja kertovat meille, mitä meidän pitäisi tehdä. Tämä suututtaa meitä erityisesti, emmekä voi hyväksyä tällaista.

Lisäksi tässä mietinnössä viitataan toistuvasti Lissabonin sopimuksen mukaisiin menettelyihin. Korostan jälleen kerran, että koska irlantilaiset äänestivät sopimusta vastaan, Lissabonin sopimus on poliittinen ja oikeudellinen pannukakku. Meidän vetoomusvaliokunnan jäsenten on osoitettava, ehkäpä enemmän kuin parlamentin muiden jäsenten, kunnioitusta oikeudellisia tosiasioita ja kansan, tässä tapauksessa irlantilaisten, demokraattisesti ilmaisemaa mielipidettä kohtaan, sillä irlantilaiset ovat toimittaneet Lissabonin sopimuksen historian roskalaatikkoon.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE). – (EL) Arvoisa puhemies, jäsen Hammerstein ottaa aina huomioon kansalaisille tärkeät asiat, ja olen päässyt toteamaan tämän itse osallistuessani vetoomusvaliokunnan valtuuskuntien matkoihin. Myös hänen tapansa esitellä vetoomusvaliokunnan työtä mietinnössä osoittaa suurta ymmärtäväisyyttä. Uskallan sanoa tämän olevan urauurtava mietintö, koska se ei ole samanlainen kuin se, jonka esittelemme joka vuosi, vaan siinä yritetään korostaa tiettyjä tapauksia, joihin valiokunta on puuttunut. Näin mietinnöllä pyritään tehostamaan vetoomusvaliokunnan toimintaa, jotta valiokunta voisi täyttää EU:n kansalaisten odotukset. Tavoitteena on varmistaa, että kansalaiset luottavat tapaan, jolla heidän asioitaan käsitellään, ja oikeus esittää vetoomuksia Euroopan parlamentille osataan pitää erillään oikeudesta valittaa Euroopan komissiolle.

On hyvin tärkeää, että kansalaiset ymmärtävät eri menettelyjen väliset erot. Tavoitteenamme ei ole saada lisää vetoomuksia. Tavoitteenamme on saada merkittäviä, epäpoliittisia vetoomuksia. Haluamme siksi sihteeristön, joka toimii tinkimättömästi, ei sekaannu poliittisiin kiistoihin eikä tee vetoomusmenettelyä koskevia päätöksiä maan poliittisten tapahtumien perusteella.

Vastaavasti tuomioistuimen päätösten kohdalla emme halua vetoomusvaliokunnan sekaantuvan oikeudenkäyntiin ja haluamme sen kunnioittavan Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen päätöksiä. Emme ole havainneet, että jäsenten määrän nostamisesta 25:stä 40:een olisi ollut mitään hyötyä. Katsokaa äänestystuloksia. Kuinka moni jäsen äänestää? Ei koskaan yhtä moni kuin ne 25, jotka kuuluivat alun perin vetoomusvaliokuntaan.

Tuomioistuinten ulkopuoliset menettelyt ovat kansalaisille arvokas kanava. Meillä on onneksi SOLVIT-järjestelmä, jota voidaan käyttää sisämarkkinoita koskevissa tapauksissa ja jota kansalaisten pitäisi hyödyntää. Asiat pitäisi ennen kaikkea hoitaa avoimesti ja riippumattomasti, jotta olemme tehtävämme tasalla.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (PSE). – (PL) Arvoisa puhemies, vuonna 2007 Euroopan parlamentti vastaanotti yli 1 500 vetoomusta eli 50 prosenttia enemmän kuin vuotta aiemmin. Tämä osoittaa yksiselitteisesti, että kansalaisemme tietävät entistä paremmin voivansa puolustaa oikeuksiaan EU:ssa.

Vetoomusvaliokunta käsiteli kokouksissaan yli 500:aa vetoomusta ja niistä 159:ää vetoomusten esittäjien läsnä ollessa. Lisäksi vuonna 2007 tehtiin kuusi tiedonhankintamatkaa Saksaan, Espanjaan, Irlantiin, Puolaan, Ranskaan ja Kyprokselle ja niiden pohjalta laadittiin suosituksia asianomaisille osapuolille.

Vetoomuksissa esiin tuodut EU:n kansalaisten huolenaiheet liittyivät pitkälti sellaisiin asioihin kuin ympäristö ja ympäristönsuojelu, omistusoikeudet, oikeus liikkua vapaasti, työntekijöiden oikeudet, ammatillisen pätevyyden tunnustaminen ja syrjintä. Vetoomusten esittäminen voi kehittää lainsäädäntöprosessia myönteiseen suuntaan erityisesti siksi, että vetoomuksen esittäjät tuovat esiin alueita, joilla EU:n lainsäädäntö toimii edelleen heikosti tai on tehotonta. Siksi lakia säättävien toimivaltaisten valiokuntien pitäisi kiinnittää

vetoomuksissa kuvattuihin ongelmiin erityistä huomiota laatiessaan tai tarkistaessaan lainsäädäntöä tai neuvotellessaan uudesta tai tarkistetusta lainsäädännöstä.

Koska jäsenvaltiot eivät aina osoita poliittista tahtoa löytää käytännöllisiä ratkaisuja vetoomuksissa esitettyihin ongelmiin, vetoomusvaliokunnan pitäisi pyrkiä tehostamaan työtään palvellakseen kansalaisia paremmin ja täyttääkseen heidän odotuksensa. Vetoomusten käsittelyä sekä järjestelmää, jolla vetoomukset, joita ei oteta käsiteltäväksi, siirretään toimivaltaisille kansallisille viranomaisille, pitäisi nopeuttaa parantamalla toimielinten välistä koordinaointia. Vetoomusvaliokunnan tehokas toiminta on kansalaisille selvä merkki siitä, että heidän perusteltuja huolenaiheitaan tutkitaan tehokkaasti, jolloin kansalaisten ja EU:n välille syntyy todellinen yhteys.

Inés Ayala Sender (PSE). - (ES) Arvoisa puhemies, tässä mietinnössä käsitellään jälleen vetoomusvaliokunnan perustehtävää ja toimintaa, ja totuus on se, että meidän on tunnustettava, että vetoomusvaliokunta ja Euroopan oikeusasiamies ovat mietinnöstä toiseen erinomaisia välineitä, joiden avulla EU:n kansalaiset voivat tuoda esiin tapauksia, joissa EU:n lainsäädäntöä ei ole sovellettu asianmukaisesti, ja pyytää tilanteeseen ratkaisua. Siksi on tärkeää, että EU:n kansalaiset pidetään ehdotuksissamme keskeisessä asemassa, vaikka asiat eivät ehkä toisinaan olekaan edenneet aivan yhtä mutkattomasti kuin niiden olisi pitänyt.

Joskus, erityisesti viime aikoina – ja tässä yhteydessä minun on tunnustettava, että olen aivan yhtä syyllinen kuin kuka tahansa muukin – Euroopan parlamentin jäsenillä ja heidän poliittisilla keskusteluillaan, myös kansallisella tai paikallisella tasolla käydyillä keskusteluilla, on liian suuri vaikutus menettelyissä, joissa kansallisia muutoksenhakukeinoja ei ole käytetty loppuun, ja ne voivat antaa kansalaisille valheellista toivoa siitä, että Euroopan unioni voi ratkaista kaiken. Siksi meidän on osoitettava esimerkillämme, että on hyvin tärkeää noudattaa toissijaisuusperiaatetta, jotta varmistetaan, että kaikki elimet – olivatpa ne kansallisia, paikallisia, alueellisia tai eurooppalaisia – kantavat kunnolla oman vastuunsa.

Siksi haluaisin, että kansalaiset voisivat ottaa johtavan aseman. Jotta tämä olisi mahdollista, heille on annettava enemmän tietoa ja kattavampia tietoja heidän mahdollisuuksistaan käyttää vetoomusoikeutta ja siitä, että tällaisia oikeuksia on ja että niitä on enemmän kuin koskaan ennen, sekä tietoa siitä, miten muut, paikalliset, alueelliset tai kansalliset muutoksenhakukeinot toimivat, jotta muutoksen hakeminen Euroopan parlamentin kautta eli vetoomuksen esittäminen olisi todella tarkoituksenmukaista eikä johtaisi viime kädessä turhautumiseen.

Katson myös, että osa esittelijän ehdotuksista on keskenään ristiriidassa. Mietinnössä todetaan, ettei resursseja ole tarpeeksi, että vetoomusten käsittely kestää kauan, vastaukset ovat leväperäisiä ja valiokunta käsittelee päällekkäisiä asioita, mutta silti siinä ehdotetaan esimerkiksi vetoomusten rekisteröinnin siirtämistä sihteeristölle. Katson, että tämä heikentäisi vetoomusten arvoa...

Puhemies. - (EN) Kukaan ei ole tähän mennessä ilmoittanut käyttävänsä puheenvuoroa ilman puhujalistaa. Sääntö on sääntö. Voitte siis päättää puheenvuoronne.

Inés Ayala Sender (PSE). - (ES) Arvoisa puhemies, kiitos. Jos tämä on joustavuuden toinen puoli, olen teille siitä kiitollinen.

Katson siis, että vetoomusten rekisteröinti pitäisi säilyttää puheenjohtajistossa. Katson, ettei meidän pitäisi heikentää vetoomusten asemaa, ja rekisteröinnin säilyttäminen puheenjohtajistossa mahdollistaisi ja säilyttäisi vetoomusten näkyvyyden parlamentissa, kun niitä ei rajattaisi vetoomusvaliokuntaan.

Olen myös huolestunut esittelijän ehdotuksista, jotka koskevat rikkomismenettelyn tarkistamista, ja haluaisin kuulla täällä läsnä olevan komission jäsen McCreevyn näkemyksen asiasta. Haluaisin hänen selventävän meille asiaa.

Lopuksi totean, että minäkin olen huolissani tiedonhankintamatkojen ja niiden avulla hankittujen vakuuttavien todisteiden asemasta, josta puhutaan mietinnössä. Katson, että vetoomusvaliokunnan on tehtävänä ja velvollisuutena on pitää poliitikkojen ja kansalaisten puolia heidän vaatiessaan, että muut vallanpitäjät, muut toimielimet toimivat niin kuin niiden täytyy.

Charlie McCreevy, komission jäsen. - (EN) Haluan kiittää jäsen Hammersteinia hänen mietinnöstään, valiokunnan puheenjohtajaa, jäsen Libickia sekä varapuheenjohtajia kaikesta yhteistyöstä, jota he ovat tehneet kanssamme vuosien mittaan. Luotan siihen, että yhteistyöhenki jatkuu myös tämän vaalikauden jälkeen.

David Hammerstein, esittelijä. – (ES) Arvoisa puhemies, haluan kiittää muita jäseniä heidän työpanoksistaan, jotka olen yrittänyt ottaa mukaan mietintöön.

Huomautukset menettelyjen hitaudesta ovat aiheellisia. Tämä johtuu muun muassa vetoomusten rekisteröinnistä. Ei ole yhtään hyvää syytä, jonka vuoksi vetoomuksen esittäjän pitäisi joutua odottamaan 3–4 kuukautta saadakseen vetoomukselleen numeron. Tähän perustuu ajatus niiden siirtämisestä Brysseliin puheenjohtajiston alaisuudessa ja niiden rekisteröimisestä täällä vetoomusvaliokunnan sihteeristön avustuksella. Kyse ei siis todellakaan ole vetoomusten aseman heikentämisestä.

Myös yhteisön lainsäädännön puutteellisesta täytäntöönpanosta ja rikkomisesta monissa tapauksissa on esitetty huomautuksia. Me vetoomusvaliokunnassa seuraamme näitä täytäntöönpanon puutteita. Emme pidä tehtäväämme millään tavalla tungettelevana. Siinä, että valiokunnan puolalainen puheenjohtaja vierailee Espanjassa, ei ole kyse sekaantumisesta muiden asioihin vaan EU:n lainsäädäntöön liittyvästä asiasta.

Vetoomusvaliokunta tarjoaa kansalaisilleen mahdollisuuden turvautua yhteisön lainsäädäntöön, kun kansalliset muutoksenhakukeinot on käytetty. En usko lainkaan, en alkuunkaan, että poliittiset näkökohdat olisivat vaikuttaneet yhteenkään tapaukseen. Vetoomusvaliokunnalle esitetyissä tärkeissä vetoomuksissa on ollut kyse tapauksista, joissa yhteisön lainsäädäntöä on rikottu jatkuvasti monen vuoden ajan, ja siksi vetoomukset on esitetty oikealle taholle, vetoomusvaliokunnalle.

On tärkeää, että vetoomusvaliokunnan sihteeristöllä on riittävät resurssit, jotta valiokunta voi pysyä itsenäisenä ja riippumattomana. Annan esimerkin: jos pidämme epäasianmukaisena parlamentin tai neuvoston ja komission hankintamenettelyä, joka koskee tietoteknistä palvelua, joka ei ole yhteentoimiva, kuinka voimme kysyä komission mielipidettä tästä hankinnasta, elleimme voi toteuttaa itsenäistä, riippumatonta tutkintaa? Emme mitenkään.

Siksi valmiuksiamme on parannettava. Vetoomusvaliokunnan kaikille jäsenille on selvää, että sihteeristöllä on liikaa työtä ja että se tarvitsee lisää resursseja.

Puhemies. – (PL) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan tiistaina 23. syyskuuta 2008.

21. Euroopan luovuuden ja innovoinnin teemavuosi (2009) (keskustelu)

Puhemies. – (PL) Esityslistalla on seuraavana Katerina Batzeliin kulttuuri- ja koulutusvaliokunnan puolesta laatima mietintö ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi Euroopan luovuuden ja innovoinnin teemavuodesta (2009) (KOM(2008)0159 – C6-0151/2008 – 2008/0064(COD)) (A6-0319/2008).

Katerina Batzeli, esittelijä. – (EL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, ensi vuoden nimeäminen Euroopan luovuuden ja innovoinnin teemavuodeksi on täysin sopusoinnissa EU:n ensisijaisten tavoitteiden kanssa. Tavoitteena on kehittää eurooppalaista osaamisyhteiskuntaa 27 jäsenvaltion EU:n keskeisenä vastauksena globalisaation taloudellisiin ja sosiaalisiin haasteisiin. Globalisaatiossa pyritään silmiinpistävästi kehittämään pelkästään taloutta, joka on itse asiassa aivan liian usein voittojen jakamista salaa.

Jos globalisaation on määrä kehittyä oikeudenmukaiseksi kehityspolitiikaksi, jonka taloudellisista ja sosiaalisista eduista kaikki alueet pääsevät hyötymään, sen on oltava ihmiskeskeistä. Globalisaation on tarjottava yhtäläiset mahdollisuudet kaikille kansalaisille kaikkialla maailmassa.

Olemme tehneet oikean valinnan päättäessämme ottaa eurooppalaisen teemavuoden 2009 keskeiseksi ulottuvuudeksi innovoinnin ja luovuuden yhdistelmän. ”Osaamiskolmiossa” – koulutus, tutkimus ja innovointi yhdistettynä luovuuteen – kansalainen on siten EU:n kehitysmallin kantava voima.

Lisäksi vuoden 2009 valitseminen luovuuden ja innovoinnin teemavuodeksi on poliittisesti selkeää jatkoa Euroopan kulttuurienvälisen vuoropuhelun teemavuodelle. Arvoisa komission jäsen Figel, saanen lisätä, että teidän panoksenne myötä se osoittautuu suureksi menestykseksi.

Tiedon ja luovuuden liikkuvuus on olennainen osa avointa kulttuurienvälistä vuoropuhelua. Vuoropuhelussa on tarkoitus käsitellä kulttuurista monimuotoisuutta, kumppanuutta liike-elämässä, ammatillista yhteistyötä, sosiaalista lähentymistä ja EU:n kansalaisten koulutuksen tiiviimpää yhdenmukaistamista.

Olenaisia edellytyksiä ovat siten kaikkien työmarkkinaosapuolten, pienten ja keski suurten yritysten, koulutuselinten ja ammatillisten elinten sekä yhteisön, jäsenvaltioiden ja alueiden viranomaisten selkeä sitoutuminen ja aktiivisuus.

Tärkein liikkeelle paneva voima kaikissa vuonna 2009 toteutettavissa toiminnoissa on se, että teemavuoteen sisällytetään kansalliset ja EU:n koulutusohjelmat, yhteisön elinikäisen oppimisen ohjelmat, koulutukseen liittyvät toimet sekä sosiaalirahastossa että muissa rakennerahastoissa ja myös kansalliset koulutusohjelmat.

Teemavuosi käsittää kulttuurin, viestinnän, työmarkkinat, nuoret, naiset, maahanmuuttajat, paikallis- ja alueyksiköt, kulttuuriteollisuuden ja pk-yritykset.

On päätetty, että yhteistyön pitäisi perustua moni- ja yksivuotisiin ohjelmiin, joista myönnetään tähän tarkoitukseen varattua rahoitusta hankkeille, vaikka parlamentti haluaisikin tälle teemavuodelle oman talousarvion kulttuurienvälisen vuoropuhelun teemavuoden tapaan. Parlamentti on tehnyt tarkistuksia, joilla ainakin varmistetaan, ettei teemavuotta rahoiteta ensisijaisesti yhteisön elinikäisen oppimisen ohjelmista vaan kustakin ohjelmasta ja alakohtaisesta toimesta. Ehdotuksessa innovointi ja luovuus eivät ole rasite koulutusohjelmille vaan keskeinen osa kaikkea yhteisön politiikkaa.

Kiitän lopuksi komission jäsentä, komission yksiköitä sekä puheenjohtajavaltioita Sloveniaa ja Ranskaa avoimesta vuoropuhelustamme ja yhteistyöstämme.

Ján Figel, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, haluan kiittää jäsen Batzelia, kulttuuri- ja koulutusvaliokuntaa sekä kaikkia parlamentin jäseniä heidän tuestaan ja alkuperäiseen tekstiin tekemistään tarkistuksista – ja parannuksista –, joiden tarkoituksena on vahvistaa sitä ja korostaa useita mahdolliseen Euroopan luovuuden ja innovoinnin teemavuoteen liittyviä näkökohtia.

Komissio voi varauksetta tukea tekstiä nykyisessä muodossaan. Tämä aloite on vastaus parlamentin ja jäsenvaltioiden vaatimuksiin koulutuksen ja kulttuurin yhteyksien vahvistamisesta. Keskittymällä luovuuteen ja lahjakkuuteen komissio haluaa painottaa, että samalla kun voimme hakea innoitusta menneisyydestä oppimalla rikkaasta eurooppalaisesta ja maailman perinnöstämme, kulttuuritoimintaan osallistumisen pitäisi ennen kaikkea olla kokemus, joka auttaa kehittämään ihmisten luontaisia mahdollisuuksia ja kannustaa aktiiviseen osallistumiseen. Luovuus ja innovointikyky ovat toisiinsa liittyviä taitoja, joita on edistettävä mahdollisimman laajasti elinikäisen oppimisen avulla.

Meissä kaikissa on luovuutta ja innovointipotentiaalia, ja kaikilla on erilaisia lahjoja, ovatpa he ammattimaisia taiteilijoita tai harrastelijoita, opettajia tai yrittäjiä, rikkaista tai köyhistä oloista.

Näiden mahdollisuuksien tukeminen voi auttaa ratkaisemaan yhteiskunnallisia haasteita ja myös muovaamaan Euroopan tulevaisuutta globalisoituneessa maailmassa, kuten jäsen Batzeli äsken totesi. Eurooppalainen teemavuosi tarjoaa tilaisuuden korostaa sitä, että parlamentti on yhdessä neuvoston ja jäsenvaltioiden kanssa jo laatinut asiakirjan tasapainoisesta lähestymistavasta koulutukseen, nimittäin suosituksen elinikäisen oppimisen avaintaidoista. Hyväksyimme sen joulukuussa 2006, ja se toimii ohjenuoranamme koko vuoden. Yksi suosituksen huomiota herättävistä piirteistä on taidon määrittäminen ”tietoina, taitoina ja asenteina”, ja aiomme käyttää teemavuotta korostaaksemme erityisesti asennekysymystä, jossa EU:n on kiistatta tehtävä eniten työtä.

Kun tätä eurooppalaista teemavuotta koskevasta ehdotuksesta keskusteltiin alun perin hyvin epävirallisesti kulttuurivaliokunnan kanssa, jäsen Pack korosti, että kyseessä on eurooppalainen menestystarina, joka kannattaa esitellä äänestäjille vaalivuonna 2009. Kehotankin parlamenttia ja kaikkia meitä toimimaan todellisina luovuuden ja innovoinnin lähettiminä – ei pelkästään vuonna 2009 vaan sen jälkeenkin.

Mihaela Popa, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (RO) Kuten tiedätte, komission ehdotus vuoden 2009 nimeämisestä Euroopan luovuuden ja innovoinnin teemavuodeksi on osa aloitetta, jolla pyritään tähdentämään eri aiheiden merkitystä nimeämällä vastaavia teemavuosia. EU:n on korostettava luovuutta ja innovatiivisuutta kyetäkseen vastaamaan liikkuvuuden Euroopassa luomiin haasteisiin, ja tämän aiheen valitseminen Euroopan teemavuodeksi on hyvä tilaisuus välittää kansalaisille tietoa alan parhaista käytännöistä ja piristää poliittista keskustelua.

Euroopan teemavuoden 2009 yleistavoitteena on edistää luovuutta, koska se on innovoinnin liikkeelle paneva voima ja keskeinen tekijä henkilökohtaisten ja ammatillisten sekä yrittäjyyteen liittyvien ja yhteiskunnallisten taitojen kehittämisessä. Luovuus ja innovatiivisuus ovat kaksi arvoa, joiden merkitys vain kasvaa käyttäessämme niitä. Mitä enemmän käytämme niitä, sitä tehokkaampia niistä tulee. Huippusuoritus edellyttää kuitenkin erityishuomiota ja suotuisia olosuhteita.

Vuonna 2009 kaikkien jäsenvaltioiden on hyvin tärkeää edistää toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteen mukaisesti toimia, jotka koskevat nuoria, niin miehiä kuin naisia, koska tiedämme naisten olevan aliedustettuina tieteessä ja tutkimuksessa. Näihin toimiin olisi otettava mukaan myös vammaiset, joilla on paljon luovuuspotentiaalia.

Euroopan kansanpuolue tukee eurooppalaista innovointia ja pitää Euroopan innovaatio- ja teknologiainstituutin (EIT) perustamista ensiarvoisen tärkeänä. Katsomme kuitenkin, ettei ihmisten luontaiseen luovuuteen ja innovatiivisuuteen luottaminen riitä, vaan meidän olisi käynnistettävä toimia ja järjestettävä tapahtumia. Tähän liittyen kannatamme sitä, että parlamentti hyväksyy Euroopan luovuuden ja innovoinnin teemavuotta koskevan mietintöluonnoksen, josta on neuvoteltu Euroopan komission ja neuvoston kanssa. Lisäksi on hyvin tärkeää, että käynnistämme useita seurantatoimia, joiden tarkoituksena on turvata toimien jatkuminen teemavuoden päättymisen jälkeenkin. Kuten komission jäsen totesi, meidän Euroopan parlamentin jäsenenä pitäisi todellakin toimia luovuuden lähettiläinä.

Christa Prets, PSE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, meneillään on Euroopan kulttuurienvälisen vuoropuhelun teemavuosi, ja ajattelemme jo luovuuden ja innovoinnin teemavuotta, mikä on hyvä asia, koska nämä kaksi aihetta täydentävät toisiaan. Tämä on hyvin tärkeää, koska kulttuurienvälisen vuoropuhelun käynnistäminen, käyminen ja osaksi elämäämme ottaminen vaatii paljon luovuutta ja innovointia. Meidän pitäisi tarkastella nyt käytännön asioita, jotta voimme sitten siirtyä saumattomasti seuraavaan vuoteen ja uusiin vaatimuksiin. Luovuus on nähtävä innovoinnin liikkeelle panevana voimana ja keskeisenä tekijänä henkilökohtaisten ja ammatillisten sekä yrittäjyyteen liittyvien ja yhteiskunnallisten taitojen kehittämisessä.

Erityisen tärkeää tässä yhteydessä on elinikäinen oppiminen. EU:sta on tultava luovempi ja innovatiivisempi, jotta se voi vastata maailmanlaajuisen kilpailun haasteisiin sekä mukautua ja reagoida teknologian nopeisiin muutoksiin ja kehitykseen. Tältä osin on vielä paljon tehtävää. Jos tarkastelemme tutkimuksen ja kehityksen puiteohjelmaa ja varoja, jotka jokaisen jäsenvaltion on määrä osoittaa tähän tarkoitukseen, nimittäin kolme prosenttia BKT:stä, emme voi olla huomaamatta, että olemme yhä kaukana tavoitteesta. Kun tarkastelemme muita maita, kuten Yhdysvaltoja ja Kiinaa, jotka investoivat tutkimukseen ja kehitykseen paljon enemmän, voimme nähdä, missä EU:n toiminnassa on puutteita, jotka on korjattava.

Myös rahoituksen hankkiminen vaatii todella paljon luovuutta ja innovointia. Niitä olisi tarvittu jo tässä ohjelmassa. Sen oli valitettavasti selvittävä ilman rahoitusta. Jäsenvaltioiden – ja myös järjestöjen ja elinten – on nyt itse ratkaistava, mitä ensisijaisia tavoitteita ne asettavat ja miten ne rahoitetaan, mihin tarkoitukseen niiden on tietysti käytettävä asianomaisia EU:n tukiohjelmiä. Lisäinnovaatioihin ja lisätoimiin olisimme kuitenkin tarvinneet myös lisärahoitusta. Se olisi varmasti ollut tarpeen.

On myös hyvin tärkeää luoda tiivis yhteys taiteen sekä koulujen ja yliopistojen välille. Taidetta ja kulttuuria on lisäksi tuettava ja kannustettava, jos niiden halutaan synnyttävän luovuutta. Ajatukset ovat hyvin usein jo olemassa, mutta niiden toteuttamiseen ei ole rahaa. On hyvin tärkeää, ettemme laiminlyö kulttuurienvälisen vuoropuhelun teemavuoden, liikkuvuuden teemavuoden ja kaikkien näiden toisiinsa kiinteästi liittyvien toimien arviointia. Sen avulla saamme nimittäin tietää, miten kansalaiset hyötyvät näistä toimista ja miten voimme tehdä heille selväksi ja ymmärrettäväksi, että kaikki nämä ensisijaiset tavoitteet hyödyttävät viime kädessä heitä henkilökohtaisesti ja edistävät Euroopan unionin kehitystä.

Hannu Takkula, ALDE-ryhmän puolesta. – (FI) Arvoisa puhemies, minulle on erityinen ilo puhua tänään, koska parlamentin paras varapuhemies Marek Siwiec on tänään johtamassa istuntoa ja loistava komissaari Ján Figel' on täällä ja koska aihekin on mitä kiinnostavin – luovuus ja innovaatio, joskin voi aina näistä asioista puhuttaessa kysyä, mitä on luovuus ja mitä on innovaatio.

Monesti tuntuu siltä, että ne ovat sanoja, joilla ei katsota olevan paljonkaan sisältöä. Jos minun pitäisi vastata kysymykseen, mitä on luovuus, niin ainakin yhden vastauksen tiedän, jonka suomalaisen säveltäjän Sibeliuksen kerrotaan antaneen: hänen mielestään luovuus on tuskaa.

Mutta emmehän me pelkää Euroopassa tuskaa, jos se synnyttää uutta lisäarvoa, jotakin sellaista, joka vie meitä kansakuntina ja Eurooppana eteenpäin. Se on nähdäkseni tämän teemavuoden keskeinen tarkoitus. Tuoda jotakin uutta lisäarvoa eurooppalaiseen todellisuuteen.

Miten luovuutta ja innovaatiota edistetään? Niin kuin arvoisa puhemies tietää, teidän maahanne Puolaan on nousemassa eurooppalainen teknologia- ja innovaatioinstituutti. Se on varmasti yksi sellainen tekijä kyseisellä alalla, joka pyrkii rohkaisemaan Euroopan unionin jäsenvaltioita erilaisilla kimmokkeilla luomaan uutta lisäarvoa ja tekemään innovaatioita.

Me kuitenkin tiedämme, että innovaatiot tai luovuus eivät synny hallinnollisilla päätöksillä. Vaikka me mitä päättäisimme täällä, ne eivät synny päätöksillä, vaan me tarvitsemme resurssit, edellytykset yliopistoissa, kouluissa ja yhteiskuntiemme eri osa-alueilla, jotta ihmisillä on mahdollisuus keskittyä luomaan uutta ja vaihtaa parhaita käytänteitä ja jotta ihmiset voisivat irrottautua sellaisista stereotypioista, jotka estävät uuden ajattelun syntymisen.

Tämä on meille suuri haaste, koska me kaikki tiedämme, että meidän omien maidemme koululaitokset ovat monissa tapauksissa syntyneet pitkän tradition tuloksena. Niissä on opetettu tiettyä traditiota, tiettyä totuutta, ja jossakin kohdin olisi tarpeen kyseenalaistaa asioita ja tarkastella niitä moniarvoisuuden näkökulmasta ja huomata, että olemalla kriittisiä ja olemalla eri mieltä, haastamalla paradigmat, tietyt totuudet, voidaan onnistua luomaan uutta lisäarvoa.

Tiedän, että komissaari varmasti kehottaa omalta osaltaan jäsenvaltioita toimimaan niin, että ne kaikki voisivat esittää kansalliset innovaatiostrategiat siitä, millä tavalla ne elinikäisen oppimisen ohjelman kautta perusteelta yliopistoihin asti tukevat opiskelijoita luomaan uutta tai antavat tilaa uudelle ajattelulle.

Tämä on tärkeä asia, ja katson, että tämän teemavuoden keskeinen anti on se, että luovuus, innovaatio ja uusi ajattelu nostetaan keskustelun ytimeen. Ehkä sitä kautta syntyy uutta innovaatiota ja uutta lisäarvoa, ja ehkä ne johtavat tuotteistamiseen asti, koska talous on Euroopan unionissa tärkeä kysymys. Kiitoksia, herra puhemies.

Mieczysław Edmund Janowski, UEN-ryhmän puolesta. – (PL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, Paul Gaguin sanoi, ”suljin silmäni, jotta näkisin”. Haluamme nähdä paremmin, ymmärtää paremmin ja toimia paremmin. Meidän on herätettävä meissä uinuvat taidot ja lahjat. On hyvin tärkeää käyttää kaikkia eurooppalaisen yhteiskunnan luovia voimia niiden haasteiden kohtaamiseksi, joita maailma meille asettaa. Muodostamme maapallon väestöstä alle 8 prosenttia. Ihmiset muualla maailmassa ovat aktiivisia ja aivan yhtä lahjakkaita kuin me. Tästä syystä haluan Unioni kansakuntien Euroopan puolesta -ryhmän nimissä antaa tukeni Euroopan luovuuden ja innovoinnin teemavuodelle.

En kuitenkaan halua tämän olevan toimintaa vain toiminnan vuoksi. Meidän on tehtävä kaikkemme, jotta emme haaskaa mahdollisuuksiamme ja kykyjämme luoda uusia ja myönteisiä arvoja kaikilla aloilla: teknologian, yrittäjyyden, rahoituksen ja sosiaalisella alalla sekä muilla aloilla. Meillä ei ole varaa heittää hukkaan tuhansien lahjakkaiden eurooppalaisten – niin nuorten, vanhojen kuin vammaistenkin – taitoja, kykyjä ja kovaa työtä. Meidän on pyrittävä kaikin tavoin yksinkertaistamaan menettelyjä innovatiivisten ratkaisujen tuottamiseksi. Hyödyntäkäämme seitsemännen puiteohjelman tavoitetta tähän tarkoitukseen!

Mikel Irujo Amezaga, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (ES) Haluan aluksi onnitella sekä komissiota sen ehdotuksesta että esittelijä Batzelia mietinnöstä, jota valiokuntamme tuki yksimielisesti yhtä jäsentä lukuun ottamatta, kuten tavallista.

Yhtäältä haluan huomauttaa, että kotiseudullani Baskimaassa kuluva vuosi on nimetty innovoinnin vuodeksi. Hankkeen toteuttaminen perustuu vuonna 2007 hyväksyttyihin toiminta-ajatuksiin, ja ainakin joitakin näistä toiminta-ajatuksista voitaisiin mielestäni hyödyntää jossain määrin.

Yksi tällainen toiminta-ajatus voisi olla erittäin tärkeän ajatuksenvapauden edistäminen yhteiskunnassa. Ainakin tämän toiminta-ajatuksen pitäisi sisältyä teemavuoteen. Ajattelu, joka tukee tieteen henkeä ja kehittää päättelykykyä, jotta helpotetaan muutosta organisaatioissa ja instituutioissa alueellamme ja niiden panosta nykyaikaisen, tukea antavan, avoimen ja innovatiivisen maanosan rakentamiseen.

Toisaalta luovuuden ja innovoinnin teemavuoden pitäisi kannustaa ajatusta avoimesta innovoinnista: innovointia, joka perustuu sisäisiin valmiuksiin ja käsittää kaikki mahdolliset innovaatiolähteet – käyttäjät, toimittajat ja verkostot – ja johon sisältyvät tuotteen ja teknologian ohella arvон luomiseen tarvittavat aineettomat ja muut moninaiset näkökohdat.

Samoin innovointi olisi ulotettava teemavuonna koskemaan kaikkia aloja. Innovointia olisi tehtävä kaikissa hallinnoissa, enkä tarkoita tällä pelkästään jäsenvaltioiden hallituksia, alueita tai muita kuin valtiollisia elimiä, joilla on paljon sanottavaa teemavuoden aikana. Pyytäisin komissiota muistamaan myös tämän.

Innovoinnin pitäisi siis ulottua kaikkiin organisaatioihin ja instituutioihin, ovatpa ne julkisia tai yksityisiä, voittoa tuottavia tai voittoa tuottamattomia, ja kaikkiin elämän osa-alueisiin. Teemavuodella olisi edistettävä erityisesti yhteiskunnallista innovointia ja ympäristön kestävyyttä tukevaa innovointia.

Puhetta johti*varapuhemies* **Alejo VIDAL-QUADRAS**

Vladimír Železný, IND/DEM-ryhmän puolesta. – (CS) Arvoisa puhemies, minut valittiin Euroopan parlamenttiin entisestä kommunistimaasta. Yllättävää kyllä, koemme täällä EU:ssa jälleen asioita, jotka luulimme varmasti jättäneemme taaksemme kauan sitten. Kyseessä on outo *déjà vu* -ilmiö. Näin kotimaassani koko kommunistisen ajanjakson, jonka aikana elämämme jaettiin huolellisesti vuosiin, kuukausiin, viikkoihin ja päiviin, joista jokainen oli omistettu jollekulle ja jollekin. Meillä oli kansankulttuurin vuosi, kirjan kuukausi, Tšekkoslovakian ja Neuvostoliiton välisen ystävyyden kuukausi, maailmankaikkeuden viikko ja kaivostyöntekijän päivä. Joka kerta heräsimme aamulla siihen, että päivämme, viikkomme tai kuukautemme kuului jollekulle muulle kuin meille itsellemme. Elämämme oli kuin yksi suuri päättymätön kampanja. Tämän kampanjoinnin tarkoituksena oli peitellä vapauden puutetta, samoin kuin appelsiinien ja lihan niukkuutta. Euroopan unionin jäsenenä meillä on riittävästi appelsiineja ja lihaa, mutta unioni antaa periksi samalle kiusaukselle: tuloksia yritetään saavuttaa kampanjoimalla kärsivällisen ja lujan työn sijasta.

Miten Euroopan unioni aikoo luoda väkisin lisää luovuutta? Luovuus perustuu keksimiseen ja lahjakkuuteen sekä inspiraatioon (tai ainakin hyvään ajatukseen). Emme saavuta teemavuodella muuta kuin sen, että teemme sadat uudet kansalaisjärjestöt onnellisiksi. Nämä kansalaisjärjestöt ovat demokratiaamme vaikuttava outo sairaus. Vaikka niitä ei ole valittu vaaleilla eikä hyväksytty, ne saavat käyttää rahastojemme varoja, koska ne toimivat tietysti yleisen edun nimissä. Kansalaisjärjestöt käyttävät mielellään koko talousarvion tähän vuoden kestävään kampanjaan. Ne tuhlaavat veronmaksajien rahoja tuhansiin lentolehtisiin sekä lukuisiin mainoksiin, tapahtumiin ja seminaareihin. Luovuus on kuitenkin samassa jamassa vuoden päästäkin. Arvoisa puhemies, minulla on ehdotus. Meidän pitäisi nimetä ensi vuosi Euroopan luovuuden ja innovoinnin teemavuoden sijasta tavallisen työnteon vuodeksi, jolloin ei kampanjoida mitään. Kampanjaton vuosi, mikä helpotus se onkaan. Kiitos.

Thomas Wise (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, Euroopan teemavuoden 2009 yleistavoitteena on ”edistää kaikkien ihmisten luovuutta, koska se on innovoinnin liikkeelle paneva voima ja keskeinen tekijä henkilökohtaisten ja ammatillisten sekä yrittäjyyteen liittyvien ja yhteiskunnallisten taitojen kehittämisessä”. Me puhumme kuitenkin aina uudesta lainsäädännöstä. Vihamielinen valtio, joka rämpiä lainsäädännön ja byrokratian suossa, tukahduttaa kansalaistensa luovuuden ja yritteliäisyyden. Esimerkiksi Belgia ei todennäköisesti tuota koskaan sellaisia persoonia kuin Joe Meek tai Richard Branson, ja olkaamme rehellisiä: Laulava nunna ei koskaan vetänyt todella vertoja The Beatles- tai Rolling Stones -yhtyeille.

Kun komissio muuttuu yhä näkymättömämmäksi ennen häviämistään pimeyteen, eurooppalaisen kulttuurin merkkiteokset valaisevat yhä reittiämme kuin majakat. Meidän ei pitäisi tukahduttaa taiteilijoitamme antamalla lisää lainsäädäntöä. Kuten suuri Ral Donner kerran laulussaan valitti, ”et tiedä, mitä sinulla on, ennen kuin menetät sen!”

Pál Schmitt (PPE-DE). – (HU) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, Euroopan luovuuden ja innovoinnin teemavuosi on erinomainen tilaisuus kiinnittää kansalaisten huomiota unionin toimiin koulutuksen ja tutkimuksen alalla, erityisesti elinikäisen oppimisen ohjelman yhteydessä.

Elinikäinen oppiminen on olennainen osa Lissabonin ohjelmaa, jonka tärkeimpiä tavoitteita ovat osaamisyhteiskunnan kehittäminen, kilpailukyvyyn lisääminen, talouden elvyttäminen ja työpaikkojen luominen.

Kun puhumme luovuudesta, ajattelemme usein pelkästään tutkijoita, insinöörejä, rakentajia tai käsityöläisiä. Taloudellisen ja teknologisen innovoinnin lisäksi luovuuden käsitteellä on kuitenkin toinen, helpompi tulkinta, joka on ehkä meille läheisempi, nimittäin luovuus taiteellisessa mielessä.

Taiteilijat, jotka hämmästyttävät meitä yhä uudelleen ja uudelleen, myötävaikuttavat suuresti siihen, että elämme täyttä elämää, oli kyse sitten maalaamisesta, kuvanveistosta, kirjallisuudesta, laulamisesta, teatterista, grafiikasta, valokuvauksesta, suunnittelusta tai jopa elokuvista, jotka tavoittavat suunnattoman määrän ihmisiä. Taiteilijat ja heidän luomansa teokset määrittelevät elämänlaatumme.

Luovuuden teemavuosi tarjoaa hyvän tilaisuuden antaa tunnustusta ja arvostusta näille ihmisille, jotka tekevät välittömästi ympäristöstämme asumiskelpoisen ja vaikuttavat eurooppalaisten nuorten makuun, arvoarvostelmiin ja vaatimuksiin paremmasta.

Ymmärrän, että tarvitsemme kipeästi innovatiivista ja luovaa teknologiaa, jolla saadaan aikaan vallankumouksellisia muutoksia. Hienot autot, ihmeelliset viestintävälineet ja innovatiivisen tieteellisen

tutkimuksen tulokset ovat toki häikäiseviä, mutta minkäarvoista elämä olisi ilman kauniita taideteoksia, patsaita, grafiikkaa, tekstiilejä tai luovia musiikkiteoksia ja kirjallisia teoksia, jotka ympäröivät meitä?

Toivon hartaasti, että Euroopan unionin ohjelmiin sisältyvät kulttuurin eettinen ja konkreettinen arvostus, erityisesti sellaisten teosten osalta, jotka lujittavat ylpeyttä eurooppalaisesta identiteetistä ja joiden ansiosta me kaikki voimme pitää eurooppalaisuudestamme hieman enemmän.

Vaikka olen puhunut tähän saakka taiteista, saanen ilmaista lopuksi toiveeni siitä, että Euroopan innovaatio- ja teknologiainstituutti, joka on äskettäin avattu Budapestissä, myötävaikuttaa myös tehokkaasti tämän teemavuoden onnistumiseen. Kiitos tarkkaavaisuudestanne.

Leopold Józef Rutowicz (UEN). - (PL) Arvoisa puhemies, kulutuksen kasvu samoin kuin talouskasvuun, terveydenhuoltoon ja kulttuuriin osoitettavien resurssien lisääntyminen tulevassa globalisaatioprosessissa ovat yhä enemmän riippuvaisia useista tekijöistä. Näitä ovat koulutuksen tehokkuus, toimet ihmisten arjessa näkyvän luovuuden ja innovoinnin edistämiseksi, parempien organisaatio- ja rahoitusmallien luominen innovaatioiden tuottamiseksi sekä ajatukset, joilla lisätään tuottavuutta, parannetaan laatua, luodaan työpaikkoja, alennetaan kustannuksia ja parannetaan kilpailukykyä.

Tärkeää tässä kaikessa on koulutuksen kehittäminen, ja tähän kuuluu lakisääteinen koulutus, jossa pitäisi kannustaa luovaa ajattelua. Myös tiedotusvälineiden pitäisi kannustaa innovatiivista ajattelua esittelemällä saavutuksia ja osoittamalla kunnioitusta niille, joiden ansiota saavutukset ovat. Innovointi taloudessa, paikallishallinnon eri tasoilla ja niin edelleen voisi mahdollistaa hyvin laajamittaisen osallistumisen, mikä edellyttää hallinnollisten esteiden poistamista ja täysimittaista yhteiskunnallista osallisuutta, mikä riippuu hyvin pitkälti politiikoista.

Luovuuden ja innovoinnin teemavuoden 2009 ei pitäisi olla ajattelun vuosi, vaan konkreettisen ja luovan toiminnan vuosi. Direktiiviehdotus on tarpeellinen asiakirja, eivätkä esitetyt muutokset vaikuta sen keskeiseen sisältöön. Jäsen Batzeli, kiitos mietinnöstänne.

Małgorzata Handzlik (PPE-DE). - (PL) Arvoisa puhemies, luovuus ja innovointi ovat avaintekijöitä osaamistaloudessa, ja EU:n talous on varmasti myös tällainen. Globalisaation haasteiden kohtaaminen ja sen edustamien mahdollisuuksien hyödyntäminen edellyttää innovatiivista ja luovaa lähestymistapaa.

Taloudellinen toiminta on vain yksi niistä aloista, joilla luovuus ja innovointi ovat tärkeitä menestystekijöitä ja joilla ne usein ratkaisevan kilpailuedun. Ilman niitä on vaikea ajatella tuotteita tai palveluja, jotka täyttävät kuluttajien kasvavat vaatimukset. Tästä syystä katson, että Euroopan komission suunnitelmissa olisi painotettava merkittävästi yritysten osallistumisen lisäämistä, erityisesti innovoinnin ja luovuuden tarjoamien mahdollisuuksien hyödyntämisestä saatujen kokemusten osalta.

Luovuus ja innovointi ovat taitoja, joita on vaikea oppia, mutta niitä voidaan varmasti tukea. Koulutus on hyvin tärkeää niiden kehittymisen stimuloimisessa. Näiden toimien ei kuitenkaan pitäisi rajoittua pelkästään kouluihin tai akateemiseen koulutukseen. On tärkeää, että luovuutta ja innovointia edistetään kaikilla koulutustasoilla, eri koulutusmuodoissa, koko työelämässä olon ajan ja vielä eläkkeelläkin. Edistettäessä innovointia ja luovuutta kannattaa hyödyntää kokemuksia, joita on saatu nykyisistä koulutusohjelmista ja muista aloitteista, erityisesti niistä, joissa on rajatylittävä ulottuvuus.

Uskon, että vuoden 2009 nimeäminen Euroopan luovuuden ja innovoinnin teemavuodeksi auttaa tehokkaasti lisäämään ihmisten tietoisuutta, levittämään tietoa hyvistä käytännöistä sekä stimuloimaan tutkimusta ja luovuutta. Ennen kaikkea se herättää keskustelua politiikasta ja muutoksista, joita tarvitaan, jotta luovuus ja innovointi saavat enemmän tukea yrityksiltä, EU:n toimielimiltä ja jäsenvaltioilta.

Jerzy Buzek (PPE-DE). - (PL) Arvoisa puhemies, olen siinä harvinaisessa tilanteessa, että voin sanoa olevani yhtä mieltä kaikkien edellisten puhujien kanssa. Te kaikki olette selittäneet selkeästi ja vakuuttavasti, miksi tämä vuosi on tärkeä. Jäsen Janowski selitti tämän erityisen kaunopuheisesti muutama minuutti sitten. Olen kuitenkin myös samaa mieltä niiden kanssa, joiden mukaan tämä voi olla vain yksi niistä vuosista, jotka eivät johda todellisiin tuloksiin. Jos emme siis halua, että joudumme sanomaan juuri näin vuoden tai parin kuluttua, meidän on valmistauduttava ottamaan joitakin konkreettisia askelia.

Yksi konkreettinen askel olisi sen toteaminen, että toteutamme perustavaa ensisijaista tavoitettamme, joka on Lissabonin strategia. En ole kuullut kenenkään mainitsevan tätä. Kyseessä on uskomattoman tärkeä asia. Juuri Lissabonin strategiassa yhdistimme ensi kertaa teknologiset ja taloudelliset kysymykset taiteeseen. Jos aiomme puhua erityisistä askelista, sen olisi nähdäkseni tapahduttava kahdella tasolla.

Ensimmäinen taso (käytän hyväksi sitä, että koulutuksesta vastaava komission jäsen Figel' on täällä paikalla) on koulutus. Meidän pitäisi analysoida tilannetta Euroopan unionissa. Tarjoaako ylioppilastutkinto todellakin perustan tämän tutkinnon suorittavien nuorten luovalle ajattelulle? On tarkasteltava todellakin uudelleen sitä, mitä Euroopassa tapahtuu. Esteettinen herkkyyys yhtäältä ja matemaattiset kyvyt ja tiede toisaalta – näitä meiltä puuttuu. Perinteiset humanistiset tieteet eivät mahdollista tätä. Euroopan yliopistoliitto puhuu usein tästä asiasta.

Vielä yksi asia, joka on hyvin tärkeä. Jos meidän pitää puhua resursseista, on ollut puhetta joidenkin resurssien osoittamisesta Euroopan unionin tasolla. Meidän on pyrittävä luomaan tilanne, jossa meillä on tämän vuoden lopussa jonkinlainen kertomus, joitakin tarkkoja tietoja yksittäisten jäsenvaltioiden tilanteesta ja siitä, mitä puutteita on ja miten voimme tehdä vertailuja. Emme nimittäin ole koskaan varsinaisesti tehneet tämäntyyppistä vertailua EU:ssa. Siitä on meille apua Lissabonin strategiassa.

Zita Pleštinská (PPE-DE). – (SK) Arvoisa komission jäsen Figel', olen iloinen, että olette läsnä tämänpäiväisessä keskustelussa, koska elämäkokemuksenne muistuttaa monin tavoin omaani.

Omista kokemuksistani taiteilijana voin sanoa, että Euroopan teemavuosien omistaminen tietyille aiheille auttaa ehdottomasti lisäämään kansalaisten tietoisuutta ja osallistumista.

EU:n on nykyisin reagoitava globalisaation haasteisiin ja mahdollisuuksiin vahvistamalla luovuuttaan ja innovointikykyään, joten pidän myönteisenä komission päätöstä nimetä vuosi 2009 Euroopan luovuuden ja innovoinnin teemavuodeksi.

Innovoinnin käyttövoimana ovat ihmiset sekä heidän ammatilliset, yrittäjyyteen liittyvät ja yhteiskunnalliset taitonsa. Erityistä huomiota onkin kiinnitettävä elinikäiseen oppimiseen. Pidän myönteisinä ehdotettuja toimia, joilla on tarkoitus edistää luovuutta ja innovointikykyä elinikäisen oppimisen kaikissa vaiheissa, koko työelämän ajan ja vielä eläkkeelläkin.

Olen vakuuttunut, että vuodelle 2009 asetettujen tavoitteiden, joiden on määrä auttaa EU:ta hyötymään innovoinnista, saavuttamiseksi muihin politiikanaloihin olisi yhdistettävä useita toimia. Näitä toimia olisi myös jatkettava Euroopan luovuuden ja innovoinnin teemavuoden päättymisen jälkeenkin.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Vuoden 2009 nimeäminen Euroopan luovuuden ja innovoinnin teemavuodeksi on vankka sitoumus, jonka olemme antaneet. EU:n teollisuus- ja palveluyrityksistä 42 prosenttia on ilmoittanut harjoittavansa innovointitoimintaa. Vuonna 2003 saksalaisista yrityksistä 65 prosenttia teki innovaatioita ja maassa myönnettiin 312 patenttia miljoonaa asukasta kohden, kun EU:n keskiarvo oli 128 patenttia miljoonaa asukasta kohden. Romaniassa viidenes yrityksistä harjoittaa innovatiivista liiketoimintaa. Vuonna 2006 EU:n tutkimus- ja innovointi-investoinnit olivat vain 1,84 prosenttia BKT:stä, vaikka Lissabonin strategiassa on asetettu tavoitteeksi 3 prosenttia.

Tutkimus- ja innovointi-investoinnit eivät kasvaaneet samaa tahtia kuin EU:n bruttokansantuote. Selvitykset, mielipidetutkimukset, konferenssit ja tiedotuskampanjat eivät mielestäni riitä. Euroopan luovuuden ja innovoinnin teemavuoden on oltava vuosi, jolloin lupaukset pidetään. Luovuuden edistäminen tarvitsee riittävästi tukea yhteisön talousarviosta ja kansallisista talousarvioista. Arvoisa komission jäsen, yhdessä meidän kanssamme, Euroopan parlamentin ja jäsenvaltioiden kanssa, sitoudutte lisäämään luovuutta ja innovointia EU:ssa vuonna 2009.

Dumitru Oprea (PPE-DE). – (RO) Kiitämme kaikkia niitä, joiden ansiosta keski- ja itäeurooppalainen maa saattoi juhlia luovuutta vuotta aiemmin, koska Budapest on itse asiassa tämän uuden luovuutta ja innovointia koskevan eurooppalaisen suuntauksen pääkaupunki. Ehdotamme vastaavasti, että johtavilla yliopistoilla pitäisi olla mahdollisuus edistää eurooppalaista politiikkaa toteuttamalla erityistoimia vähintään yhdessä yliopistossa kussakin niistä maista, jotka liittyivät EU:hun kahden viimeisimmän laajentumiskierroksen yhteydessä, ja että asiantuntijoilla pitäisi olla mahdollisuus ottaa kantaa näihin toimiin. Ehdotamme myös, että pari huippututkijaa kustakin näistä maista vierailee viidessä eurooppalaisessa huippuyliopistossa ja -tutkimuskeskuksessa.

Marusya Ivanova Lyubcheva (PSE). – (BG) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, vuoden 2009 nimeäminen "Euroopan luovuuden ja innovoinnin teemavuodeksi" tarjoaa mahdollisuuden edistää kulttuurista, tieteellistä ja taloudellista yhteistyötä. Se myös antaa kullekin jäsenvaltiolle mahdollisuuden laatia oma kansallinen ohjelma, jolla kannustetaan ihmisiä kehittämään piileviä luovia kykyjään.

Aivan kuten elinikäinen oppiminen on tärkeää, kaiken innovointipolitiikan perustana oleva luovuus on ratkaisevaa uuden yhteiskunnallisen lisäarvon tuottamiselle. Tämä politiikka on osoitus siitä, että luotamme

inhimillisiin voimavaroihin ja kehitämme niitä ja että ne ovat keskeisessä asemassa. On tärkeää luoda suora yhteys koulutuksen, kulttuurin ja tieteen välille. On tärkeää, että instituutiot ovat vuorovaikutuksessa keskenään laajentaakseen toimialaansa. Luovuus ja innovointi kuuluvat kaikkiin ikäkausiiin. On myös tärkeää, että lahjakkuuden kannustamiseen osoitetaan riittävästi voimavaroja ja julkista tukea. Lahjakkuudet kehittyvät mutta tarvitsevat tukea, koska juuri kyvykkäät ja lahjakkaat luovat yksilöt ovat yhteiskunnan kantavia voimia.

Ján Figel', komission jäsen. – (SK) Haluan kiittää lämpimästi mielenkiintoisesta keskustelusta, joka on osoitus kiinnostuksesta innovointia ja luovuutta kohtaan ja parlamentin tuesta toimintasuunnitelmalle. Panin merkille, että keskustelua hallitsivat uusia jäsenvaltioita edustavat parlamentin jäsenet, mikä on hyvä asia sinänsä ja ehkä myönteinen merkki siitä, että EU:n laajentumisen myötä uusia aiheita ja realiteetteja tarkastellaan sekä koko maailman näkökulmasta että paikallisesta näkökulmasta.

Yhdysvaltalainen sosiologi Richard Florida on sanonut, että avain innovatiiviseen yhteiskuntaan on kolmen tekijän yhdistelmä: lahjakkuuden, teknologian ja avarakatseisuuden. Jokainen on jossain määrin lahjakas, omalla tavallaan, ja lahjakkuutta on erilaista. Teknologiaa edustaa tietokone tai musiikkisoitin, ehkäpä pyörätuoli, jonka avulla taitoja voidaan kehittää. Kolmas osatekijä, avarakatseisuus, antaa kaikille, syrjäytyneet ja heikot mukaan luettuina, mahdollisuuden osallistua prosesseihin, joilla saadaan aikaan parannuksia, lisätään sosiaalista osallisuutta ja hankitaan uutta tietämystä.

Olen iloinen, että keskustelussa mainittiin tämän teemavuoden olevan jatkoa teemavuodelle 2008, koska tavoitteenamme on kehittää kulttuurisen monimuotoisuuden ja kulttuurienvälisen vuoropuhelun pohjalta toista kulttuuria koskevan toimintasuunnitelman ulottuvuutta, nimittäin luovaa teollisuutta. Se auttaa meitä näkemään kulttuurin yhteiskunnan luovana osana, joka ei ole pelkkää kuluttamista eikä ”jotakin joskus” vaan pysyvä osa taloudellista prosessia. Kulttuuri antaa oman panoksensa tähän prosessiin. Kulttuurissa ei ole kyse kuluttamisesta. Jos suhtaudumme kulttuuriin tällä tavalla, luova teollisuutemme kukoistaa ja luo hyviä työpaikkoja ja talouskasvua, mikä on itse asiassa sama kuin Lissabonin strategian tavoite. Kyse ei ole kahtiajaosta (joko liike-elämä tai kulttuuri) vaan pikemminkin yhteydestä, joka on tietysti tasapainoinen ja järkevä.

Toiseksi tiedon siirtäminen käytäntöön on hyvin tärkeää oppimisprosessin kannalta. Oppimamme asiat ovat usein irrallisia ja pirstaleisia eivätkä kovinkaan merkityksellisiä käytännön tarpeiden kannalta. En halua puhua liian pitkään, vain kerrata lyhyesti, että parlamentti antoi todella tukensa yritys sektorille, liike-elämän koulutukselle ja sille, että paitsi Euroopan unionilla myös jäsenvaltioilla on vastuu lahjakkuuden ja innovoinnin edistämisestä ja tukemisesta. Kaikki nämä asiat liittyvät koulutusjärjestelmän nykyaikaistamiseen ja elinikäiseen oppimiseen.

Lopuksi haluan todeta, ettei innovointi näy pelkästään lopputuotteina tai uusina palveluina. Innovointi näkyy myös uusina lähestymistapoina, uusina menetelminä ja uusina ajattelutapoina. Tämä on teemavuoden 2009 merkitys: sillä pyritään muuttamaan käsitystämme innovoinnin tärkeydestä sekä lahjakkuuden ja luovuuden arvosta. Suuret kiitokset. Odotan innolla tulevaa yhteistyötämme.

Katerina Batzeli, esittelijä. – (EL) Arvoisa puhemies, uskoakseni me kaikki täällä parlamentissa tuemme yksimielisesti, ja poliittisten ryhmien välisen sopimuksen mukaisesti, näkemystä siitä, että vuoden 2009 pitäisi olla luovuuden ja innovoinnin teemavuosi. Olemme pyrkineet vahvistamaan luottamustamme teemavuoden 2009 ohjelman onnistumiseen, minkä on mahdollistanut yhteispäätös menettely. Euroopan parlamentti on vakuuttanut, että tätä toimielinten väliseen sopimukseen perustuvaa menettelyä sovelletaan paitsi päätöksenteossa myös ohjelman toteuttamisessa ja sen tehokkuuden turvaamisessa.

Saanan nyt korostaa sitä, että komission on otettava huomioon meidän jäsenten huolenaiheet, jotka liittyvät ohjelman toteuttamiseen ja onnistumiseen siinä vaiheessa, kun kansalliset viranomaiset ja asianomaiset toimittavat ehdotuksiaan, ja niiden seurannan aikana. Luovuus ja innovointi otetaan todellakin huomioon kaikilla politiikanaloilla. Se myös helpottaa taitelijoiden, kulttuuriteollisuusyritysten, kasvattajien ja opettajien liikkuvuutta.

Tämä edellyttää tilien paljon laajempaa tarkastamista kuin kulttuurienvälisen vuoropuhelun teemavuonna, jolloin rahoitus oli selvä ja taattu Euroopan yhteisöjen vuosittaisessa talousarviossa. Komission jäsen Figel' ja muut parlamentin jäsenet ovat viestittäneet, että meidän olisi valvottava ohjelman toteuttamista. Tätä taustaa vasten haluan huomauttaa parlamentille, että meidän on keskityttävä viestintätoimissamme kulttuurienväliseen vuoropuheluun sekä luovuuden ja innovoinnin teemavuoteen Euroopan parlamentin vaaleja silmällä pitäen. Näin voimme antaa oman vähäisen panoksemme kansalaisten kannustamisessa yrittäjyyteen, luovuuteen ja kulttuuriin.

(Suosionosoituksia)

Puhemies. – (ES) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan huomenna.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 142 artikla)

Bogdan Golik (PSE), kirjallinen. – (PL) Ennen valintaani Euroopan parlamenttiin minulla oli tilaisuus tutustua koulutusjärjestelmän ja yksityisyritysten toimintaperiaatteisiin. Saamani kokemus osoitti, että EU:n on kehitettävä uovia ja innovatiivisia taitojaan sekä yhteiskunnallisista että taloudellisista syistä.

Tuleva luovuuden ja innovoinnin teemavuosi on nähdäkseni erinomainen tilaisuus parantaa EU:n kilpailukykyä globalisoituneessa maailmassa. Sekä Puolan hallitus että EU:n viranomaiset tukevat kaikkia hankkeita, jotka liittyvät jäsenvaltioiden jatkuvasti lisääntyvään yhteistyöhön koulutuksen alalla, hyvien käytäntöjen vaihtamiseen ja myös tiedon ja innovoinnin Eurooppaan. Ilahduin huomattavasti, että ajatusta Euroopan innovaatio- ja teknologiainstituutista lujitettiin sijoittamalla sen päätoimipaikka Budapestiin kesäkuussa 2008.

Jotta voitaisiin hyödyntää ihmisten kykyjä täysimääräisesti ja saada täysi hyöty EIT:n kaltaisista ajatuksista, tarvitaan paitsi pitkälle kehittyntä infrastruktuuria ihmisten luovuuden kannustamiseksi myös tukijärjestelmä, jolla taataan yksilöllisen kehityksen jatkumisen mahdollistavat asianmukaiset työolot. Haluan käyttää tätä tilaisuutta hyväkseni ja kiinnittää huomionne Puolan, tarkemmin sanottuna Łódźin kaupungin, esittämään aloitteeseen. Łódź on yksi EIT:n toimipaikoista. Łódź erottuu muista eurooppalaisista kaupungeista innovatiivisuudellaan ja poikkeuksellisilla taidoillaan, jotka liittyvät sekä nykyaikaiseen koulutukseen että toimintaperiaatteiden soveltamiseen liike-elämään. Suotuisien olosuhteiden, kuten luovuuden ja innovoinnin teemavuoden, ja Łódźin kaltaisten kaupunkien aliarvioitujen mahdollisuuksien tehokkaasta hyödyntämisestä voisi olla hyötyä meille kaikille!

Zita Gurmai (PSE), kirjallinen. – (HU) Luovuudella ja innovoinnilla on äärimmäisen tärkeä rooli EU:n kyvyssä reagoida tehokkaasti globalisaation haasteisiin ja mahdollisuuksiin. Tiedon tehokkaampi hyödyntäminen ja innovoinnin kehittäminen ovat Euroopan talouden keskeisiä osatekijöitä, joten meidän on painotettava niitä erityisesti. Euroopan teemavuodella, jonka tavoitteena on kehittää luovuutta ja innovointia, halutaan kiinnittää huomiota tähän.

Euroopan talouden dynaamisuus määräytyy pitkälti sen innovointikyvyn perusteella. EU:n on keskityttävä sen luoviin ja innovatiivisiin kykyihin sekä yhteiskunnallisista että taloudellisista syistä. Tämän vuoksi on mielestäni tärkeää, että Euroopan teemavuonna puhutaan myös käytännön toimista ja innovoinnin kehittämisen edistämisestä.

Luovuuden ja innovoinnin tulosten tunnettuutta on lisättävä. Tämä edellyttää erityisesti tiedotus- ja edistämiskampanjoita, Euroopan laajuisesti, kansallisesti, alueellisesti ja paikallisesti toteutettavia tapahtumia, keskeisten viestien muotoilemista ja hyvien käytäntöjen tunnetuksi tekemistä.

Innovaation moottoriksi tunnustettuja klusteriverkkoja on edistettävä, samoin kuin osaamiskolmioiden luomista ja erilaisten koulutusmuotojen kehittämistä. Edistääkseen innovointia jäsenvaltioiden on keskityttävä palvelualalla saavutettuun innovointia tukevaan kehitykseen, erityisesti teknologian siirtämiseksi, innovointikeskusten ja -verkkojen luomiseen yliopistoihin ja yrityksiin luotavien yhteyksien avulla sekä rahoituksen saatavuuden parantamiseen.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Monimuotoisuus on yksi innovoinnin lähteistä, ja EU:n laajentumispolitiikka on tuonut Eurooppaan uusia monimuotoisuuden ja sitä kautta uusia innovoinnin lähteitä. Valitettavasti Erasmus-ohjelmiin osallistumisesta aiheutuvat kustannukset ovat kuitenkin kohtuuttoman korkeat monille opiskelijoille Romaniassa ja Bulgariassa, mikä alentaa heidän osallistumisastettaan.

Erasmus-ohjelma perustettiin vuonna 1987 tavoitteena antaa opiskelijoille mahdollisuus liikkua Euroopassa ja paremmat uranäkymät. Nyt 21 vuotta myöhemmin ohjelmaan on osallistunut 2 miljoonaa opiskelijaa ja 3 100 korkeakoulua. Ohjelma on myös myötävaikuttanut aktiivisesti opiskelijoiden akateemisen elämän paranemiseen auttamalla heitä hankkimaan kulttuurienvälisen vuorovaikutuksen taitoja ja itseluottamusta.

Vaikka tämä ei ollutkaan yksi Erasmus-ohjelman varsinaisista tavoitteista, ohjelmalla saatiin opiskelijat ymmärtämään, mistä Euroopan unionissa on kysymys: oikeudesta liikkua vapaasti tämän monimuotoisen mutta yhtenäisen perheen sisällä.

Lähestyvä luovuuden ja innovoinnin teemavuosi huomioon ottaen katson näin ollen, että lisävarojen osoittaminen talousarvioon uusien jäsenvaltioiden opiskelijoille lisäisi ohjelmaan osallistumista ja sitä kautta monimuotoisuutta innovoinnin ja luovuuden lähteenä.

22. Eräiden säädösten mukauttaminen valvonnan käsittävään sääntelymenettelyyn – toinen osa - Säädösten mukauttaminen uuteen komitologiapäätökseen (lyhyt esittely)

Puhemies. – (ES) Esityslistalla on seuraavana yhteiskeskustelu

– József Szájerin oikeudellisten asioiden valiokunnan puolesta laatimasta mietinnöstä ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi eräiden perustamissopimuksen 251 artiklassa määrätyn menettelyn mukaisten säädösten mukauttamisesta neuvoston päätökseen 1999/468/EY, sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä 2006/512/EY, valvonnan käsittävän sääntelymenettelyn osalta – Toinen osa (KOM(2007)0824 – C6-0476/2007 – 2007/0293(COD)) (A6-0100/2008) ja

– József Szájerin oikeudellisten asioiden valiokunnan puolesta laatimasta mietinnöstä suosituksista komissiolle säädösten mukauttamisesta uuteen komitologiapäätökseen (2008/2096(INI)) (A6-0345/2008).

József Szájer, esittelijä. – (HU) Ihmiskunnan pitkä kokemus on osoittanut, että päätöksentekoviranomaiset, ja erityisesti toimeenpanoviranomaiset, tarvitsevat parlamentaarista valvontaa. Etenkin Lissabonin sopimuksen valmistelun yhteydessä olemme hyvin usein kuulleet puhuttavan Euroopan unionin niin kutsutusta demokratiavajeesta ja myös erittäin monessa yhteydessä Brysselin byrokraatiasta.

Kiinnostavaa kyllä, Lissabonin sopimusta eivät tue nykyisin juuri ne, joiden etuja kaikki nämä muutokset parhaiten palvelisivat. Sitä eivät tue myöskään ne, jotka ovat edelleen vakuuttuneita siitä, että Lissabonin sopimuksella taataan nimenomaan toimeenpanovallan käyttäjän eli Euroopan komission ja niin sanotun eurooppalaisen byrokratian tehokkaampi valvonta. Haluan kaikkien niiden, joiden mielestä Lissabonin sopimusta ei tarvita, pohtivan tätä.

Olen vakuuttunut, että palvelemme tätä tavoitetta turvaamalla kansalaisten suurilla vaaleilla valitsemalle Euroopan parlamentille laajemmat valtuudet Euroopan komissioon nähden. Erityisesti kun parlamentti ja neuvosto, toisin sanoen lainsäädäntövallan käyttäjät, antavat yhä enemmän valtuuksia toimeenpanovallan käyttäjälle EU:ssa, ne uskovat Euroopan komissiolle yhä useammissa tapauksissa yksityiskohtaisten sääntöjen laatimisen.

Meidän on erittäin monissa tapauksissa reagoitava välittömästi, kun monimutkainen EU:n lainsäädäntömekanismi ei toimi tai kun neuvosto ja parlamentti eivät voi istua saman pöydän ääreen. Tällöin ei ole muuta vaihtoehtoa kuin antaa komissiolle valtuudet tällaisissa asioissa nopean ja tehokkaan toiminnan turvaamiseksi.

Näin tapahtuu edelleen. Käsiteltävänä olevat kaksi mietintöä koskevat sitä, että Euroopan parlamentin ja komission vuonna 2006 tekemän sopimuksen mukaisesti Euroopan parlamentin vaikutuspiiri ja valtuudet laajenevat käsittämään komission toimeenpano- ja lainsäädäntötoimien valvonnan. Tähän saakka vain yhdellä lainsäätäjällä, nimittäin neuvostolla, on ollut tämä mahdollisuus.

Euroopan komissio on laatinut neljä pakettia, joista kaksi hyväksyimme kesällä. Kolmas paketti on nyt tulossa käsittelyyn, ja laatimassani valiokunta-aloitteisessa mietinnössä käsitellään periaatteita, joita prosessissa on noudatettava ja jotka koskevat valvonnan todentamistapoja.

Samalla haluan todeta, että keskustelujen pohjalta syntyi hyvä kompromissi. Haluan kuitenkin tehdä parlamentin puolesta täysin selväksi, ettemme pidä tätä ennakkotapauksena parhaillaan vireillä olevien eikä tulevien komiteamenettelyjen osalta.

Nämä valvontavaltuudet kuuluvat parlamentille Lissabonin sopimuksesta riippumatta. Toisin sanoen Lissabonin sopimus, jolla turvataan samankaltaiset valtuudet, on ottanut pienen askeleen eteenpäin, ja käytämme näitä valtuuksia jo sen yhteydessä.

Parlamentin työmäärä on valtava, joten sille on taattava tarvittavat välineet. Juuri tästä syystä olen ryhtynyt toimiin myös talousarvion suhteen, jotta voimme vähentämällä siihen liittyvää byrokratiaa turvata parlamentille mahdollisuudet, joita tarvitaan uuden tehtävän hoitamisessa. Parlamentin on toisin sanoen myös valmistauduttava tehtävän hoitamiseen, ja tämän askeleen myös Euroopan unionista tulee uskoakseni myös demokraattisempi ja avoimempi. Otamme siis merkittävän askeleen kohti tilannetta, jossa lainsäädäntövaltaa käyttävä EU:n toimielin valvoo riippumattomasti toimeenpanovaltaa käyttävää EU:n toimielintä. Kiitos tarkkaavaisuudestanne.

Ján Figel', komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, komission puolesta totean pitäväni myönteisinä kahta jäsen Szájerin laatimaa mietintöä ja kiitan esittelijää hänen työstään. *Köszönöm szépen Jóska.*

Kun niin sanotusta toisesta kokoomaehdotuksesta päästiin yksimielisyyteen ensimmäisessä käsittelyssä, uusia lainsäädäntövälineitä mukautetaan tarkistettuun komitologiapäätökseen. Tämä tarkoittaa suurempaa roolia parlamentille – teille – ja tiiviimpää demokraattista valvontaa. Komissio on todella tyytyväinen nähdessään, että työ on edistynyt verrattain hyvää tahtia ja että kolme toimielintä – neuvosto, parlamentti ja komissio – ovat löytäneet oikeudenmukaisia ratkaisuja.

Toisessa mietinnössä parlamentti itse asiassa pyysi komissiota esittämään uusia ehdotuksia jäljellä olevien säädösten mukauttamiseksi. Voin vakuuttaa teille, että komissio aikoo tutkia tarkasti mietinnössänne esitetyt suositukset. Kun arviointi on saatu päätökseen, voimme päättää, mikä on paras tapa vastata parlamentin suosituksiin.

Lopuksi haluan myös esittää toiveeni, että seuraavan kokoomaehdotuksen tarkastelu neuvostossa ja parlamentissa etenee myös nopeasti ja kitkattomasti.

Puhemies. – (ES) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan huomenna.

23. Tiedotusvälineiden keskittyminen ja moniarvoisuus Euroopan unionissa (lyhyt esittely)

Puhemies. – (ES) Esityslistalla on seuraavana Marianne Mikon kulttuuri- ja koulutusvaliokunnan puolesta laatima mietintö tiedotusvälineiden keskittymisestä ja moniarvoisuudesta Euroopan unionissa (2007/2253(INI)) (A6-0303/2008).

Marianne Mikko, esittelijä. – (EN) Arvoisa puhemies, EU:n jäsenvaltioiden määrä on melkein kaksinkertaistunut vuoden 2004 alun jälkeen. Demokratian ja perusoikeuksien suojelemista koskevien standardien yhdentäminen parhaalla mahdollisella tavalla on yksi keskeisimpiä EU:n laajentumisen jälkeisiä haasteita. Tässä yhteydessä mietinnössä suhtaudutaan myönteisesti kaikkiin aloitteisiin, joilla pyritään takaamaan demokratia, ja mietinnössä todetaan myös tiedotusvälineiden muodostavan tehokkaan poliittisen vaikutusvälineen, jota ei pidä käsitellä ainoastaan taloudellisin perustein.

Mietinnössä tunnustetaan Euroopan komission päätös, jonka mukaan tiedotusvälineiden moniarvoisuuden mittaamisessa käytettävien luotettavien ja puolueettomien indikaattorien määrittely on uskottu kolmen eurooppalaisen yliopiston konsortiolle.

Mietinnössä painotetaan tämän lisäksi myös määriteltyjä indikaattoreja hyödyntävien valvonta- ja täytäntöönpano-ohjelmien tarvetta. Mietinnössä tunnustetaan myös julkaisijoiden ja journalistien edustajien meneillään olevat toimet tiedotusvälineiden vapautta koskevan perussäännön luomiseksi. Tämän lisäksi mietinnössä otetaan esiin journalistien ja toimittajien sosiaalisten ja oikeudellisten vakuuksien tarve.

Mietinnössä kannatetaan sitä, että monikansalliset yhtiöt soveltavat toimituksellista ja journalistista vapautta koskevaa parasta käytäntöä yksittäisissä maissa. Mietinnössä ilmaistaan huoli alhaisista standardeista, joita sovelletaan vuosina 2004 ja 2007 EU:hun liittyneissä jäsenvaltioissa.

Uusien tekniikoiden kehittyminen ja hyväksyntä on johtanut uusien mediakanavien ja uudenlaisten sisältöjen kehittymiseen. Uusien tiedotusvälineiden kehittyminen on tehnyt mediamaisemasta entistä dynaamisemman ja moniarvoisemman. Mietinnössä kannustetaan uusien mediakanavien vastuullista käyttöä.

Blogit: toisaalta ymmärrän ja toisaalta en ymmärrä blogien laatijoiden huolta. Useiden blogien laatijat ovat reagoineet nopeasti astumiseeni verkkoavaruuteen. Teen nyt selväksi, ettei kukaan ole kiinnostunut Internetin

sääntelystä. Tämän vuoksi tuen esittelijän ominaisuudessa kompromissia, josta PSE-, ALDE- ja Verts/ALE-ryhmät ovat päässeet yhteisymmärrykseen ja jossa tähdennetään seuraavaa: "kannustaa käymään avointa keskustelua kaikista verkkopäiväkirjojen oikeudellista asemaa koskevista kysymyksistä" – piste. Tämän pidemmälle emme aio mennä.

Mietinnössä pannaan merkille painettujen tuotteiden jakelijoita koskevat haasteet, jotka ovat seurausta mainostulojen siirtymisestä Internetiin, mutta todetaan, että uutta kaupallista mediamaisemaa hallitsevat asemansa vakiinnuttaneet julkiset sekä yksityiset mediasisällön tarjoajat. Siinä myös omaksutaan näkökanta, jonka mukaan tiedotusvälineiden omistuksen keskittyminen on saavuttamassa sellaisen tason, että tiedotusvälineiden moniarvoisuutta ei enää, etenkin uusissa jäsenvaltioissa, voida taata vapaiden markkinoiden avulla.

Mietinnössä tunnustetaan, että julkiset tiedotusvälineet tarvitsevat suurehkon ja vakaan markkinaosuuden täyttääkseen tehtävänsä. Siinä muistutetaan, että vaikka julkiset tiedotusvälineet ovat tietyillä markkinoilla johtava toimija, kärsivät ne yleensä riittämättömästä rahoituksesta ja poliittisesta painostuksesta.

Mietinnössä tunnustetaan tarve lisätä medialukutaitoa EU:n alueella, ja siinä suositellaan medialukutaidon sisällyttämistä yhdeksään perustaitoon ja tuetaan Eurooppalaisen core curriculumin kehittämistä medialukutaidon osalta.

Toistan vielä, että mietinnössä suhtaudutaan myönteisesti kaikkiin aloitteisiin, joilla pyritään takaamaan demokratia, ja että siinä todetaan myös tiedotusvälineiden muodostavan tehokkaan poliittisen vaikutusvälineen, jota ei pidä käsitellä ainoastaan taloudellisin perustein. Ilmaisunvapaus on mietintöni keskeinen sanoma – ja sen takana todellakin seison.

Ján Figel, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, haluan ensinnäkin onnitella Marianne Mikkoa erinomaisesta mietinnöstä. Komissio yhtyy moniin mietinnössä esitettyihin näkemyksiin. Olemme vakuuttuneita siitä, että päätöslauselmalla lähetetään erittäin myönteinen viesti tiedotusvälineiden moniarvoisuuden puolesta kaikille asianosaisille, myös jäsenvaltioille ja EU:n toimielimille, komissio mukaan luettuna.

Demokratian ja ilmaisun moniarvoisuuden turvaaminen on – kuten totesitte – välttämätöntä. Meidän on säilytettävä hyvä tasapaino tiedotusvälineiden moniarvoisuutta koskevan tavoitteen ja tiedotusvälineiden kilpailukykyä koskevan tavoitteen välillä. Aiemmin toteutetut laajat kuulemiset kuitenkin osoittivat, ettei komission ja Euroopan unionin olisi poliittisesti tarkoituksenmukaista yhdenmukaistaa tiedotusvälineiden omistusta koskevia sääntöjä tai tiedotusvälineiden moniarvoisuutta. Toissijaisuus on todellakin tärkeä näkökohta, eikä hyvin erilaisiin tilanteisiin voida soveltaa yhtä toimenpidettä tai mallia.

Tästä syystä katsonkin, että olisi virhe säännellä liiaksi hyvin elävää blogimaailmaa. Olen kuitenkin samaa mieltä kanssanne siitä, että verkkosivustojen on joka tapauksessa noudatettava tiettyjä julkiselle sanalle asetettuja oikeudellisia velvoitteita, kuten tekijänoikeuksien kunnioittamista tai vastineoikeutta. Komission mielestä pitäisi pyrkiä siihen, että käyttäjien tuottamaa sisältöä hyödyntävät Internet-sivustot rinnastetaan muunlaisiin julkisiin ilmaisukeinoihin. Käänteisesti joustamattoman erityisaseman antamisella blogeille olisi todennäköisesti kielteisiä vaikutuksia, ja se olisi ristiriidassa Internetin aidon hengen kanssa.

Komissio on yhtä mieltä parlamentin kanssa siitä, että tiedotusvälineiden moniarvoisuus voidaan turvata vain osittain Euroopan yhteisön kilpailusäännöillä. Juuri tästä syystä tiedonvälityksen moniarvoisuus katsotaan EY:n sulautuma-asetuksen 21 artiklassa oikeutetuksi eduksi. Jäsenvaltiot voivat siten toteuttaa tarvittavia toimia tiedonvälityksen moniarvoisuuden suojelemiseksi ottamalla käyttöön sääntöjä, joita ei sisälly sulautuma-asetukseen. Niiden on kuitenkin noudatettava kansallista ja yhteisön lainsäädäntöä.

Kilpailusääntöjen osalta haluaisin kuitenkin tuoda esille uusia näkökohtia, jotka liittyvät mainitsemaanne omistuksen keskittymisen vahingollisuuteen tiedotusvälineiden moniarvoisuudelle. Eurooppalaisten media-yhtiöiden, painettu sana mukaan luettuna, on oltava riittävän vahvoja menestyäkseen maailmanlaajuisessa kilpailussa. Vastustamme tiedotusvälineiden omistusta koskevia liian rajoittavia sääntöjä, jotka saattaisivat heikentää EU:n yritysten kilpailukykyä. Jäsenvaltioiden tilanteita ei voida verrata toisiinsa. Ne ovat todella erilaisia.

Kannatan tietysti omistuksen avoimuuden lisäämistä ja sitä, että kaikki tiedot lähetystoiminnan harjoittajien ja julkaisijoiden tavoitteista ja taustoista ovat yleisön saatavilla. Tämä on ehdoton edellytys arvovaltaisemmille ja luotettavammille tiedotusvälineille.

Kuten korostatte päätöslauselmassanne, julkiset yleisradioyhtiöt ovat korvaamattomia tiedotusvälineiden moniarvoisuudelle. Tästä syystä komissio katsoo, että niiden julkisen palvelun tehtävät on määriteltävä selkeästi ja rahoitus turvattava. Muutoin tilanne muuttuu erittäin epävarmaksi.

Hyvät parlamentin jäsenet, tältä osin me kaikki olemme samaa mieltä siitä, että julkisen palvelun tehtävien määrittäminen on lähtökohtaisesti jäsenvaltioiden eikä komission asia. Jäsenvaltiot myös päättävät julkisen yleisradiotoiminnan rahoittamisen keinoista, kuten Amsterdamin sopimukseen liitetystä pöytäkirjassa todetaan. Tässä yhteydessä komission tehtävänä on minimoida kaikenlaisien tiedotusvälineiden välisen kilpailun vääristyminen. Komissio myös ymmärtää kantanne käytäntöäntöihin ja itsesääntelyyn tiedotusvälineiden moniarvoisuuden tukemisen välineinä.

Puhemies. – (ES) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan torstaina 25. syyskuuta.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 142 artikla)

Katerina Batzeli (PSE), kirjallinen. – (EL) Keskittyminen ja moniarvoisuus ovat jatkossakin keskeisiä keskustelunaiheita jäsenvaltioissa ja yhteisössä. Nyky-yhteiskunnassa kansalaiset saavat ajantasaista tietoa ja voivat seurata tiedotusvälineistä käytäviä keskusteluja. Tätä taustaa vasten ensisijaisena tavoitteena onkin asettaa ja määritellä rajat, joissa julkiset ja yksityiset tiedotusvälineet voivat tehdä yhteistyötä ja toimia. Kaikissa tapauksissa on oltava takeet siitä, ettei tietoa manipuloida. Riippumattomuus poliittisen vallan käyttäjistä, tiedotusvälineiden taloudellinen riippumattomuus, tiedotusvälineiden rahoituksen avoimuus, journalistien turvatut työolot sekä uutisoinnin laatu ja monipuolisuus – kaikki nämä on taattava.

Samalla kun tiedotusvälineiden välityksellä käytävä demokraattinen vuoropuhelu on käynnistymässä, kehitellään uutta viestintävälinettä: blogia, joka yksilöllistää näkemystenvaihdon. Monissa tapauksissa tämä ilmaisumuoto on kuitenkin muuttunut ”kollektiiviseksi protestiksi”, kuten ympäristön ja yhteiskunnan kaltaisissa erittäin tärkeissä kysymyksissä.

Itsesääntelyä koskevat säännöt voivat tässä vaiheessa muodostaa riittävän perustan käyttäjien ja lukijoiden molemminpuoliselle kunnioitukselle. Niissä ei ole tarpeen rajoittaa kummankaan osapuolen mielipide- ja vastineoikeutta. Tiedotusvälineitä ja verkossa toimivia tiedonvaihtofoorumeita laajennetaan, arvioidaan ja säännellään, ja tässä yhteydessä on aina otettava huomioon demokratiaan kuuluva ilmaisu ja osallistumista koskeva periaate sekä ihmisoikeuksien kunnioittaminen.

Ivo Belet (PPE-DE), kirjallinen. – (NL) Pidämme tiedotusvälineiden moniarvoisuutta erittäin tärkeänä ja kannatamme myös mietinnössä esitettyjä laajoja periaatteita. On sääli, ettemme päässeet yksimielisyyteen kaikista sen kohdista.

Olemme täysin samaa mieltä siitä, että julkisille yleisradioyhtiöille on annettava mahdollisuudet täyttää tehtävänsä digitaalisessa, interaktiivisessa mediaympäristössä tietysti siten, että niiden ja kaupallisten yhtiöiden välillä vallitsee asianmukainen tasapaino.

Avointa keskustelua blogeista olisi kannustettava. Blogit ja muu ”käyttäjien tuottama sisältö” elävöittävät monimuotoista mediamaisemaa ja vaikuttavat yhä enemmän uutisten ja ajankohtaisten asioiden tulkintaan.

Blogi on kuitenkin juuri niin hyvä tai huono kuin sen laatija, eivätkä kaikkien blogin laatijoiden aikeet ole yhtä kunniallisia.

Ellemme halua, että blogeista tulee pelkästään nimettömyyden suojassa harjoitettavaa herjausta, meidän on pohdittava, miten käsittelemme esimerkiksi yksityisyyden tai vastineoikeuden loukkauksia. Parlamentti ei kuitenkaan saa ehdottomasti holhota liikaa.

Adam Bielan (UEN), kirjallinen. – (PL) Haluan painottaa, että Euroopan unionin on varmistettava yksityisten ja valtiollisten tiedotusvälineiden tasapaino Euroopassa. Televisio- tai radioasemien omistajien puuttuminen asiasisältöön on demokraattisten normien vastaista. Kotimaani nykyinen hallitus on romuttamassa tiedotusvälineiden riippumattomuuden. Se toteuttaa lukuisia toimia, joilla valtiolliset tiedotusvälineet on määrää valjastaa hallitsevan eliitin palvelukseen.

Haluan antaa tukeni kaikille aloitteille, joilla pyritään suojelemaan julkisia joukkotiedotusvälineitä, koska ne ovat voimakas poliittinen väline. Julkiset yleisradioyhtiöt tarvitsevat lisäsuojaa riittämättömän rahoituksen ja niihin erityisesti uusissa jäsenvaltioissa kohdistuvan poliittisen painostuksen vuoksi.

Hélène Goudin (IND/DEM), kirjallinen. – (SV) Euroopan parlamentin kulttuuri- ja koulutusvaliokunta näyttää olevan alityöllistetty, ja etsiessään innokkaasti aiheita, jotka pitäisivät sen kiireisenä, se laatii mietintöjä, joita ilman maailma tulisi aivan hyvin toimeen.

Yksi esimerkki tästä on mietintö tiedotusvälineiden keskittymisestä ja moniarvoisuudesta Euroopan unionissa. Kyseessä on valiokunta-aloitteinen mietintö, ja sen alkuperäisessä versiossa esittelijä ehdotti blogien vapaaehtoista luokittelua niiden ammatillisten ja kaupallisten vastuiden sekä niiden laatijoiden ja julkaisijoiden etujen ja kiinnostuksen kohteiden mukaisesti. Tällaista ajatusta voidaan vastustaa monestakin syystä, jotka liittyvät sekä sen toteuttavuuteen että – mikä on vieläkin tärkeämpää – sen mahdollisiin vaikutuksiin ilmaisunvapauteen.

Vaikka mietintöluonnosta muutettiin valiokuntakäsittelyn kuluessa, siihen sisältyy edelleen paljon tarpeetonta ja haitallista.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE), kirjallinen. – (FI) Moniarvoisuudesta mediassa Kiitän esittelijä Mikkosta mietinnöstä. Aihe on eurooppalaisen yhteiskunnassa tulenpalava: median rooli ja vaikutusvalta. Historia on tehnyt kristallinkirkkaaksi, ettei vallan keskittyminen ole koskaan hyväksi. Ihminen on alati altis sairastumaan valtaan – oli se minkä muotoista tahansa – ja keskitetty valta sairastuttaa koko yhteiskunnan. Tämä pätee myös neljänneen valtiomahtiin, tiedotusvälineisiin.

Unionin keskeisiä tehtäviä on kilpailun takaaminen sisämarkkinoilla. Miksei sama pitäisi myös mediaan? Mietinnössä esitetty ajatus kilpailu- ja medialainsäädännön yhteenkutomisesta median omistajakeskittymien ja muun yhteiskunnallisen vallan välisten eturistiriitojen välttämiseksi on perusteltu.

Silti olen enemmän huolissani median kyvystä yhteiskunnallisen hyvän vartijana, koska näidenkin kiinnostuksen kohde on yhä vahvemmin yksinomaan taloudellinen voitto.

Kirkko ei ole aikoihin ruokkinut kansan sormellaosoittelevaa moralismia; homman hoitaa tietynlainen lehdistö, koska synty, häpäisy ja tuomitseminen on sen elinehto. Nerokkaalla tavalla tämä journalismin laji osaa yhdistää moraalittomuuden ihannoimisen ja toisaalta tavattoman kapeakatseisuuden tuottavaksi bisnekseksi: yllytä, tuomitse – ja tee rahaa.

”Sanojesi perusteella sinut julistetaan syyttömäksi, ja sanojesi perusteella sinut tuomitaan syylliseksi.” Näiden lauseiden sanoja osoitti tuntevansa hyvin ihmismielen. Milloin media itse herää kysymykseen, saako se toimintatavoillaan lopulta enemmän aikaiseksi yhteiskunnallista pahaa kuin hyvää?

Ramona Nicole Mănescu (ALDE), kirjallinen. – (RO) Me kaikkiaan olemme samaa mieltä siitä, että moniarvoisuuden pitäisi olla erittäin tärkeä osa joukkotiedotusvälineiden toimintaa. Moniarvoisuutta on tuettava, ja Mikon mietinnön hyväksyminen on merkittävä askel tähän suuntaan.

Jäsenvaltioiden olisi tunnustettava tasapainoisten joukkotiedotusvälinemarkkinoiden tarpeellisuus ja tuettava niitä. Jäsenvaltioiden olisi lisäksi sitouduttava, sekä yksin että yhdessä, antamaan EU:n kansalaisille mahdollisuudet saada oikeaa ja monipuolista tietoa.

Kulttuurinen monimuotoisuus, jatkuvasti kasvava tarve integroida maahanmuuttajat ja vähemmistöt sekä aktiiviselle väestölle tarjottavan laadukkaan tiedon merkitys ovat ensisijaiset syyt tiedotusvälineiden vapautta koskevan perussäännön luomiseen. Annan täyden tukeni Euroopan parlamentin suositukselle, jonka mukaan julkisia tiedonvälityspalveluja olisi kannustettava toimimaan pelkästään kaupallisin perustein toimivien yhtiöiden vaihtoehtoina tiedon tuottamisessa.

On välttämätöntä, että EU:n kansalaiset käyttävät aktiivisesti oikeuksiaan ja noudattavat velvollisuuksiaan ja että he ovat tietoisia tiedontarjonnasta ja pystyvät ymmärtämään ja arvostelemaan sitä. Tämä seikka olisi otettava huomioon kaikissa sekä EU:n toimielinten että kunkin jäsenvaltion tulevilla toimilla.

Toomas Savi (ALDE), kirjallinen. – (EN) Marianne Mikon mietintö kuvastaa erittäin hyvin yleistä suuntausta Euroopan unionin tiedotusvälineissä. Sen 35 kohdassa kiinnitetään huomiota julkisen yleisradiotoiminnan äärimmäisen tärkeään näkökohtaan.

Jotta säilytetään tiedotusvälineiden riittävä moniarvoisuus ja monimuotoisuus, julkisten yleisradioyhtiöiden on myös tarjottava ohjelmia, joiden katsojaluvut tai mainostulot eivät ehkä ole sieltä suurimmasta päästä. Olen aina ollut vakuuttunut siitä, että jos julkisesta yleisradioyhtiöstä tulee erittäin suosittu ja kannattava valtiolle, sen ei tarvitse olla julkinen yleisradioyhtiö.

Julkisen yleisradioyhtiön tarkoituksena on siis ottaa huomioon sellaisten ihmisten erilaiset tarpeet ja kiinnostuksen kohteet, jotka eivät aina kuulu yksityisten lähetystoiminnan harjoittajien vähemmän vaativaan yleisöön. Näillä yksityisillä lähetystoiminnan harjoittajilla on nimittäin taipumusta mennä valtavirran mukana. Julkisten yleisradioyhtiöiden kaikkialla Euroopan unionissa ei pitäisi laiminlyödä laadukkaita tietyille kohderyhmälle suunnattuja ohjelmia kilpaillakseen yksityisomistuksessa olevien lähetystoiminnan harjoittajien kanssa.

Yksi julkisten hyödykkeiden tarjoamisen periaatteista on yhteisvastuullisuus. Julkisten yleisradioyhtiöiden olisi toimittava yhteisvastuullisesti myös sellaisia katsojia kohtaan, joilla on vaativampi tai valikoivampi maku.

Inger Segelström (PSE), kirjallinen. – (EN) Mietinnössä käsitellään tärkeää aihetta, tiedotusvälineiden monimuotoisuutta, jolla on hyvin keskeinen asema turvattaessa demokratiaa ja kansalaisten oikeutta luotettaviin ja riippumattomiin tiedotusvälineisiin. Mailla, joissa taloudelliset, uskonnolliset tai poliittiset edut ja tavoitteet hallitsevat tiedotusvälineitä, on vaikeuksia tarjota kansalaisilleen erilaisia keinoja hankkia tietoa, minkä vuoksi heidän kykynsä omaksua tietoa vaihtelee suuresti, sekä taata vapaat ja puolueettomat vaalit.

Me Euroopan parlamentissa äänestämme nyt mietinnöstä, jossa käsitellään näitä tärkeitä kysymyksiä. Me Ruotsin sosialidemokraatit olimme todella toivoneet, että voisimme äänestää mietinnön puolesta. Emme kuitenkaan voi kannattaa sitä nykyisessä muodossaan. Aikaansaadun kompromissiehdotuksen tarkoitus on erittäin hyvä, mutta asiaan liittyy edelleen monia epäselvyyksiä, jotka koskevat lähinnä blogien laatijoiden asemaan vaikuttavia kysymyksiä. Emme halua myötävaikuttaa siihen, että Euroopan parlamentti rinnastaa blogit perinteisiin tiedotusvälineisiin ehdottamalla keskustelun käymistä blogien asemasta, kuten mietinnössä ehdotetaan. Tätä ei vaadita muiden ryhmien osalta, joten miksi sitten blogien? Olemme kuitenkin monien blogien laatijoiden tapaan samaa mieltä siitä, että häirintä ja herjaus ovat yhtä rangaistavia tekoja blogeissa kuin muissakin tiedotusvälineissä. Äänestämme näin ollen mietintöä vastaan.

Daniel Stroj (GUE/NGL), kirjallinen. – (CS) Euroopan parlamentin valiokunta-aloitteinen mietintö tiedotusvälineiden keskittymisestä ja moniarvoisuudesta Euroopan unionissa on hyvin merkittävä ja hyödyllinen. Sen useissa kohdissa kuvataan tarkasti tilannetta, jollainen Tšekissä on vallinnut jo useiden vuosien ajan. Tässä yhteydessä haluan painottaa kahta erityistä näkökohtaa, joita mietinnössä perustellusti arvostellaan yleisesti ja jotka siinä kehoitetaan korjaamaan. Ensimmäinen näkökohta on päivittäisten sanomalehtien lähes täydellinen keskittyminen ulkomaisten (etenkin saksalaisten) yhtymien käsiin, joiden taloudelliset ja poliittiset edut ovat selkeästi ristiriidassa Tšekin objektiivisten etujen kanssa, erityisesti tiedotusvälineiden moniarvoisuuden ja riippumattomuuden osalta. Niistä voidaan enää vain haaveilla Tšekissä, jossa on nähtävissä selvä suuntaus kohti äärioikeiston väritettyä uutisointia ja pohjatonta manipulointia. Toinen näkökohta koskee lakisääteistä yleisradiotoimintaa, joka palvelee yksinomaan nykyisen oikeistohallituksen etuja ja jonka uutisointi ja journalismi noudattavat tätä suuntausta siinä määrin, ettei voida enää puhua lakisääteisestä toiminnasta. Suositankin, että tiedotusvälineiden keskittymistä ja moniarvoisuutta EU:ssa käsittelevät viranomaiset ja elimet kiinnittävät enemmän huomiota erityisesti Tšekin tilanteeseen.

24. Monterreyn kehitysrahoituskokouksen (2002) seuranta (lyhyt esittely)

Puhemies. – (ES) Esityslistalla on seuraavana Thijs Bermanin kehitysyhteistyövaliokunnan puolesta laatima mietintö vuonna 2002 pidetyn Monterreyn kehitysrahoituskokouksen seurannasta (2008/2050(INI)) (A6-0310/2008).

Thijs Berman, esittelijä. – (NL) Arvoisa puhemies, YK:ssa keskustellaan parhaillaan vuosituhattavoitteista New Yorkissa. Elleivät asiat muutu, emme saavuta näitä tavoitteita vuoteen 2015 mennessä. Köyhyyttä ei siis ole puolitettu, äitiyskuolleisuutta ei ole vähennetty merkittävästi, eivätkä kaikki lapset saa alemman perusasteen koulutusta vuonna 2015. Kuulemme sieltä täältä jopa vaatimuksia vuosituhattavoitteiden hyllyttämisestä. Ne eivät toimi. Ongelmana on se, että into kehitysavun antamiseen on hiipumassa. Sitä voitaisiin nimittää myös kyynisyydeksi ja lyhytnäköiseksi omien etujen ajamiseksi. Riittämätön kehitysapu ei ainakaan tuota tulosta. Ja kyllä, avustushjelmat epäonnistuvat usein. Juuri se on ongelma. Liian vähäisestä avusta ei ole hyötyä. Se on sama kuin jos jalkapallovalmentaja varustaisi joukkueensa vain oikean jalan kengillä. Joukkueen pelattua kymmenisen ottelua valmentaja sanoo, ”te häviätte joka kerta, teistä ei tule koskaan mitään. Häivyn täältä – pitäkää kengät, mutta olette tästä lähtien omillanne.”

On paljon maita, joissa kehitysapu tuottaa tulosta. Avun määrä on tärkeä. Ruandalle annettiin merkittävää apua kansanmurhan jälkeen. Maa on toipunut siitä ihailtavasti. Presidentti Kagamea voidaan arvostella monestakin asiasta – minä itse etunenässä – mutta vuoden 1994 kauhukokemusten jälkeen Ruanda on todella näyttänyt koko maailmalle elämisen mallia. Ilman kehitysapua sen talouskasvu ei kuitenkaan olisi ollut yhtä vaikuttavaa. Myös Mosambikissa kehitysapu on tuottanut tulosta, ja esimerkkejä on monia muitakin. Vuosituhattavoitteiden muotoilemisen jälkeen 29 miljoonaa lasta on saanut alemman perustasteen koulutusta. Jos kansainvälinen yhteisö pitäisi lupauksensa, elintarvikekriisiä ei olisi. Jos jokainen vauras maa käyttäisi 0,7 prosenttia bruttokansantulostaan kehitysapuun, aliravittujen lasten määrä ei olisi jälleen nousussa laskettuaan useiden vuosien ajan.

Mietintö on siis Euroopan parlamentin selkeä muistutus jäsenvaltioille, että niiden on pidettävä lupauksensa. Tämä koskee erityisesti jäsenvaltioita, jotka yrittävät harata vastaan – Ranska, Saksa, Yhdistynyt kuningaskunta ja Italia, vain suuret jäsenvaltiot mainitakseni. Niiden on lisättävä kehitysapuaan vuoteen 2015 mennessä selkeässä aikataulussa ja tasaisesti. Lisäyksiä ei saa jaksottaa, koska kehitysavun merkittävä nostaminen myöhemmin useiden pienten lisäysten jälkeen merkitsisi sitä, että köyhät maat menettävät kehitysapua 17 miljardin euron arvosta seuraavien viiden vuoden aikana.

Yhden asian on oltava selvä: kehitystä ei käynnistetä eikä pidetä yllä pelkästään julkisin varoin. Siihen tarvitaan muutakin. Euroopan unionin on investoitava rauhaan ja turvallisuuteen, hyvään hallintoon ja ihmisoikeuksien kunnioittamiseen. Keniassa tämä on toiminut, ja EU:n painostuksen ansiosta Raila Odinga on nyt maan pääministeri. Tšadin itäosassa EUFORin tilanne on paljon vaikeampi. On kuitenkin erittäin tärkeää käyttää yksityisiä varoja yleishyödyllisiin päämääriin. Lainanantokyky on avainasemassa. Lainoja on harvoin saatavilla kaikkein köyhimmille maille, ja tähän on tultava muutos. Tavoitteena on kehitys, joten on taattava naisten ja miesten yhtäläiset mahdollisuudet saada lainoja, niiden korot eivät saa olla kohtuuttomia, ja on investoitava mahdollisuuksien luomiseen pienille työnantajille, jotka ovat erittäin hyviä verkottumisessa. Kaikki tämä on tehtävä yhteistyössä paikallisten organisaatioiden kanssa. Yksityiset pankit eivät automaattisesti ajattele näitä lainaehjoja ja myöntävät lainoja vähemmän naisille kuin miehille. Euroopan unioni voi vaikuttaa asioihin erittäin paljon luottotakausten avulla. Ja Euroopan investointipankin on annettava paljon nykyistä enemmän lainoja mikroluottolaitoksille. Näin ihmiset saavat todellisen mahdollisuuden osoittaa, mistä heidät on tehty, ja vahvistaa asemaansa itsenäisinä, omillaan toimeen tulevina kansalaisina. Köyhille maille on myös annettava enemmän sananvaltaa Kansainvälisessä valuuttarahastossa (IMF).

Lisää rahaa tarvitaan myös ilmastonmuutoksen vaikutusten torjumiseen päästökauppajärjestelmän avulla. Saastuttaja maksaa, sillä köyhät maat eivät ole vastuussa maapallon lämpenemisestä. Tätä koskevassa kehitysavussa on keskityttävä kestäviin energiamuotoihin.

Kehitysyhteistyöpolitiikka on keskeinen asia Euroopan unionille. Euroopan unionin on oltava vahva toimija kansainvälisesti. Tämä koskee niin yksittäisiä jäsenvaltioita kuin niitä kaikkia yhdessä. Jäsenvaltioiden on osoitettava kehitysapuun 0,7 prosenttia bruttokansantuotteestaan. Tämä on kahdeksas vuosituhattavoite, ja tämän kahdeksannen tavoitteen saavuttamisen myötä muut tavoitteet ovat hieman lähempänä toteutumistaan.

Totean lopuksi, että sinä aikana, jonka olen käyttänyt tähän puheenvuoroon, 80 ihmistä on kuollut nälkään ja 50 alle 5-vuotiaasta lasta on kuollut sairauksiin, jotka olisi voitu helposti parantaa.

Ján Figel, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, haluan kiittää erityisesti Thijs Bermania hänen mietinnöstään. Se on hyvin seikkaperäinen ja kaukonäköinen.

Mietintö on mielestäni hyvin ajankohtainen ja voi vaikuttaa kahteen asiaan. Ensinnäkin New Yorkissa käytäviin YK:n neuvotteluihin, joissa käsitellään marraskuun lopussa alkavan kehitysrahoitusta koskevan Dohan seurantakokouksen päätösasiakirjaa. Toiseksi EU:n kantaan YK:ssa käytävissä neuvotteluissa ja unionin panokseen Dohan kokouksen onnistuneen lopputuloksen varmistamiseksi. Tätä kantaa muotoillaan parhaillaan.

Kuten totesitte, vuonna 2002 pidetty Monterreyn kehitysrahoituskokous oli menestys. Kehittyneet maat ja kehitysmaat yhdistivät voimansa ja sitoutuivat toteuttamaan useita konkreettisia toimia niin sanotussa Monterreyn konsensuksessa. Euroopan unionin rooli oli merkittävä ja ratkaiseva kokouksen onnistuneen lopputuloksen kannalta. EU on nähdäkseni suhtautunut vakavasti Dohassa tehtyjen sitoumusten noudattamiseen, ja komissio on arvioinut jäsenvaltioidemme edistymistä vuosittain. Vuonna 2005 EU tarkisti ja vahvisti entisestään sitoumuksiamme.

Näkyvimmat EU:n sitoumukset ovat määrääjalliset tavoitteet julkisen kehitysavun lisäämiseksi siten, että vuoteen 2015 mennessä siihen on tarkoitus käyttää 0,7 prosenttia EU:n bruttokansantulosta. Te kaikki uskoakseni tiedätte, että päätimme pyrkiä tähän tavoitteeseen asteittain ja asettaa ensimmäisen tavoitteen vuodelle 2006 – jonka EU yhteisesti saavutti. Seuraava määräaika on vuosi 2010, jolloin yhteisen kehitysapumme pitäisi nousta 0,56 prosenttiin BKT:stä.

Tämän vuoden (2008) kesäkuussa Eurooppa-neuvosto vahvisti nämä sitoumukset uudelleen painokkaasti, mikä on myönteinen ja tärkeä toimi, sillä EU:n kehitysavun määrä laski viime vuonna ensimmäistä kertaa Monterreyn kehitysrahakokouksen jälkeen. Se oli melkoisen huono merkki. Tätä taustaa vasten komissio suhtautuu edelleen luottavaisesti siihen, että Euroopan unionin kehitysapu kasvaa jälleen kuluva vuodesta eli vuodesta 2008 lähtien. Monivuotiset, välitavoitteita sisältävät aikataulut, jotka kuvaavat sitä, miten kukin EU:n jäsenvaltio haluaa saavuttaa sovitut tavoitteet, ovat tärkeä väline tässä yhteydessä. Meidän on nähtävä kokonaiskuva mutta myös yksittäisten jäsenvaltioiden tilanteet.

Monterreyn jälkeen Euroopan unioni on myös edistynyt muissa sitoumuksissaan. Dohan kokouksen tavoitteena on arvioida saavutettua edistystä, vahvistaa sitoumukset ja tunnistaa esteet mutta myös löytää keinoja näiden esteiden ylittämiseksi. Kokouksessa olisi myös käsiteltävä uusia haasteita, esimerkiksi ilmastonmuutosta sekä elintarvikkeiden, polttoaineen ja hyödykkeiden korkeita ja epävakaita hintoja, kun otetaan huomioon maailmanlaajuinen talouden laskusuhdanne ja rahoituskriisi.

Komissio toivoo, että kansainvälinen yhteisö vahvistaa Dohassa sitoutuvansa kehitysrahoitusta koskevaan maailmanlaajuiseen kumppanuuteen, joka perustuu kehittyneiden maiden ja kehitysmaiden jaettuun vastuuseen. Kyseessä ei siten ole yksipuolinen vaan vastavuoroinen prosessi.

Dohan kokouksessa olisi saatava aikaan toimintalähtöinen ja kaukonäköinen lopputulos, joka helpottaa Monterreyn konsensuksen kaikkien näkökohtien tehokasta toteuttamista. Näitä ovat kansallisen kehitysrahoituksen käyttöönotto, suorat ulkomaiset kehitysinvestoinnit, kansainvälinen kauppa, kehitysmaiden ulkomaanvelka, rahoituksellinen ja tekninen yhteistyö sekä maailmanlaajuinen hallinto.

Mietinnössä, jonka aiotte hyväksyä, käsitellään useita asianomaisia kysymyksiä, ja sillä annetaan myönteinen panos kansainväliseen keskusteluun. Kiitos mietinnöstänne ja tarkkaavaisuudestanne.

Puhemies. – (ES) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan huomenna.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 142 artikla)

Sirpa Pietikäinen (PPE-DE), kirjallinen. – (FI) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, haluaisin kiittää Bermania ansiokkaasta raportista, joka kiteyttää hyvin EU:n kehityspolitiikan suunnan: kehitystä on tapahtunut, mutta paljon on vielä tekemistä.

EU julkaisi aivan hiljattain tutkimuspaperin Millenium Development Goals at midpoint, jossa tarkasteltiin vuosittain asetettujen tavoitteiden toteutumista ja unionin roolia tavoitteiden saavuttamisessa. Raportista välittyy niin positiivista kehitystä kuin parannusta kaipaavia seikkoja.

EU on maailman suurin kehitysavun antaja 60 prosentin osuudellaan kaikesta maailman kehitysavusta. Vuonna 2006 EU ylsi viralliseen tavoitteeseensa luovuttaen 0,31 prosenttia unionin yhdistetystä bruttokansantuotteesta kehitysapuun.

Vuoden 2006 tavoitteen toteutumisesta huolimatta avun määrä on riittämätön ja vuoden 2007 ennusteiden mukaan sen määrä on hälyttävästi vähenemässä. Suurin osa EU-maista ei ole kasvattanut kehitysavun määrää edellisvuoden aikana ja joidenkin avun määrä on pudonnut jopa yli 100 prosentilla. Millenium Development Goal -tavoitteisiin sitoutuneilla EU-mailla on siis vielä huomattavasti parannettavaa.

EU:n omaksumien tavoitteiden mukaan avun prosenttiosuuden tulee kasvaa 0,7 prosenttiin BKT:stä vuoteen 2015 mennessä. Kehitys- ja köyhyysongelmat eivät poistu automaattisesti 0,7 prosentin mukana, vaan tarvitaan kipeästi myös suunnittelua, rakenteita ja seurantaa. Mutta ilman rahaa ei kuitenkaan tapahdu mitään ja onkin ensiarvoisen tärkeää, että edes tästä tavoitteesta ja lupauksesta pidetään kiinni.

25. Sisämarkkinoiden tulostaulu (lyhyt esittely)

Puhemies. – (ES) Esityslistalla on seuraavana Charlotte Cederschiöldin sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan puolesta laatima mietintö sisämarkkinoiden tulostaulusta (2008/2056(INI)) (A6-0272/2008).

Charlotte Cederschiöld, esittelijä. – (SV) Arvoisa puhemies, olen erittäin iloinen huomattessani, että suurta edistystä on tapahtunut sen jälkeen, kun hyväksyimme sisämarkkinoita käsittelevän mietintömme valiokunnassa. Heinäkuussa esitelty uusi sisämarkkinoiden tulostaulu osoitti, että jäsenvaltiot olivat saavuttaneet toistaiseksi parhaan tuloksensa sisämarkkinasääntöjen saattamisessa osaksi kansallista lainsäädäntöä. Valtion- ja hallituksen päämiesten asettama tavoite, keskimäärin 1 prosentin täytäntöönpanovaje, on saavutettu, ja parhaiten suoriutui Bulgaria, jonka täytäntöönpanovaje oli 0 prosenttia. Se on hatunnoston paikka! Toivokaamme, että tämä myönteinen suuntaus jatkuu ja että kansalaiset pääsevät tulevaisuudessa hyötymään täysimääräisesti sisämarkkinoistamme.

Meidän on painotettava nykyistä enemmän asianmukaista täytäntöönpanoa. Mietinnössämme kehotamme Euroopan parlamentin jäseniä ja komissiota sisällyttämään tulostauluun uusia ja pitemmälle kehitettyjä välineitä ja indikaattoreita, jotka antavat enemmän seikkaperäistä tietoa. Tarkoituksena on antaa kansalaisille keinot arvioida ja korvata menetykset, joita heille ja teollisuudelle aiheutuu sen vuoksi, etteivät jäsenvaltioiden hallitukset aina tee sitä, mitä niiden pitäisi tehdä, oikea-aikaisesti tai asianmukaisesti.

Meidän on erityisesti kehitettävä täytäntöönpanon seuranta ja arviointia, joita tehdään samanaikaisesti kansallisen täytäntöönpanoprosessin kanssa. Kaikki nimittäin hyötyvät siitä, jos oikeudenkäyntejä voidaan välttää tällä tavoin. Meidän on löydettävä keinoja välttää rikkomismenettelyjä, ja jos asia menee tuomioistuimen käsittelyyn saakka, nopeuttaa niitä. Täytäntöönpanoa käsittelevien työryhmien ja verkostojen avulla voidaan välttää eroavuuksia täytäntöönpanossa ja tarpeetonta kansallisten vaatimusten lisäämistä (gold plating). Toimivan SOLVIT-verkoston ja komission laatimien alakohtaisten katsausten avulla mahdolliset ongelmat voidaan havaita jo varhaisessa vaiheessa. SOLVIT-verkosto on väline, jota pitäisi vahvistaa ja joka vahvistuu tulevaisuudessa.

Yksi tärkeimmistä täällä parlamentissa keskustelluista kysymyksistä on ollut yhteys kuluttajamarkkinoiden tulostauluun. Haluan käyttää tätä tilaisuutta tähdentääkseni tässä ja nyt, ettei meidän pitäisi tehdä tässä vaiheessa päätöstä suuntaan tai toiseen. Kuten olemme panneet merkille, sisämarkkinoiden tulostaulu toimii painostuskeinona, ja siinä piilee vielä huomattavia kehittämismahdollisuuksia. Lisäksi on tarkoituksenmukaista antaa näiden kahden tulostaulun kehittyä erikseen, jotta kummallekin muotoutuvat omat ominaisuudet. Sen jälkeen voimme tutkia, kannattaisiko ne sulauttaa toisiinsa, mikä saattaa hyvinkin osoittautua järkeväksi. Kuluttajamarkkinoiden tulostauluhan on vielä raakile, kun taas sisämarkkinoiden tulostaululla on jo merkittävä rooli yhdenmukaisen EY:n lainsäädännön edistämiseksi. Vaikka se onkin tehokas tässä suhteessa, jäsenvaltiot suhtautuvat siihen hyvin myönteisesti. Se on toisin sanoen äärimmäisen tehokas väline, joka meidän on säilytettävä mutta jota on ehkä myös sovellettava muillakin aloilla.

Minun on myös mainittava alat, joilla ongelmat ovat pahimpia. Näitä ovat ympäristö, verotus, tullit, energia ja liikenne. Näillä aloilla meidän pitäisi uskoakseni kokeilla uusia malleja ja ehkä ottaa mallia palveludirektiivistä, jonka täytäntöönpano edellyttää erittäin tiivistä yhteistyötä komission kanssa. Se on suositeltavaa. Toivon, että meillä on jatkossa enemmän mahdollisuuksia keskustella tästä suunnattoman tärkeästä aiheesta vuosittaisen sisämarkkinafoorumin, vahvistettujen verkostojen, hallinnollisen yhteistyön ja ehkäpä ministerineuvoston uuden sisämarkkinaneuvoston yhteydessä. Arvostaisin sitä. Säännöllinen ajantasaistaminen on menetelmä, joka auttaa kehittämään tätä alaa. Haluan kiittää kaikkia niitä, jotka ovat osallistuneet sisämarkkinoiden tulostaulua käsittelevään työhön, sillä olen vakuuttunut, että työemme luo perustan EU:n tulevalle yhteistyölle.

Ján Figel, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, tässä uudessa järjestelmässä on laadittu useita mietintöjä, ja olen tyytyväinen voidessani onnitella Charlotte Cederschiöldiä hänen mietinnöstään, koska tämä on ala, jota ei ole kovinkaan helppo arvioida. Mietintö on hyvin tärkeä perinpohjaisuutensa ja myös siinä ehdotettujen tulevien toimien vuoksi. Kyseessä on mietintö sisämarkkinoiden tulostaulusta, vaikka jäsen Cederschiöld puhuikin äsken muista aloista, ja siihen sisältyy monia erittäin kiinnostavia ja hyödyllisiä ajatuksia tulostaulun sisällöstä ja painopisteistä tulevina vuosina.

EU:n lainsäädännön myöhäinen tai virheellinen täytäntöönpano jäsenvaltioissa vähentää kansalaistemme ja yritysten mahdollisuuksia käyttää yhteisön oikeuden mukaisia oikeuksiaan. Se myös heikentää EU:n uskottavuutta oikeusvaltioperiaatteeseen perustuvana yhteisönä ja luottamusta sitä kohtaan. EU:n

lainsäädännön oikea-aikainen ja asianmukainen täytäntöönpano ja soveltaminen jäsenvaltioissamme ovat siten hyvin tärkeitä. Mietinnössä vahvistetaan ja tähdennetään tämän kysymyksen merkitystä, mitä komissio pitää erittäin myönteisenä.

Jäsenvaltioiden saavutukset EU:n lainsäädännön oikea-aikaisessa ja asianmukaisessa täytäntöönpanossa ovat parantuneet huomattavasti viime vuosina, mikä on hyvä uutinen. Tällä hetkellä 18 jäsenvaltiota on jo saavuttanut vuodelle 2009 asetetun täytäntöönpanovajetta koskevan 1 prosentin tavoitteen, josta valtion- ja hallituksenpäämiehet sopivat maaliskuussa 2007. Muut jäsenvaltiot ovat hyvin lähellä tätä enintään 1 prosentin tavoitetta. Keskimääräinen täytäntöönpanovaje on siten 1 prosentti jo nyt eli hyvissä ajoin ennen vuoden 2009 määräaikaa. Tämä kehitys on hyvin myönteistä, ja komissio toivoo suuntauksen vahvistuvan entisestään vuonna 2009.

Sisämarkkinoiden tulostaululla on jo ollut ja on myös tulevaisuudessa hyvin tärkeä rooli jäsenvaltioiden pyrkimysten tukemisessa. Täytäntöönpanossa on päästy vauhtiin, ja tulostaulu luo jäsenvaltioiden välille paineita suorituksen parantamiseen.

Kuten esittelijä totesi, EU:n lainsäädännön hyvä täytäntöönpano ei pääty direktiivien oikea-aikaiseen ja asianmukaiseen saattamiseen osaksi kansallista lainsäädäntöä. Jäsenvaltioiden viranomaisten on sovellettava direktiivejä tehokkaasti. Lisäksi kansallisten viranomaisten on varmistettava, että kansalaiset ja yritykset voivat todellakin käyttää tehokkaasti perustamissopimuksessa vahvistettuja oikeuksiaan.

Olen samaa mieltä jäsen Cederschiöldin kanssa siitä, että nyt on aika tutkia, voitaisiinko tulostaulun soveltamisalaa laajentaa, ja tarkastella muitakin EU:n lainsäädännön soveltamiseen liittyviä näkökohtia kuin pelkästään täytäntöönpanoa.

Viimeisimmässä, heinäkuussa 2008 esitellyssä tulostaulussa keskityttiin aiempaa enemmän muihin yhteisön lainsäädännön rikkomuksiin kuin myöhäiseen täytäntöönpanoon, ja siihen sisältyi enemmän tietoa yksittäisiltä aloilta. Kyseinen tulostaulu on ensimmäinen askel tähän suuntaan, ja olemme omaksumassa laajemman tarkastelutavan. Komissio tutkii parhaillaan, voidaanko EU:n lainsäädännön soveltamisesta esittää enemmän laadullisia tietoja, joissa keskityttäisiin mahdollisesti erityisesti aloihin, joilla EU:n lainsäädännön moitteettomaan soveltamiseen liittyvät ongelmat vaikuttavat olevan kaikkein pahimpia, kuten esittelijän mainitsemilla energian ja liikenteen aloilla.

Tavoitteena on julkaista kattavampi tulostaulu vuoden 2009 ensimmäisellä neljänneksellä. Tämä vastaa nähdäkseni erittäin pitkälti jäsen Cederschiöldin mietinnössään esittämiä ehdotuksia.

Panen myös merkille linjan, joka mietinnössä on omaksuttu ja esitetty sisämarkkinoiden tulostaulun ja kuluttajamarkkinoiden tulostaulun välisestä suhteesta ja jonka mukaan nämä kaksi tulostaulua olisi säilytettävä erillisinä.

Kiitos vielä kerran mietinnöstä ja tarkkaavaisuudestanne.

Puhemies. – (ES) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan huomenna.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 142 artikla)

Zita Pleštinská (PPE-DE), kirjallinen. – (SK) Yhteisön säädösten laatu ja niiden oikea-aikainen täytäntöönpano ovat erittäin tärkeitä sisämarkkinoiden toimivuuden kannalta. Sisämarkkinadirektiivien asianmukainen saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä ja niiden oikea soveltaminen vaikuttavat EU:n kilpailukykyyn sekä taloudelliseen ja yhteiskunnalliseen tasapainoon.

Esimerkiksi rakennustuotedirektiivi, joka meidän on määrä korvata asetuksella, jonka varjoesittelijänä parhaillaan toimin PPE-DE-ryhmässä, saatettiin osaksi kansallista lainsäädäntöä siten, että CE-merkintä on vapaaehtoinen neljässä jäsenvaltiossa ja pakollinen muissa. Tämä tilanne aiheuttaa valtavia ongelmia tuotannolle.

Säännösten epäselvyys ja johdetun oikeuden epäasianmukainen täytäntöönpano johtavat usein oikeudenkäynteihin Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa.

Mielestäni on hyvin tärkeää perustaa keskitettyjä palvelupisteitä, jotka voivat auttaa kansalaisia kaikissa sisämarkkinoilla liikkumiseen liittyvissä oikeudellisissa ja käytännön asioissa.

Avoimilla ja kilpailukykyisillä sisämarkkinoilla tarvitaan kohdennetumpia ja tiukempia välineitä, joilla väärennöksiä ja jäljennöksiä voidaan torjua tehokkaammin. Huomaattehan, että olen laatinut kollegoideni kanssa kirjallisen kannanoton 67/2008 tarkoituksenamme kiinnittää huomiota tuotteiden väärentämiseen ja luvattomaan jäljentämiseen, jotka ovat kasvava uhka EU:n taloudelle, työllisyydelle ja luovuudelle.

Meidän on ensisijaisesti pyrittävä suojelemaan kuluttajia, jotka usein tietämättään ostavat väärennetyn tuotteen pitäen sitä aitona ja saattavat näin vaarantaa terveytensä ja turvallisuutensa.

Rovana Plumb (PSE), kirjallinen. – (RO) Sisämarkkinadirektiivien oikea-aikainen täytäntöönpano, täsmällinen saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä ja niiden täytäntöönpanon asianmukainen valvonta ovat ehdottomia edellytyksiä sisämarkkinoiden tehokkaalle toiminnalle ja kuluttajansuojalle. Ne myös vaikuttavat EU:n kilpailukykyyn sekä taloudelliseen ja yhteiskunnalliseen tasapainoon.

Tulostaulu on tärkeä poliittisen suunnittelun väline. Pyydämmekin komissiota laajentamaan siihen sisältyviä tietoja ja indikaattoreita siten, että ne käsittävät muun muassa laadun, työntekijöiden sosiaaliolot sekä ympäristövaikutukset ja ilmastonmuutoksen.

Romania on seitsemäntenä jäsenvaltioiden vertailussa, joka koskee sisämarkkinadirektiivien saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä. Sen keskimääräinen täytäntöönpanovaje oli 0,8 prosenttia joulukuussa 2007, kun valtion- ja hallitustenpäämiesten vuodelle 2009 asettama tavoite on 1 prosentti. Mietinnössä myös korostetaan, että täytäntöönpanoviiveet tai EU:n säännösten virheellinen täytäntöönpano vaikuttaa kuluttajiin ja yrityksiin. Siinä vaaditaan jäsenvaltioita tehostamaan pyrkimyksiään SOLVIT-verkoston tukemiseksi (ongelmanratkaisuverkosto, jota jäsenvaltiot käyttävät ratkaistakseen ongelmia, joita saattaa syntyä sisämarkkinalainsäädännön epäasianmukaisen täytäntöönpanon vuoksi, viemättä asiaa tuomioistuinten käsiteltäväksi).

Haluan myös onnitella esittelijää hänen työstään.

26. Opettajankoulutuksen laadun parantaminen (lyhyt esittely)

Puhemies. – (ES) Esityslistalla on seuraavana Maria Badia i Cutchetin kulttuuri- ja koulutusvaliokunnan puolesta laatima mietintö opettajankoulutuksen laadun parantamisesta (2008/2068(INI)) (A6-0304/2008).

Maria Badia i Cutchet, esittelijä. – (ES) Arvoisa komission jäsen, olemme uskoakseni yhtä mieltä siitä, että mietinnön hyväksyminen niin ajankohtaisesta ja keskeisestä aiheesta kuin opettajankoulutuksen laadusta on hyvä uutinen. Opettajankoulutuksen tavoitteenahan on itse asiassa aivan yksinkertaisesti parantaa oppilaiden sivistystä ja antaa heille tiedot, jotka mahdollistavat älyllisen kypsyyden ja kriittisen ajattelun, samalla kun heille annetaan tarvittavat taidot, joiden ansiosta he voivat osallistua yhä kilpailuhenkiseen ja vaativampaan yhteiskuntaan.

Tämä asia huolestuttaa monia sidosryhmiä, muun muassa oppilaita ja heidän vanhempiaan sekä opettajakuntaa ja yritysjohtajia. EU:ssa on tällä hetkellä yli kuusi miljoonaa opettajaa, jotka toimivat tässä keskeisessä roolissa kehittämässä yhteiskunnan nuorten jäsenten tietoja ja taitoja ja antamassa ratkaisevan panoksen talouskasvun ja kilpailukykyyn lisäämistä koskevien mahdollisuuksien parantamiseen.

Opetusalan työolot ovat nykyisin aiempaa monimutkaisemmat ja vaativammat: luokat ovat sosiaalisesti ja kulttuurisesti heterogeenisempiä, opetuksessa keskitytään yksilölliseen oppimiseen, ja opettajat ovat muuttuneet viran puolesta toimivista valmentajista luokkien johtajiksi. Heidän edellytetään hallitsevan hyvin vieraita kieliä ja informaatio- ja viestintäteknologiaa (IVT) paitsi tiedon välittämisen välineinä myös käyttämään niitä opetusvälineinä.

Käytettävissämme olevat tiedot osoittavat, että opetuksen laadussa on puutteita. Tämä havainto vastaa opettajan ammatin muuttumista yhä monimutkaisemmaksi, kuten edellä mainittiin, minkä vuoksi on erittäin tärkeää investoida enemmän opettajankoulutukseen sekä perus- että täydennyskoulutuksen aikana. Se myös korostaa tarvetta lisätä tukea opettajanuran ensimmäisten vuosien aikana.

Lisäksi olisi otettava huomioon myös useita muita opettajankoulutukseen liittyviä kysymyksiä: huomattavat palkkaerot jäsenvaltioiden välillä ja opettajien keskipalkkojen erot saman maan sisällä, iäkkäiden opettajien suuri osuus, motivaatiota heikentävät työolot joissakin tapauksissa, opettajaksi haluavien pieni määrä ja niin edelleen.

Tätä taustaa vasten mietintö laadittiin. Siinä esitetään useita suosituksia, jotka tiivistän nyt seuraavasti:

Ensinnäkin meidän on houkuteltava alalle parempia hakijoita, mikä liittyy kiinteästi opettajan ammatin yhteiskunnallisen arvostuksen lisäämiseen ja palkkaukseen. Tähän sisältyy opettajien työolojen parantaminen tekemällä ehdotuksia opettajien tukemiseksi ensimmäisten työvuosien aikana. Nuoret opettajat voisivat hyötyä iäkkäiden opettajien tietämyksestä, ja viimeksi mainitut voisivat vähentää opetustuntejaan ja käyttää enemmän aikaa sovellettuun tutkimukseen ja tiedon siirtämiseen.

Toiseksi on investoitava opettajien perus- ja täydennyskoulutukseen, mukautettava yliopisto-opetusta ammatissa tapahtuneeseen kehitykseen sekä helpotettava nykyisen opetushenkilöstön pätevyyden ja taitojen parantamista.

Kolmanneksi on kannustettava hyvien käytäntöjen vaihtamista tehostamalla liikkuvuutta koskevia ohjelmia, erityisesti Comenius-ohjelmaa, jolla on myös myönteinen vaikutus kielitaidon päivittämiseen.

Neljänneksi on edistettävä päätöksentekoa koulutasolla. Toisin sanoen koulujen autonomiaa on lisättävä ja otettava huomioon kunkin koulun erilainen tausta ja kunkin kouluuyhteisön eri sidosryhmät: vanhemmat, paikalliset kulttuuripalvelut ja niin edelleen.

Arvoisa komission jäsen, koulutusta ja ammatillista koulutusta koskevan EY:n perustamissopimuksen 149 artiklan mukaisesti mietintö ei sido jäsenvaltioiden hallituksia. Tästä huolimatta siihen sisältyy päätöslauselma, joka olisi ehdottomasti otettava huomioon.

Koulutuksen kaltaiset keskeiset kysymykset liittyvät myös kiinteästi tulevan EU:n arvoihin ja EU:n kansalaisuuteen. Pyydänkin komissiota tukemaan kulttuuri- ja koulutusvaliokunnan mietintöä ja puolustamaan kaikin keinoin siihen sisältyviä ehdotuksia neuvostossa.

Hyvät kollegat, huomautamme parlamentissa käytävissä keskusteluissa usein, että on tärkeää ajatella sitä, millaisen maan aiomme jättää lapsillemme. Meidän pitäisi myös ajatella sitä, millaisia kansalaisia aiomme jättää maillemme, ja juuri tässä koulutus on ratkaisevassa asemassa.

Ján Figel, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, arvoisat parlamentin jäsenet, pidän mietintöä erittäin myönteisenä, erityisesti koska olen koulutusasioista vastaava komission jäsen. Kiitän Maria Badia i Cutchetia ja kulttuuri- ja koulutusvaliokunnan jäseniä heidän työstään.

Teidän tapaanne komissio katsoo, että kaikki jäsenvaltiot kohtaavat merkittäviä haasteita, kun ne pyrkivät parantamaan koulutusta ja ammatillista koulutusta koskevia järjestelmiään ja erityisesti niiden laatua. Olemme puhuneet toistuvasti – ja muistutan teitä jälleen kerran – avaintaitojen sekä järjestelmiemme oikeudenmukaisuuden ja tehokkuuden tärkeydestä. Näihin haasteisiin ei voida vastata eikä niitä voida pohtia kunnolla ilman laadukasta opettajakuntaa, joka on avain tähän kaikkeen. Opettajien laatu on ratkaiseva tekijä koulutusjärjestelmämme nykyaikaistamisessa sekä oikeudenmukaisuuden ja tehokkuuden saavuttamisessa. Ilman tällaisia opettajia on vaikea saavuttaa mitään parannuksia.

Opettajien erityishaasteet lisääntyvät, kun taloudellinen ja sosiaalinen ympäristö sekä opetusympäristö muuttuvat entistä monimutkaisemmiksi ja kun kouluista ja luokista tulee yhä heterogeenisempiä ja monimuotoisempia. Ensimmäisestä tämäniltaisesta mietinnöstä käydyssä keskustelussa puhuimme luovuudesta ja innovoinnista. Voimme lisätä oppilaiden luovuutta ja innovatiivisuutta vain, jos kouluissamme on luovia ja innovatiivisia opettajia.

Meidän on houkuteltava kaikista parhaimmat hakijat opettajan ammattiin. Meidän on annettava heille parhaat mahdolliset valmiudet uraa varten ja – mikä tärkeintä – jatkettava kaikkien opettajiemme kouluttamista ja kehittämistä koko heidän uransa ajan. Kyse on – kuten jäsen Badia i Cutchet totesi – opettajien rekrytoinnista ja palkkauksesta.

Jokaisen opettajan on myös oltava itsenäinen oppija ja pohdittava jatkuvasti opetustapaansa, otettava oppia kollegoistaan ja etsittävä uusia tapoja kehittää tietojaan ja taitojaan sekä vastata oppilaiden yksilöllisiin tarpeisiin. Jokaisen opettajan on myös oltava elinikäinen oppija. Hän ei voi opettaa elinikäistä oppimista, jos ei ole itse elinikäinen oppija. Kolme tai neljä vuotta kestävässä peruskoulutuksessa ei voida antaa opettajalle riittäviä valmiuksia elinikäistä opettajanuraa varten. Vain jos opettajat jatkavat opiskelua, he voivat pysyä ajan tasalla ja antaa opetusta, jolla on todella merkitystä heidän oppilailleen.

Panin hyvin tyytyväisenä merkille, että näistä kysymyksistä vallitsee laaja yksimielisyys – kuten myös neuvoston ministereiden kesken viime vuoden marraskuussa.

Näiden hyvien aikoiden ja tämän yksimielisyyden pohjalta meidän on nyt pyrittävä saamaan aikaan todellisia parannuksia opettajankoulutuksessa. Meidän on kannustettava jäsenvaltioita investoimaan nykyistä enemmän

opetushenkilöstönsä kehittämiseen. Kolme tai neljä päivää täydennyskoulutusta vuodessa ei yksinkertaisesti riitä. Uusien opettajien perusvalmennusta on myös parannettava ja laajennettava. Meidän on kannustettava jäsenvaltioita parantamaan täydennyskoulutuksen laatua ja varmistamaan, että siinä annetaan sellaiset käytännön opetustaidot, joita opettajat todella tarvitsevat nyt ja tulevaisuudessa.

Meidän on tuettava koulujen johtamista. Nykyiset koulut ovat suuria organisaatioita, jotka vaikuttavat satojentuhansien ihmisten elämään. Koulujen on oltava hyvin hallinnoituja ja hoidettuja, mutta ennen kaikkea ne tarvitsevan hyvän johdon, jolla on selkeä näkemys kaikille oppilaille tarjottavasta laadukkaasta opetuksesta.

Kiitos vielä kerran mietinnöstänne ja sitoutumisestanne. Odotan innolla sitä, että jatkamme paitsi keskustelujamme myös erityisesti yhteistyötämme tässä tärkeässä asiassa.

Puhemies. – (ES) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan huomenna.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 142 artikla)

Nicodim Bulzesc (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Mietintö pohjautuu Euroopan komission tiedonantoon ”Opettajankoulutuksen laadun parantaminen” (SEC(2007)0931), ja siinä korostetaan jäsenvaltioiden tarvetta uudistaa kansallisia koulutusjärjestelmiään opettajankoulutuksen parantamiseksi.

Esittelijä on tuonut esille muutamia hyvin tärkeitä seikkoja, kuten vaikeuden saada parhaat hakijat opettajan ammattiin, opettajien alhaisen palkkauksen monissa maissa, opettajien heikon yhteiskunnallisen arvostuksen ja opettajien vähäisen vieraiden kielten opiskelun.

Näiden ongelmien ratkaisemiseksi tarvitsemme johdonmukaisen, monitahaisen ja kokonaisvaltaisen strategian koko EU:ssa. Meillä pitäisi olla enemmän koulutusohjelmia opettajille, ja ohjelmat olisi laadittava siten, että niistä saatavat pätevytydet tunnustetaan kaikissa jäsenvaltioissa. Päästäksemme tähän meidän on jaettava vastuu kansallisten hallitusten kanssa, koska meillä on kylläkin tahtoa mutta niillä taas kyky uudistaa koulutusjärjestelmää.

Toivon, että mietintö on ensimmäinen askel pitkässä prosessissa, jonka seurauksena opettajankoulutuksen laatu todella paranee kaikkialla Euroopan unionissa.

Livia Járóka (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Euroopassa asuvat romanit joutuvat kärsimään heikkolaatuisesta koulutuksesta, jota annetaan erillisissä kouluissa ja vain romaneista koostuvissa luokissa, paitsi entisissä kommunistimaissa myös koko Euroopassa. Romanilasten on vaikea saada laadukasta koulutusta niin uusissa kuin vanhoissakin jäsenvaltioissa. Romanien maantieteellinen eristyneisyys on merkittävä este tasa-arvolle koulutuksessa. Romanien elinolot vaikeuttavat niiden toimien toteuttamista, jotka ovat välttämättömiä pitkässä taistelussa vain romaneista koostuvien luokkien poistamiseksi. Taistelussa edistyminen edellyttää, että erittäin pätevät opettajat, jotka ovat sekä romaneja että muita kuin romaneja, turvaavat romanilasten tärkeän kehittymisen ja muuttavat nykyistä tilannetta. Sen varmistaminen, että erittäin pätevät opettajat tarjoavat romanilapsille samat haasteet kuin muissakin kouluissa, on valtavan tärkeää koulutuksessa, jota tulevat opettajat saavat opettajankoulutuslaitoksissa. Jos odotamme lapsiltamme tuloksia, meidän on annettava opettajillemme esimerkillistä koulutusta. Tulevassa opettajankoulutuksessa on keskityttävä ensisijaisesti antamaan tietoa monikulttuurisissa luokissa annettavasta edistyksellisestä opetuksesta. Tavoitteeseen yhdenmukaistaa opetuksen laatua kouluissa, estää koulunkäynnin varhainen keskeyttäminen ja varmistaa, että romanilapset pääsevät yliopistoon ja ovat valmiita kohtaamaan elämän haasteet, ei pidä suhtautua kevyesti, vaan meidän on taisteltava sen puolesta.

27. Bolognan prosessi ja opiskelijoiden liikkuvuus (lyhyt esittely)

Puhemies. – (ES) Esityslistalla on seuraavana Doris Packin kulttuuri- ja koulutusvaliokunnan puolesta laatima mietintö Bolognan prosessista ja opiskelijoiden liikkuvuudesta (2008/2070(INI)) (A6-0302/2008).

Doris Pack, esittelijä. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, toivon todellakin, ettei se, että tämäniltainen keskustelu käydään jälleen suljetuin ovin, kerro mitään perusasenteestamme koulutukseen.

Bolognan prosessi on todellakin viime vuosien radikaalein korkeakoulutuksen uudistus. Kansallisten rajojenhan ei pitäisi enää tänä päivänä olla esteitä tiedon leviämislle. Onkin pohjimmiltaan ilahduttavaa, että jäsenvaltiot ja yliopistot ovat valmiita tekemään yhteistyötä tässä asiassa huolimatta toissijaisuusperiaatteesta, jota ne pitävät niin suuressa arvossa. Pidän tätä myönteisenä mutta huomautan myös, että kaikki parlamentit on sivuutettu tässä asiassa. Euroopan parlamenttiin ei ole oltu yhteydessä, kuten ei myöskään yhteenkään 46 kansallisesta parlamentista.

Ikävää tässä on se, että meiltä parlamentin jäseniltä kysellään jatkuvasti Bolognan prosessista. Jos jokin menee pieleen, meitä osoitetaan sormella, vaikka meillä ei ole mitään tekemistä koko prosessin kanssa. Edes komissiolla ei ole ollut mitään tekemistä sen kanssa. Olen iloinen voidessani sanoa, että komissio on nyt mukana ja auttaa Bolognan prosessia pääsemään vauhtiin koulutusohjelmien yhteydessä, jotka lienevätkin teille tuttuja. Lyhyesti sanottuna synnytytskivut olivat kovat, eivätkä ne ole vielä ohi. Olisi ollut viisasta ottaa parlamentit mukaan.

Haluamme luoda eurooppalaisen korkeakoulualueen vuoteen 2010 mennessä. Se on sanomattakin selvää. Opiskelijoilla on oltava paljon valinnanvaraa ja laaja valikoima korkeatasoisia tutkintoja. Tätä tarkoitusta varten Bolognan prosessissa nimetään kolme ensisijaista toiminta-alaa: kolmeen asteeseen – kandidaatin-, maisterin- ja tohtorintutkinto – perustuvan järjestelmän käyttöönotto, laadunvarmistus sekä tutkintojen ja opintosuoritusten tunnustaminen.

Opiskelijoiden liikkuvuuden ja korkeatasoisen koulutuksen on oltava Bolognan prosessin ensisijaisia tavoitteita. Prosessi sinänsä, ja erityisesti kandidaattitutkintojen kiirehditty käyttöönotto, on kuitenkin johtanut – kuten olemme kuulemistilaisuuksissamme kuulleet – siihen, että aiempaa harvemmat opiskelijat uskaltautuvat käyttää aikaa ulkomailla opiskeluun kandidaattiopintojensa aikana, koska näihin opintoihin on ahdettu aivan liian paljon sisältöä. Viisivuotisia yliopisto-opintoja ei voida yhtäkkiä mahdollistaa kolmivuotisiin kandidaattiopintoihin. Näin on tehty joissakin tapauksissa. On käynyt ilmi, etteivät opiskelijat voi irrottautua opinnoistaan lainkaan eikä ulkomailla opiskelu tule kyseeseen. Se on sääli. Erasmus on niin hieno ohjelma, ja sen tarjoamia mahdollisuuksia ja kaikkia muita mahdollisuuksia lähteä ulkomaille pitäisi hyödyntää. Opintoihin pitäisi itse asiassa kuulua pakollinen ulkomaanjakso.

Opintosuoritusjärjestelmä ei mielestäni toimi. Ei ole oikein, että jostain tietyistä opintokokonaisuudesta myönnetään jossain jäsenvaltiossa kolme opintosuoritusta ja toisessa jäsenvaltiossa vain yksi. On luotava eurooppalainen viitekehys, jossa kaikkia opiskelijoita kohdellaan samalla tavalla. Tällä alalla on tehtävä enemmän työtä. Teoria on mielestäni hyvä, mutta sitä ei sovelleta erityisen hyvin.

Meidän olisi myös varmistettava, että yliopistot tekevät kaiken mahdollisen hyödyntääkseen rahoitusmahdollisuuksia, jotta opiskelijoiden on halutessaan helpompi liikkua Euroopassa. Monissa yliopistoissa tämä tarkoittaa sitä, että on laskeuduttava alas norsunluutornista ja luotava yhteyksiä yrityselämään. Miten monet suuret yritykset pitäisivät kunnia-asianaan sponsoroida tohtorin- tai maisterintutkintoa? Jos tämä tarkoittaa sitä, että maisterintutkinto kantaa Mercedesen tai Sonyn tai jonkin muun tunnetun yrityksen nimeä, olkoon niin! Asian ydin on se, että sponsoriraha auttaisi opiskelijoita. Kyse ei ole siitä, että näin myytäisiin oikeus määrätä opinto-ohjelman sisällöstä, vaan rahoituslähteiden löytämisestä, joiden ansiosta kaikilla kiinnostuneilla on mahdollisuus opiskella ulkomailla. Jos edistymme näiden tavoitteiden saavuttamisessa komission avulla, olisimme kaikki hyvin tyytyväisiä.

Ján Figel, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, haluan erityisesti kiittää vielä kerran Doris Packia. Hän oli mukana perustamassa elinikäisen oppimisen ohjelmia, jotka ovat hyvin suosittuja opiskelijoiden liikkuvuutta koskevia ohjelmia. Mietintö Bolognan prosessista ja opiskelijoiden liikkuvuudesta on hyvin konkreettinen panos liikkuvuuden parantamiseen ja lisäämiseen entisestään.

Kuten me kaikki tiedämme, Bolognan prosessi on hyvin edistyksellinen ja on ollut kohta käynnissä vuosikymmenen sekä käsittää nykyisin koko maanosan. Se alkoi, koska meillä oli ollut jo vuodesta 1987 lähtien liikkuvuutta koskeva hanke, nimittäin Erasmus-ohjelma, ja useimmista sen välineistä tuli osa Bolognan prosessia. Nämä kaksi tukevat toisiaan ja ovat hyvin tärkeä osa koulutuspolitiikkaa. Kyse ei ole vain liikkuvuudesta liikkuvuuden vuoksi, vaan yliopistojemme nykyaikaistamisesta, avoimuudesta ja kansainvälistymisestä. Mietinnössä esitetään hyvin kattava katsaus siihen, mitä uusia toimia tällä alalla tarvitaan.

Johtopäätökseenne vastaavat komission asettaman erityistyöryhmän havaintoja ja suosituksia. Työryhmä koostui korkean tason asiantuntijoista, ja sitä johti entinen ministeri Maria João Rodrigues, joka raportoi minulle ryhmän työstä tämän vuoden kesäkuussa. Sekä työryhmän raportissa että mietinnössä todetaan, että tarvitsemme konkreettista yhteistoimintaa opiskelijoiden, ja jos saan lisätä, yleisesti ottaen nuorten

liikkuvuuden lisäämiseksi: oppilaiden, koulutuksessa olevien nuorten, nuorten taiteilijoiden ja nuorten yrittäjien. Haluaisin, että kaikkiin opinto-ohjelmiin sisällytetään liikkuvuusjakso, jotta opiskelijoita kannustetaan lähtemään ulkomaille, ja että liikkuvuutta pidetään sääntönä pikemminkin kuin poikkeuksena.

Olen samaa mieltä siitä, että Bolognan prosessiin kuuluvia uudistuksia pitäisi käyttää korkeakoulujärjestelmiemme avaamiseksi, eivätkä ne saa muodostua uusiksi esteiksi liikkuvuudelle. Ajatuksenne joustavista opintokokonaisuuksista joillakin aloilla ovat yhteensopivia Bolognan prosessin sääntöjen kanssa ja ansaitsevat lähempää tarkastelua. Olen samaa mieltä myös siitä, että meidän olisi investoitava paremmin ja enemmän, toisin sanoen tehokkaammin, kansalaistemme liikkuvuuteen. Meidän on yhdistettävä julkinen, yksityinen, kansallinen ja eurooppalainen rahoitus.

Pidän myönteisenä ehdotusta, jonka mukaan ”voitaisiin harkita koulutuksen alan ohjelmille tarkoitetun rahoituskehyksen vahvistamista erityisesti Erasmus-apurahojen osalta”. Tämä olisi erittäin hyödyllistä paitsi koulutuksen myös esimerkiksi kansalaisuuden kannalta – jotta Euroopassa asuvat tuntisivat itsensä eurooppalaisiksi ja jotta heillä olisi Euroopan tarjoamat mahdollisuudet ja tilaisuus todella kokea Eurooppa.

Olen varma, että parlamentti kantaa täyden vastuun tässä suhteessa. Esitän vielä kerran onnitteluni ja kiitokseni ja suositan parlamentille mietinnön hyväksymistä.

Puhemies. – (ES) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan huomenna.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 142 artikla)

Roberta Alma Anastase (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Pidän myönteisinä mietintöä ja siihen sisältyviä järkeviä suosituksia, jotka koskevat Bolognan prosessin tavoitteiden tehokasta toteuttamista ja eurooppalaisen korkeakoulualan luomista vuoteen 2010 mennessä. Tänä vuonna on tärkeää analysoida olemassa olevia esteitä samoin kuin mahdollisuuksia vahvistaa tätä prosessia tulevaisuudessa, vuoden 2010 jälkeen.

Haluan korostaa mietinnön monista ehdotuksista kahta, koska ne ovat hyvin tärkeitä. Ensinnäkin olisi tehostettava pyrkimyksiä kansallisten koulutusjärjestelmien yhdenmukaistamiseksi, tutkintojen vastavuoroisen tunnustamisen ja oppiainvoimien vastaavuuden varmistamiseksi. Tällä alalla edelleen olevat erot muodostavat mielestäni suurimman esteen opiskelijoiden yhdenvertaiselle kohtelulle.

Toiseksi haluan kiinnittää kaikkien eurooppalaisten elinten huomion siihen, että liikkuvuus on yhä monien opiskelijoiden, tutkijoiden ja opetushenkilöstöön kuuluvien ulottumattomissa, erityisesti uusissa jäsenvaltioissa, apurahojen riittämättömyyden vuoksi. Näin ollen hankkeiden asianmukainen rahoittaminen uusissa jäsenvaltioissa on ensisijainen tavoite. Vain siten liikkuvuutta EU:ssa koskeva tavoite voidaan saavuttaa yhtenäisellä ja tasapainoisella tavalla.

Ramona Nicole Mănescu (ALDE), kirjallinen. – (RO) Nuoret ja erityisesti opiskelijat ovat yksi poliittisen toimintaohjelmani painopiste, joten voin pitää Bolognan prosessia ja nuorten liikkuvuutta käsittelevän Packin mietinnön hyväksymistä pelkästään myönteisinä.

Vastavuoroisuusperiaatteen opiskelija- ja stipendiaattivaihdossa samoin kuin eurooppalaisen viitekehyksen luomisen tutkintojen laatua ja tunnustamista varten on oltava jatkossakin tämän politiikan kaksi ensisijaista näkökohtaa, etenkin kun on pantu merkille opiskelijoiden vähentynyt liikkuvuus uusiin jäsenvaltioihin.

Hyvien käytäntöjen vaihto jäsenvaltioiden välillä on erittäin tehokas tapa parantaa liikkuvuutta koskevaa eurooppalaista viitekehystä. Sitä on näin ollen tuettava ja laajennettava jatkuvasti. Mietinnön sosiaalinen puoli, jota ilmentää siinä ilmaistu huoli heikossa asemassa oleviin yhteiskuntaryhmiin kuuluvista nuorista, ansaitsee kiitosta.

Kaikesta huolimatta meidän on edistettävä niin opiskelijoiden kuin opetushenkilöstönkin laatua ja erinomaisuutta. Tämä on mahdollista vain, jos liikkuvuutta koulutusjärjestelmän sisällä tuetaan jatkuvasti sekä poliittisesti että investoinnein. Tuen pitäisi olla sekä kansallista että Euroopan laajuisia.

Mihaela Popa (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Haluan käsitellä liikkuvuuden sosiaalista ulottuvuutta, joka on äärimmäisen tärkeä. Se antaa nuorille hyvin rikkaita kokemuksia akateemisesta, kulttuurisesta ja sosiaalisesta monimuotoisuudesta, ja tästä syystä haluan onnitella jäsen Packia hänen mietinnöstään.

Romanialaisena Euroopan parlamentin jäsenenä ehdotin tarkistusta, jonka mukaan kaikkien jäsenvaltioiden opiskelijoiden pitäisi saada yhtenäinen eurooppalainen opiskelijakortti. Yhtenäinen kortti kannustaa mielestäni

nuorten liikkuvuutta kaikkialla Euroopassa, mikä johtaa ajatusten ja epäsuorasti ajattelutapojen vaihtoon, avoimeen suhtautumiseen muihin kulttuureihin sekä luovuuden ja innovointikyvyn stimuloimiseen.

Minun näkökulmastani tämä toimi on täysin yhdenmukainen sekä kulttuurienvälisen vuoropuhelun Euroopan teemavuoden 2008 tavoitteiden että luovuuden ja innovoinnin Euroopan teemavuoden 2009 tavoitteiden kanssa.

28. Vuoristoalueiden maatalouden tilanne ja näkymät (lyhyt esittely)

Puhemies. – (ES) Esityslistalla on seuraavana Michl Ebnerin maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan puolesta laatima mietintö maatalouden tilanteesta ja näkymistä vuoristoalueilla (2008/2066(INI)) (A6-0327/2008).

Michl Ebner, esittelijä. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, saanen ilmaista tyytyväisyyteni siitä, että myös komission jäsen käsittelee tätä kysymystä. Toivon, että tämä näkyy paitsi hänen lyhyessä puheenvuorossaan myös komission työssä, koska meillä on luonnollisesti velvollisuus varmistaa, että Euroopan komission toimet vastaavat asianmukaisesti toiveitamme ja ajatuksiamme.

Mietintöni, tai pikemminkin maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan, joka hyväksyi sen yksimielisesti, mietinnön otsikko "Mietintö maatalouden tilanteesta ja näkymistä vuoristoalueilla" on ymmärrettävä siten, että otsikko edustaa vain osaa mietinnön varsinaisesta sisällöstä.

Mietinnössä todetaan, että meidän on muotoiltava politiikka alueille, jotka käsittävät jopa puolet joidenkin jäsenvaltioiden, kuten Itävallan, Italian ja Espanjan, pinta-alasta ja yli kolmanneksen joidenkin muiden jäsenvaltioiden pinta-alasta ja joilla asuu yhteensä 19 prosenttia EU:n väestöstä. Näitä alueita voidaan kuvata ainutkertaisen epäedullisessa asemassa oleviksi alueiksi monien maatalouteen ja elämään maaseudulla liittyvien näkökohtien osalta, ja ne ovat äärimmäisen haavoittuvia. Esimerkiksi Alpeilla maapallon lämpenemisen vaikutukset tuntuvat paljon akuutimmin kuin alavilla alueilla.

Vuoristoalueet ovat monessa suhteessa muita huonommassa asemassa jyrkkien rinteiden, sääolojen, eroosion, korkeuserojen, korkean sijainnin ja kivikkoisen maaston vuoksi. Tästä syystä tarvitsemme kokonaisstrategian näitä alueita varten eikä pelkästään maatalouspolitiikkaa, joka on ollut tuloksekasta ja jota on vaalittava mutta joka ei yksin riitä vuoristoalueiden ongelmien ratkaisemiseen.

Vanhat hyväksi havaitut reseptit on siten säilytettävä, mutta vanhoja ja uusia reseptejä on yhdisteltävä, jos maatalous halutaan säilyttää vuoristoalueiden elinehtona. Tähän lähestymistapaan on myös sisällytettävä muita tärkeitä tekijöitä, nimittäin luonnonvarojen kestävä käytön eri muodot, liikenneverkkojen – paitsi fyysisen liikenteen myös Internet-yhteyksien ja viestintäverkkojen – luominen ja parantaminen, kunnallisten ja paikallisten palvelujen parantaminen ja kehittäminen, mitä haja-asutus vaikeuttaa entisestään näillä alueilla, sekä sosiaalisen rakenteen vahvistaminen.

Strategiaan on sisällytettävä uusia piirteitä, kuten perus- ja jatkokoulutuksen voimakkaampi painottaminen, maiseman biologisen monimuotoisuuden huomioon ottaminen ja edellä mainittu ilmastonmuutokseen mukautuminen. Maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan yksimielisesti hyväksymässä mietinnössä käsitellään näitä kysymyksiä 13:ssa johdanto-osan kappaleessa ja 72 kohdassa. Tavoitteena on kehittää puitestrategia nykyisten alakohtaisten toimien pohjalta. Tästä syystä mietinnössä kehoitetaan Euroopan komissiota laatimaan kuuden kuukauden kuluessa toissijaisuusperiaatteen mukaisesti ja sopusoinnussa jäsenvaltioiden kansallisten toimintasuunnitelmien kanssa integroitu strategia, johon sisältyy laaja valikoima välineitä.

Toivon, että mietintö hyväksytään täysistunnossa samalla tavalla kuin valiokunnassa. Pyydän komission jäsentä esittämään asiamme komissiolle ja muistuttamaan siitä, että vuoristoalueiden asukkaat antavat oman panoksensa kaikkien EU:n kansalaisten puolesta ja että se myös hyödyttää kaikkia EU:n kansalaisia. Heidän panokselleen on näin ollen annettava asianmukainen arvostus. Se edistää ympäristön tilaa ja maanosamme matkailuarvoa ja on otettava huomioon, koska sillä estetään väestökato sellaisilta alueilta kuin Piedmont, Lombardia sekä Ranskalle ja Espanjalle kuuluvilta alueilta.

Ján Figel, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, tämä on mietinnöistä viimeinen muttei vähäisin. Voin vakuuttaa esittelijä Ebnerille, että komissio pitää mietintöön sisältyviä suosituksia tärkeinä. Haluan ilmaista kiitollisuuteni hänelle sekä maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnalle mietinnöstä, jossa todellakin tähdennetään vuoristomaatalouden merkitystä Euroopan unionille – esittelijä puhui vuoristoalueiden prosenttiosuudesta jäsenvaltioiden pinta-alasta – mutta myös sitä, miten tärkeä maatalous

on ympäristönsuojelulle, laadukkaiden tuotteiden tuottamiselle sekä kulttuurimaisemien säilyttämiselle osana eurooppalaista perintöämme.

Tästä syystä vuoristoalueet saavat erityistukea yhteisessä maatalouspolitiikassa. Tukea annetaan luonnonoloihin liittyvien haittojen korvaamiseksi viljelijöille. Lisäksi vuoristoalueet saavat useista muista maaseudun kehittämistoimista, kuten maatalouden ympäristöohjelmista, tukea vuodenaikojen mukaisen siirtymisen laitumelta toiselle ja laiduntamiskäytäntöjen säilyttämiseen. Näillä toimilla myös tuetaan laadukkaiden maataloustuotteiden tuottamista ja edistetään maatilatoimintojen monipuolistamista, kuten maatilamatkailua.

Komission viimeaikaisissa ehdotuksissa, erityisesti niin sanotussa terveystarkastuksessa, käsitellään myös vuoristoalueiden kaltaisia huonommassa asemassa olevia alueita. Maitokiintiöjärjestelmän vaiheittaisen käytöstä poistamisen yhteydessä erityistä tukea voidaan antaa edelleen taloudellisesti haavoittuvilla tai ympäristöllisesti herkillä alueilla maito-, naudanliha-, lampaanliha- ja vuohenliha-aloilla.

Mietinnössä kehoitetaan komissiota laatimaan kokonaisstrategia vuoristoalueita ja vuoristomaataloutta varten.

Me kaikki tiedämme, että on hyvin erilaisia vuoristoalueita, joiden taloudelliset ja sosiaaliset tilanteet eroavat toisistaan. Olisi näin ollen hyvin vaikeaa määritellä kattava yhteisön strategia ja yksityiskohtainen toimintasuunnitelma, jossa käsitellään kaikkia näitä erilaisia tilanteita.

Maaseudun kehittämistä koskevat EU:n tukijärjestelmät ja koheesiopolitiikka muodostavat kuitenkin tarkoituksenmukaisen ja yhtenäisen kehyksen, jossa jäsenvaltiot määrittelevät omat kansalliset ensisijaiset tavoitteensa ja alueidensa vahvuuksiin ja heikkouksiin parhaiten soveltuvat järjestelmät. Tämä Euroopan unionin hajautettu lähestymistapa antaa jäsenvaltioille mahdollisuuden räätälöidä ohjelmia juuri vuoristoalueita varten, samalla kun toisaalta varmistetaan strategioiden yleinen johdonmukaisuus.

Arvoisat parlamentin jäsenet, en voi nyt käsitellä kaikkia mietinnössä esitettyjä ehdotuksia, mutta voin vakuuttaa teille, että komissio tutkii mietinnön johtopäätökset hyvin yksityiskohtaisesti.

Haluan kiittää vielä kerran Michl Ebneriä, valiokuntaa ja kaikkia teitä.

Puhemies. – (ES) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan huomenna.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 142 artikla)

Bernadette Bourzai (PSE), kirjallinen. – (FR) Vuoristomaatalous on ratkaiseva tekijä sekä paikallistalouden kehityksen että ympäristönsuojelun kannalta (esim. ilmastonmuutoksen torjunta, biologinen monimuotoisuus, yleisölle avoimien ja turvallisten virkistys- ja matkailualueiden tarjoaminen).

Korkeaan sijaintiin, pinnanmuodostukseen ja ilmastoon liittyvät erityishaitat, joista vuoristoviljelijät kärsivät, oikeuttavat korvaukset, joilla tasataan luonnonhaittoja, ja suoran tulotuen, jolla tasapainotetaan viljelijöiden korkeampia tuotantokustannuksia ja kasvavaa roolia paikallisympäristönsä hoidossa.

Keskeisiin kysymyksiin kuuluu mielestäni ensinnäkin se, ettei maataloustukia pitäisi irrottaa kokonaan tuotannosta kotieläintuotannossa, koska se uhkaa johtaa työpaikkojen menetyksiin. Toiseksi on tuettava maitoalaa, koska sillä on keskeinen asema huonommassa asemassa olevilla alueilla. Kolmanneksi nuorille toimintansa aloittaville viljelijöille annettavaa tukea on lisättävä, ja neljänneksi on kannustettava ylä- ja alajuoksun käyttäjien yhteisvastuullisuutta vesihuollosta.

Kannatan myös todellisen yhdenmukaisen eurooppalaisen strategian laatimista vuoristoalueita varten, jotta varmistetaan, että vuoristoalueiden erityispiirteet otetaan huomioon yhteisön eri politiikanalojen toimien muotoilussa.

Urszula Gacek (PPE-DE), kirjallinen. – (PL) Euroopan parlamentin mietinnössä maatalouden tilanteesta ja näkymistä vuoristoalueilla veloitetaan perustellusti Euroopan komissio esittämään kuuden kuukauden kuluessa strategia vuoristoalueita varten.

Tämä on konkreettinen askel kohti niiden erityisalojen huomioon ottamista, joissa 19 prosenttia EU:n kansalaisista asuu ja työskentelee.

Aidosti kestävästä lähestymistavasta maatalouteen ja elintarviketuotantoon on oltava hyvin keskeinen osa EU:n maatalouspolitiikkaa, jotta sen toteuttaminen on mahdollista. Vesivaroja, maaperää ja biologista monimuotoisuutta tuhoavien on vastattava siitä saastuttajia maksaa -periaatteen mukaisesti. Meidän on kannustettava sellaista maataloutta, jossa todella suojellaan ilmastoa ja pyritään saattamaan markkinoille monipuolinen valikoima terveellisiä kuluttajatuotteita. Luonnonmukaiselle tuotannolle on annettava entistä merkittävämpi rooli. Me vihreät emme tue politiikkaa, jossa tuetaan maailmanmarkkinoiden merkittäviä toimijoita. Me haluamme vahvistaa paikallisia ja alueellisia elintarvikemarkkinoita, varmistaa viljelijöille kohtuullisen toimeentulon ja taata kuluttajille tuoreet ja terveelliset elintarvikkeet. Tällainen menettelytapa on myös paras tapa suojella maatalousmaisemaa ja ympäristöä.

Véronique Mathieu (PPE-DE), kirjallinen. – (FR) Ebnerin mietinnössä maatalouden tilanteesta ja näkymistä vuoristoalueilla korostetaan näiden alueiden, jotka muodostavat 40 prosenttia EU:n pinta-alasta, piirteitä ja tarpeita.

Nämä alueet kärsivät luonnonhaitoista, mikä vaikeuttaa tuotantoa ja rajoittaa liikkumista. Ne ansaitsevat siten erityishuomiota.

Kehotankin komissiota laatimaan yleissuunnitelman, joka perustuu tähän asti toteutettujen toimien jatkamiseen ja myös yhdistämiseen niiden tehostamiseksi. Tämä tarkoittaisi tasausmaksujen maksamista edelleen luonnonhaittojen korvaamiseksi, taloudellisen tuen antamista nuorille viljelijöille ja maitoalan merkityksen korostamista. Natura 2000 -verkostoon kuuluvien vuoristoalueiden autioituminen on estettävä. Lopuksi on painotettava metsästyksen ja kalastuksen roolia maan kunnossapidossa.

Tällainen strategia antaa näille alueille mahdollisuudet vastata kilpailukykyä ja kestävästä kehitystä koskeviin haasteisiin. Ne ovat nimittäin paitsi talouskasvua mahdollisesti edistäviä tekijöitä myös perinteiden vaalijoita, ja perinteet puolestaan tuottavat laadukkaita tuotteita ja myötävaikuttavat maiseman säilymiseen.

Cătălin-Ioan Nechifor (PSE), kirjallinen. – (RO) Vuoristoalueet muodostavat merkittävän osan Euroopan unionista. Mikä tärkeämpää, perinteet, kulttuuri ja kieli säilyvät näillä alueilla paljon paremmin muihin 27 jäsenvaltion alueisiin verrattuna. Valitettavasti kansalliset hallitukset eivät toteuta yhdenmukaista aluekehitysstrategioita, ja vuoristoalueilla on suuria puutteita, jotka johtavat hitaasti mutta vakaasti väestökatoon. Unionin motto on ”moninaisuudessa yhtenäinen”, joten pidän myönteisenä parlamentin päätöstä pyytää komissiota laatimaan yhdenmukaista strategiaa vuoristoalueiden voimavarojen kestävästä kehittämisestä ja hyödyntämisestä varten. Näin annetaan yhtäläiset mahdollisuudet EU:n kansalaisille, jotka haluavat elää vuoristoalueiden vaikeammassa oloissa. Kun otetaan huomioon parhaillaan käytävät keskustelut tukien irrottamisesta tuotannosta vuoristoalueilla, katson, että meidän velvollisuutemme Euroopan parlamentin jäsenenä on pyrkiä vaikuttamaan siihen, että vuoristoalueiden taloudellista tukemista jatketaan. Vuoristoalueista tulee siten suojeltuja alueita, jotka pystyvät turvaamaan oman kestävästä kehityksensä ja tarjoamaan keita eurooppalaisille ja kansainvälisille matkailijoille.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Kolmasosa kotimaani Romanian pinta-alasta on vuoristoa, ja vuoristoalueiden asukkaat ovat huonommassa asemassa muihin maaseudun asukkaisiin verrattuna.

Ebnerin mietintöön sisältyvät ehdotukset ovat myönteisiä, ja olen vakaasti sitä mieltä, että johdonmukainen vuoristoalueita koskeva EU:n strategia, joka on välttämätön ja kiireellinen, edistäisi erittäin merkittävästi elinolojen paranemista näillä alueilla.

Samanaikaisesti haluan korostaa, että yhtä pikaisesti tarvitaan parempia säännöksiä, jotka koskevat maaseudun kehittämiseen myönnettävää yhteisön rahoitusta.

Esimerkiksi Romanian viranomaiset ovat käynnistäneet useita Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston rahoittamia ohjelmia, joilla tuetaan pienyrityksiä ja matkailua. Pienyritykset ja täysihoitolat ovat erityisen tärkeitä vuoristoalueiden tukemisessa.

Näitä toimia, joihin liittyy paljon erilaisia paperitöitä, koskevat ohjeet hakijoille julkaistiin päivää ennen istuntokauden alkamista, vaikka ne oli laadittu jo elokuussa.

Tämä loukkaa selkeästi periaatetta, jonka mukaan mahdollisille tuensaajille on annettava tietoa oikeudenmukaisesti ja avoimesti.

EU:n lainsäädännössä olisi mielestäni edellytettävä tällaisten tilanteiden välttämistä, koska ne tekevät EU:n rahoitustoimet hyödyttömiksi.

Zita Pleštinšá (PPE-DE), kirjallinen. – (SK) Vuoristoalueet voivat tarjota korkealuokkaisia maataloustuotteita ja monipuolistaa maataloustuotteiden valikoimaa EU:n markkinoilla. Näin ollen maaseudun kehittämisen ja rakenteellisen tuen yhteensovittamista on lisättävä.

Kestävä, nykyaikainen ja monikulttuurinen maatalous on välttämätöntä vuoristoalueilla. Biomassan ja maatalousmatkailun hyödyntäminen lisää paikallisten asukkaiden tuloja. Tiettyjen eläin- ja kasvilajien suojeleminen, perinteiden vaaliminen ja erityisesti matkailutoimintojen edistäminen auttavat torjumaan ilmastonmuutosta suojelemalla biologista monimuotoisuutta ja sitomalla hiilidioksidia pysyvien laidunten ja metsien avulla. Kestävä metsien hyödyntäminen mahdollistaa energian tuottamisen puun jäätynytuotteista.

Hyvät kollegat, haluan korostaa vesihuollon merkitystä vuoristoalueilla. On tärkeää, että komissio kannustaa paikallis- ja alueviranomaisia kehittämään ylä- ja alajuoksun käyttäjien yleistä yhteisvastuullisuutta ja että se osoittaa riittävästi varoja vesivarojen kestäväen käytön tukemiseen näillä alueilla.

Vuoristoalueet ovat erityisen alttiita ilmastonmuutoksen vaikutuksille. Onkin tärkeää edistää sellaisten toimien välitöntä toteuttamista, joilla suojellaan näitä alueita luonnonkatastrofeilta, erityisesti metsäpaloilta.

Olen vakuuttunut, että vuoristoalueet tarvitsevat uusia keinoja niiden suojelemiseksi tulvilta ja että näissä toiminna on painotettava tulvien ennaltaehkäisyä. Viljelijät ja metsänhoitajat voivat samanaikaisesti tukea tulvia ennalta ehkäiseviä toimia yhteisen maatalouspolitiikan perusteella maksettavien aluekohtaisten suorien tukien avulla.

Theodor Dumitru Stolojan (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Pidämme jäsen Ebnerin mietintöä myönteisenä. Romanian pinta-alasta 33 prosenttia on vuoristoa. Kuten muissakin eurooppalaisissa maissa, vuoristoalueita uhkaavat väestökato ja tiettyjen taloudellisten toimintojen loppuminen.

Tarvitsemme yhdenmukaista EU:n strategiaa vuoristoalueiden kestävästä kehityksestä varten. Pyydämme painottamaan tässä yhteydessä erityisesti maatalouden, ekologisten tuotteiden, maaseutumatkailun sekä liikenne- ja viestintävälineiden tukemista vuoristoalueilla. Samanaikaisesti vaadimme, että nuoria perheitä pitäisi kannustaa perustamaan maaseutumatkailuun keskittyviä tiloja alueen taloudellisten mahdollisuuksien elvyttämiseksi.

Dushana Zdravkova (PPE-DE), kirjallinen. – (BG) Edustan jäsenvaltiota, jolla on ilmeisiä ongelmia maataloudessa ja erityisesti vuoristomaataloudessa, ja haluankin antaa tukeni jäsen Ebnerin mietinnölle, jossa käsitellään meille erityisen tärkeän maatalouden tilannetta ja näkymiä tällaisilla alueilla.

Kuten mietinnössä tähdennetään, Bulgariassa on uhkana väestökato ja sosiaalisen elämän köyhtyminen paikallisyhteisöissä, joissa maanviljely on jopa vaarassa loppua kokonaan. Yhteisiä tilatukea koskevia toimia voidaan tuskin soveltaa näihin alueisiin (esim. vaatimus eläinten vähimmäismäärästä). Niinpä tarvitaan erityistä rahoitustukea maidontuottajille sekä muita konkreettisia rahoitustoimia, jotka olisi hyväksyttävä mietintöön sisältyvien ehdotusten toteuttamisen yhteydessä. Vain siten voidaan suojella eläinten geenivaroja ja inhimillisiä voimavaroja sekä kokonaisuutena ottaen näiden alueiden ainutlaatuisuutta, kun otetaan huomioon niiden erittäin suuri merkitys tietyille jäsenvaltioille ja koko EU:lle. Tästä hyötyvät myös muut alat, kuten ympäristönsuojelu, matkailu, pienet ja keskisuuret yritykset sekä koulutus. Vaadinkin, että yhteisessä maatalouspolitiikassa laaditaan yhteiset säännöt suorista tukijärjestelmistä varten ja erityisten tukijärjestelmien luomiseksi vuoristoalueille.

29. Seuraavan istunnon esityslista: ks. pöytäkirja

30. Istunnon päättäminen

(Istunto päättyi klo 22.30.)